Arată-mi picioruşele, şi-ţi spun cine eşti...

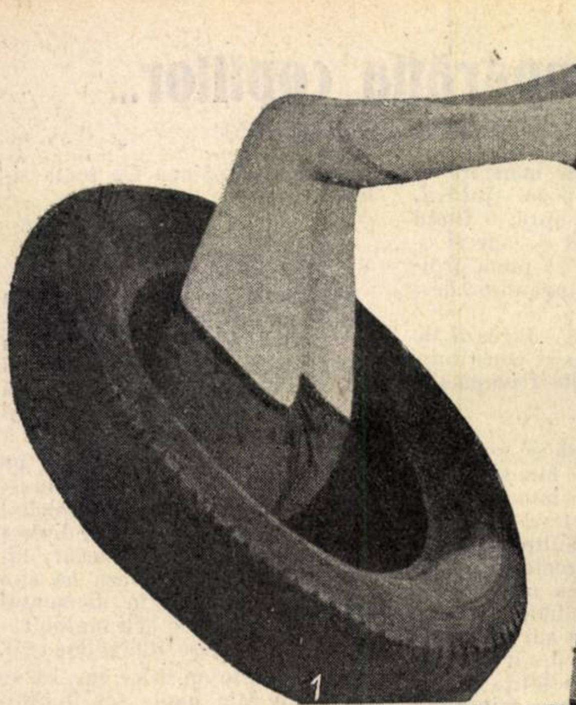
1

4

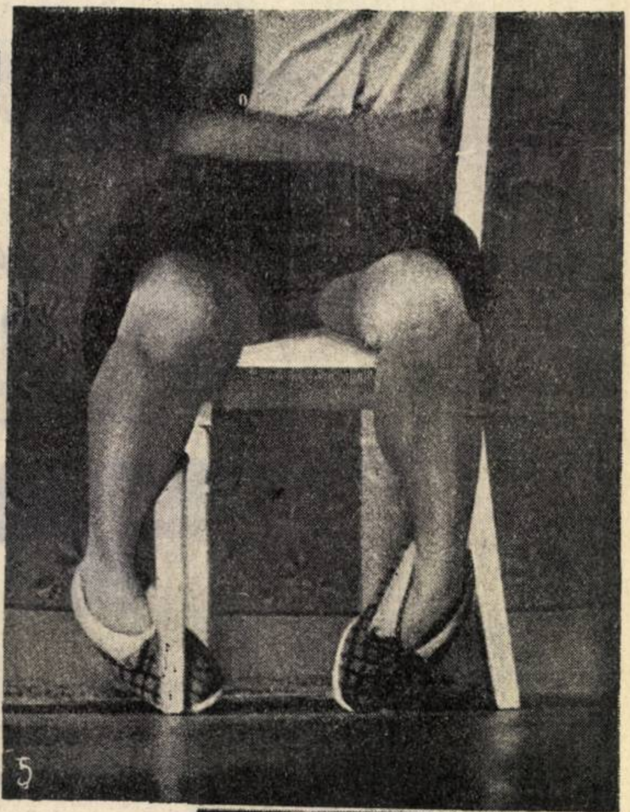
5

1) Picioarele pot servi şi la satisfacerea multor capricii, de pildă la gimnastică excentrică şub un pneu. — 2) O contemplare în oglindă, fie şi prelungită, n'are ce strica.—3) O «arbitră» la un match de tennis: nu ştim însă dacă spectatorii urmăresc fazele jocului sau mişcările picioarelor. — 4) Automobilul îşi are, după cum ştiţi, farmecele lui.—5) Trebuie să ne ruşineze asemenea picioare, sau, dimpotrivă, le putem privi cu interes. — 6) Uneori, cochetăria devine atât de complicată, încât...— 7-8) Oricât s'ar sili, nu-şi poate acoperi picioarele.

2

3

6

«Până când o să dureze persecuţia nouei mode?» se întreabă indignate toate Venerele cu picioare frumoase.

— E nemaipomenit, spune una.

— Un adevărat scandal! adaogă alta.

— Trebuie să ne revoltăm! încheie o a treia.

Şi discuţiile se continuă fără contenire. De când moda pretinde să se poarte rochii lungi, femeile nu-şi mai pot arăta picioarele — pe cari se cuvine să le presupunem pe toate frumoase — şi sunt disperate. Cu ce mai pot oare, atrage bărbaţii, dacă glesnele şi — mai ales — genunchii sunt acoperiţi de crêpe de Chine sau de voile georgette! Cunoaşteţi d-v. vre-un bărbat care să-şi fi putut înlătura privirea din faţa unui picior frumos, bine rotunjit, suplu?... Femeea prindea totdeauna, din sbor, privirea aceasta pofticioasă. Picioruşele fermecătoare se descopereau — nu-i aşa? — pe neaşteptate, în cafenea, la urcarea în tramway, pe terenul de sport, la cinematograf (pentru a nu pomeni decât de locurile cuviincioase) şi bărbatul le privea tot pe neaşteptate. Pe când acum? Adio, contemplare, nostalgie, dorinţă pătimaşă. Bărbaţii sunt nevoiţi să caute alte atracţii (au mai rămas destule, nu-i vorbă) în trupul mlădios şi în chipul straniu al reprezentantelor sexului slab. E drept, nu piere lumea pentru nişte picioruşe, dar nu e mai puţin adevărat că moda actuală e o modă ingrată, ticăloasă, barbară, care merită să fie dusă la eşafod. Şi femeile o vor duce. Lăsaţi pe ele..,

7

8

Numai 280 kg!...

In Germania, astfel de specimene ca cel din clişeul nostru, în loc să fie expuse, la Moşi, servesc drept puncte de atracţie pentru clientelă. Iată de pildă pe «Domnişoara» Wanda, o simpatică, (altfel cum să-i spunem?) chelneriţă dintr'o berărie berlineză, care numără 35 de primăveri şi apasă pământul cu o greutate de 280 (două sute optzeci) kilograme. La servit, însă, e foarte sprintenă şi e foarte simpatizată de clienţii localului.

Pietricelele lui Demostene

Contimporanii marelui orator grec — e fapt sigur — menţionează povestea pietricelelor şi fac de nenumărate ori aluzie la ea, numai pentru ciudăţenia ei. Ceeace părea şi mai straniu, şi apare deopotrivă de curios şi astăzi, este că Demostene a plătit pentru tratamentul defectului său de vorbire, suma de zece mii de drahme actorului Neoptolem, numai fiindcă acesta i-l recomandase. Zece mii de drahme: adică o avere pe vremea aceea, fiind şi astăzi o sumă considerabilă. Nu se oferă, deobiceiu, asemenea sume fără o contra-valoare serioasă, mai ales de către un om de inteligenţa lui Demonstene. Trebuie deci să admitem că marele orator elen îşi datora elocinţa lui curei cu pietricele.

Ajungem, atunci, să ne întrebăm: care a fost influenţa acestor pietricele şi ce l-a făcut pe actorul Neoptolem să recomande acest mijloc de vindecare.

Dacă metoda părea ciudată experţilor greci în arta cuvântării şi dacă, după cum arată proporţiile onorariului, ea a fost proprietatea unui singur om, cu atât mai inexplicabilă ne apare ca nouă, oameni din secolul al XX-lea care acordăm mai puţin preţ elocinţei. Nu e totuşi cu neputinţă de lămurit acest mister.

Nici o parte a organismului, au recunoscut toţi medicii, nu are atâta nevoie de o destindere ca laringele: experienţele dovedesc că vorba cea mai clară, mai muzicală şi mai uşoară este emisă cu un minimum de cheltuială de energie şi că toate exerciţiile trudnice prin cari s'a căutat să se amelioreze, la gângavi ori la alţi infirmi, vorbirea defectuoasă, duceau, dimpotrivă, la alt rezultat decât cel dorit.

*

Or, pe semne că descoperirea aceasta a făcut-o Neoptolem: aceasta constituia «invenţia» lui, pentru care nouă ne-a trebuit două mii de ani ca s'o regăsim.

Pentru a mlădia limba pacientului său, actorul elen îi dădea lui Demostene să ţină câte-va pietricele în gură pentru a deveni răbdător şi a-şi putea stăpâni nervii, apoi îl îndemna să strige cât mai tare spre a domina vuietul mării. Rezultatul era următorul: cu cât Demostene trebuia să vorbească mai tare, cu atât trebuia să-şi reţină mai mult răsuflarea şi mişcările diafragmei.

Economia de respiraţie şi destinderea gurii; acesta era rostul curei pe care o urma Demostene.

Când prin mijlocul acesta, ajungi unul din cei mai mari oratori din istoria omenirii, gloria aceasta nu este prea scump plătită cu zece mii de drahme...

In împărăţia copiilor...

(Continuare din pag. 165)

subţiate, au adus de mâncare — multă şi bună — poze, jucării, cântece şi pe de-asupra, o fiinţă minunată, cu suflet de aur şi obraji de sidef care să pună ordine în muşuroiul gângăniilor deslănţuite.

Miracolul acesta durează de mai bine de un an şi constituie, vă asigur, una din frumuseţile Bucureştilor.

Aşi dori ca îndată ce voiu termina de a descrie lumea aceasta liliputană, să mă întorc la grădiniţă şi să-mi petrec acolo tot timpul. Se dau multe dulciuri. Dar domnişoara directoare nu mă primeşte: sunt prea mare! N'au voie să stea decât băeţii şi fetele între trei şi şase ani jumătate. Unul e mai frumos decât celălalt. Iată-o, de pildă, pe fetiţa care a «consumat» în câteva minute o farfurie de halva, fardându-şi genele, părul, ciorapii cu excelentul aliment crême. Mai vrea halva. Intr'adins, i-am asmuţit pofta, pentru a vedea cât de urât ştie să plângă. Când se domoleşte, însă, ochii sunt două mure aproape de copt.

...Afară plouă, subţire. La mesuţa, unde petrec câteva momente delicioase, un băiat şi trei fete, rotofei şi trandafirii discută despre ploaie. Băiatul meditează:

— Când plouă, e semn că copiii n'au fost cuminţi.

Una din fetiţe cea cu nasul cârn şi cercei albaştri dă cu totul altă interpretare.

— Plouă, fiindcă aşa vrea Dumnezeu.

Subsemnatul crede acelaş lucru. Nu e de altfel, singurul lucru care l-a învăţat în timpul celor câteva ceasuri petrecute în tovărăşia celor cu mintea proaspătă şi limpede ca un şipot. Sunt remarcabile conversaţiunile cari se infiripă între animalele acestea isteţe şi fermecătoare. După ce şi-au făcut «gargara», la ora 7 jum. dimineaţa, nu le mai tace gura până în prânz. Câţiva cari suferă depe acum de perversitatea «jurnalului», îşi înseamnă... impresiile prin!!!!. Fiecare semn de exclamare indică o picătură de ploaie. Pe fila de ieri e desenat un soare. Inseamnă că a fost toată ziua, frumos.

Am găsit, însă, în carneţelul unui băiat palid, cu ochi de tăciune şi cu păr blond, un formidabil document literar. Nu ştiu cine l-a învăţat să scrie. Are abia şease ani şi câteva luni.

Dar carnetul cuprinde, nici mai mult nici mai puţin decât... **lomanul meu.**

Pag. I... Imi reamintesc când eram mic (sic!?) Am fost şi eu Odată Copil mic (ce spuneţi de această precocitate?) Şi Mama mă Ţinea în braţele ei eu acuma sunt Mare am 7 ani şi o să merg la şcoală. Dar când o să mă Dea la liceu Mama o să caut să învăţ bine ca **să întreţin** pe părinţii mei, că şi ei mau Ingrijit Destul când am fost mic acuma sunt mare şi vreau să ies şi eu om mare casă pot câştiga pâinea pentru părinţii mei.

No. 1

(Va urma).

Pag. II. Aşa Dar trebuie să ascult pe mama mea şi pe tata. El ne aduce pâinea De toate zilele.

(Va URMA).

Duminică 14 februarie Mam spălat pe faţă şi pe mâini pe urmă am luat masa şi peurmă mam aşezat la masă şi am început să scriu lomanul meu. Duminică seara am luat o carte cu poze şi am citit,

pe urmă Am îmbucat (sic!) pe urmă mam pus în (aici manuscrisul se opreşte: urma, probabil cuvântul pat; dar fidelul literat nu înseamnă faptele decât după ce le-a săvârşit, aşa că şi-a întrerupt jurnalul în momentul când era să facă o acţiune pe care avea s'o noteze abia a doua zi).

Veţi admite, în orice caz, că ne aflăm în faţa unei sensibilităţi foarte delicate, un suflet împovărat deja de mizeria socială, trezit la răspunderile luptei pentru existenţă, pătruns de respectul şi mila faţă de părintele său care abia îşi câştigă o pâine.

Am descoperit, la alte mese, desenatori cu simţul foarte ascuţit al observaţiei, ucenici arhitecţi, cu fantezia îndrăzneaţă, matematicieni cu o logică limpede, actori cu instinctul expresiei dramatice şi comice, cântăreţi cu laringele maleabil...

O complectă societate umană cu elanurile, diversităţile şi frământările ei. Cu singura deosebire că cele mai multe din privirile acestor fragede exemplare bipede păstrează o puritate pe care viaţa n'a reuşit încă s'o prihănească.

E curios cum mai toţi băeţaşii pe cari i-am întrebat ce vor să devină, mi-au indicat cariere intelectuale.

— Doctor.

— Inginer.

— Avocat.

— Savant (???!).

— Artist de cinema (nu prea intelectual).

— Boxeur (şi mai puţin intelectual).

— Maciste.

— Croitor (însfârşit).

Preferinţele fetelor oscilează între profesiunea de croitoreasă, artistă şi... mamă.

Nu v'am spus cât ar fi trebuit. Deşi tolba mi-e plină cu «chestii» e greu să vi le înşir pe toate. Au o prospeţime, un farmec al lor, local, nativ, care se iroseşte, de îndată ce e aşternut pe hârtie.

Vreau să vă rog, însă, pe voi toţi câţi sunteţi părinţi, — dragi fiindcă aveţi copii — ca să vă împărţiţi serile numai în mijlocul şi la căpătâiul lor. Asvârliţi desagii cu supărări din timpul zilei, după uşă: daţi mâna cu Virginica ori cu Săndel, cum aţi intrat în casă, aşezaţi-i pe genunchi şi aplecaţi-vă urechea — pâlnie — la bulionul de vorbe, de poveşti şi de silabe pe cari vi le varsă ei. Nu uitaţi că, cel puţin câţiva ani de zile, nu vă poate fi hărăzită o comoară mai de preţ şi o plăcere mai mare decât concertul şi bâlciul organizat cotidian de dracii aceia împeliţaţi cari se cheamă copii. Iar acum, vă spun bună seara.

LIVIU ANDREIU

DE PRETUTINDENI

Radiofonia folosită contra lupilor

In anumite regiuni ale stepei siberiane cari, în timpul iernii, sunt bântuite de haite de lupi feroci și înfometați, împingând îndrăzneala până în a asalta sate întregi, s'a inaugurat, nu de mult, un curios sistem mecanic pentru a anunța prezența și apropierea temutelor animale: astfel, se dă vânătorilor timpul să se pregătească pentru apărare.

Noul sistem reprezintă o aplicare, pe cât de ingenioasă, pe atât de practică, a radiofoniei.

In anumite puncte strategice, între arbori, s'au așezat microfoane ultra-sensibile, unite prin cabluri de diferite posturi de gardă risipite în satele zonei amenințate.

La apropierea hoardelor hămesite, urletele caracteristice ale lupilor sunt transmise de aceste microfoane posturilor de gardă unde, evident, sunt primite cu mai puțină plăcere decât ecourile unei muzici venită dela o stație de emisiune mai îndepărtată...

După importanța sgomotului, vânătorii experimentați știu să calculeze, în mod aproximativ, numărul fiarelor cari compun ceata ce vine.

Ei se adună, atunci, cât mai mulți și cu armele necesare pentru a-i primi cum se cuvine pe acești musafiri indezirabili.

Dispariția balenelor

Toate procedeele de vânătoare fiind întrebuințate în urmărirea monstrului mărilor, biata balenă și-a căutat refugiul în ghețurile polare. Dar nici acolo nu poate găsi pace, deoarece Englezii au construit niște baleniere mai perfecționate decât cele ale Scandinavilor și vasele acestea frumoase, înzestrate cu cârme speciale, vor înainta până în inima ghețurilor polare pentru a putea bombarda balena, a cărei dispariție e socotită ca fatală.

Naturaliștii nu sunt mai puțin necăjiți... Ei nu cunosc încă toate secretele balenei și ar dori să mai rămână câteva exemplare pentru a le smulge misterul ce sălășluiește în jurul vieții lor. Oamenii de știință se întreabă, mereu, cum un mamifer care respiră prin nări, și nu prin urechi, își poate păstra răsuflarea sub apă, timp de ceasuri îndelungate. Ei nu înțeleg, de-opotrivă, cum poate suporta balena o presiune atât de formidabilă, mult sub suprafața apei, în timp ce submarinele la aceiași adâncime, ar plesni ca niște coji de ouă. Și fiindcă toate mamiferele dorm, zoologii ar mai dori să știe când doarme balena: sub apă, sau când plutește la suprafață? Dar vânătorii nu au scrupule științifice, și grăbesc, cu o lipsă de scrupul ce nu poate fi împiedicată, dispariția giganticului animal.

O nouă îmbarcare pentru străbaterea canalului Mânecii

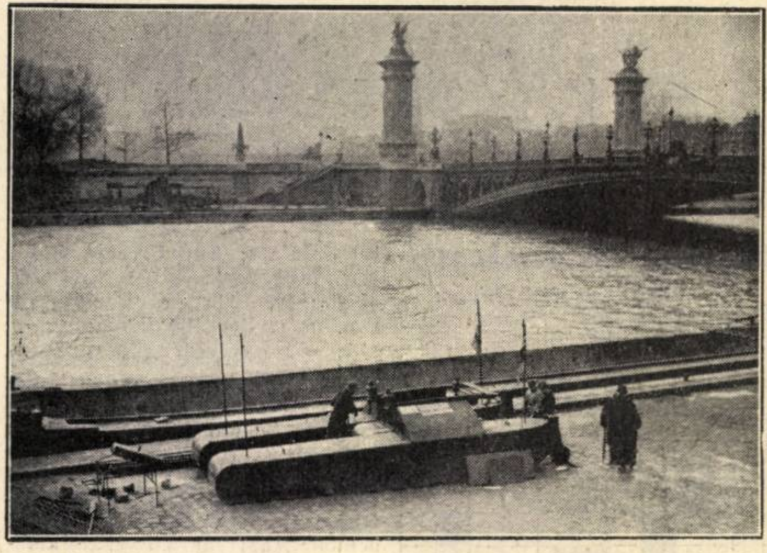
(Foto excl. Keystone)

Inginerul francez Rémi a construit această barcă ciudată, cu care socoate să străbată canalul Mânecii.

Patria șahului

Există, în Germania un sat numit Stroebeck, unde printr'o curioasă tradiție, toată lumea știe să joace șah și joacă foarte bine. De secole, jocul acesta subtil e cultivat la Stroebeck, din tată în fiu, ca un adevărat cult. Copiii merg la școală nu numai cu ghiozdanul cu cărți, dar și cu tablele de șah...

In clasă, alfabetul și regulele elementare ale aritmeticei nu se învață pe tablă, ci pe tablele de șah... Jocul figurează în programul școlar. Match-uri impresionante au loc chiar sub ochiul atent al profesorului. Și după ce au părăsit clasa, copiii pornesc noui partide în jurul fântânii din piața mare.

La hanul satului, care se numește pe drept «La jocul de șah» **(Zum Schachspiel)** se poate vedea un joc cu figurile în argint, dăruit locuitorilor Stroebeck-ului de Marele Elector de Brandeburg.

Bătrânii cari au atins deja vârsta biblică, dispută încă partide dârze cu tovarășii lor din copilărie ori cu parteneri din noua generație.

Sunt partide pasionante cari au rămas în suspensie timp de o jumătate secol și cari nu s'au terminat decât prin moartea unuia din parteneri! Anumite familii sunt legate, pentru toată viața, prin partidele de șah... In fiecare an ele organizează, între copiii lor, concursuri publice, înzestrate cu diferite premii.

Stroebeck este cunoscut în întreaga regiune sub numele de **Schachdorf**, adică satul șahului.

Un teatru vinde bilete pe credit

Pentru a atrage spectatorii cari au părăsit aproape cu desăvârșire sălile de spectacol (din cauza crizei, evident), Teatrul Național din Duesseldorf a instituit sistemul carnetelor de bilete, cari nu au numai prețuri abordabile, ci prezintă și importante înlesniri de plată. Pentru 15 mărci (600 lei), plătibile în două rate, spectatorul are drept la 12 reprezentații și pentru 25 mărci (1000 lei), plătibile în cinci rate de câte 5 mărci, are drept la 20 reprezentații.

Un chirurg se operează singur

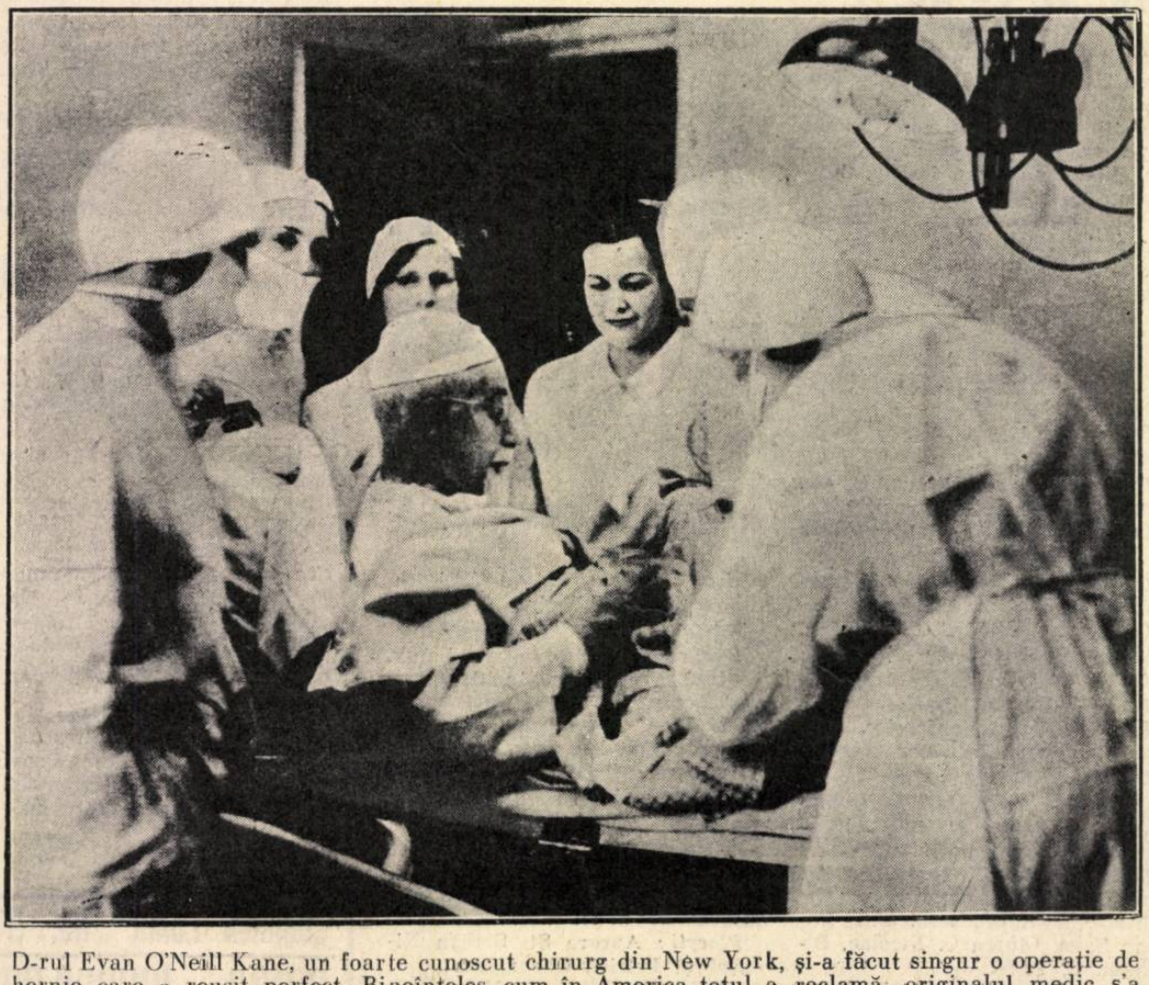

D-rul Evan O'Neill Kane, un foarte cunoscut chirurg din New York, și-a făcut singur o operație de hernie care a reușit perfect. Bineînțeles, cum în America totul e reclamă, originalul medic s'a lăsat fotografiat, înconjurat de asistentele lui devotate.

JOCURI

Rebus

de *D. Georgescu*
(Ploești).

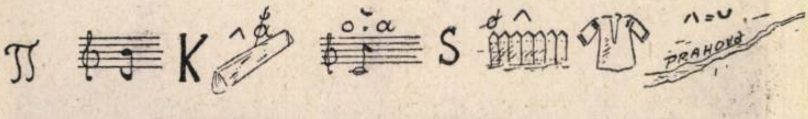

Se va găsi un cunoscut proverb românesc.

Cuvinte încrucișate

de *Nae Iliescu*
(Loco).

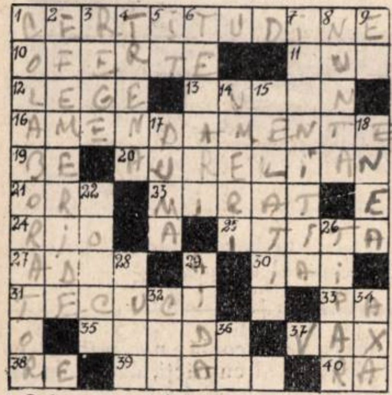

Orizontal: 1) Siguranță; 10) Propuneri; 11) Fără efect; 12) Religiune (popular); 13) Turkestan; 16) Modificări aduse unui proect de lege; 19) O jumătate de bere; 20) Impărat roman; 21) Monedă; 23) Surprins; 24) Prima parte a unui oraș din America de Sud; 25) Ivită; 27) Babadam; 30) Furi; 31) Județ în Moldova; 33) Salutare; 35) Greoaie (fig.); 37) Fleac (ironic); 38) Notă muzicală; 39) Prin ele, Tacit a rămas nemuritor; 40) Divinitate.

Vertical: 1) Cel care lucrează cu altcineva la o operă; 2) Table astronomice; 3) Piesă (în jocul de șah); 4) Coadă de rochie; 5) Pe jumătate *«apărut»;* 6) Numele triburilor nomade din Asia; 7) Slăbiciune; 8) Căsătorie; 9) Pronume; 14) Când dai din ei, arăți nedumerirea; 15) Povestire amănunțită; 17) Adunarea națională în Rusia; 18) Eroul Eneidei; 22) Trage clopotele; 26) Presă; 28) Dudă (Tr.); 29) Operă de Verdi; 32) Stare socială; 34) Linie dreaptă ce trece prin centrul unui corp; 36) Pronume.

Enigmă

de *Fănică Nicolaescu*
Balș

Aruncați o negațiune într'un metal și veți da peste unul din Statele Unite ale Americei de Nord.

Soluțiile jocurilor din „O. L" No. 7

CUVINTE INCRUCIȘATE

C	O	N	S	U	L	T	A	T	I	E
■	M	E	D	I	C	A	M	E	N	T
S	E	C	■	T	■	■	A	R	S	E
A	G	A	S	A	■	P	■	A	A	R
N	A	J	A	■	D	A	■	P	N	■
A	■	I	N	S	■	C	R	E	A	T
T	U	■	■	P	U	I	■	U	T	A
O	■	M	I	I	■	E	S	T	O	N
R	I	O	■	T	U	N	■	I	S	C
	A	R	N	A	■	T	A	C	I	■
U	N	T	■	L	E	I	■	A	T	U

ROMB SILABIC

AN — DADACA — ANDALUZIA
CAZIMIR — A

CRIPTOGRAMA

De-acuma nu te-oiu mai vedea,
Rămâi, rămâi cu bine.
Mă voiu feri în calea mea
De tine!...

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE

Bârlad: Iftode Emil-Memphis, Ai. Th. Dobrinescu-Aledo- Chicos Constantin, Gicu M. Tacu-Tag, Gica Manoliu-Fox, Mircea Grossu-Migro.

Bistrița: Zăvoianu Paul.

București: Natașa Leontinescu, Ruemele C. Carol, Nicolescu M. Corneliu, Ion Miuță-Nellu, Rădulescu T. Octavian, Indicus L., Maria Metaxa, Leibușor Isac, Mișu C. Antonescu, Nae Iliescu, Mircea Popescu-Remmy, Russu D. Nicolae, Vöegely Anny, Jenny Stoenescu, Alexandru Ștefănescu, Nicu St. Lăzărescu-Nyky, Toteluș Emanoil, Nicolae L. Petrescu, Pierre P. Protopopescu, Gh. Teodorescu-Ibănești, Zoe Ing. Negreanu, Stegărescu P. Nicolae Cotty, Calfa Th. Theodor-Puiu, Mircea Hartel, George T Avramescu, L. Klein, R. H. Simion, Fănică Nicolaescu-Balș.

Buștenі: Emil și Elena Săvulescu.

Buzău: Valeria Iliescu, N. Gr. Arsene, Elena Ialomițeanu.

Caracal: Ilie T. Lupița, Alina și Ernest E. Gessner.

Constanța: Jean Dumitrescu-Goiceanu, Sorel Avramescu.

Craiova: Cernaucă P. Ștefan, Mitică V. Berca, Ioan Mercic, Florin Tasse.

Fetești: Eugen Hirsch

Focșani: Ioan Vanjensky, Clemansa Ionescu, Zummer Ioseph, Christian Romeo.

Galați: Nicușor Mallide, Ovidiu Dorondoc, Eugen Mallide, Panu Carabassis, Constantin Bolea.

Iași: Enache D. Iordache, Al. Haber, Knall Alexandru.

Mizil: Leonida Secrețeanu, Damian Sava, Ciurea C. Nicolae, Dinulescu C. Pavel.

Oradia: P. Coroiu, Carth, Constantinescu.

Padina: George V. Țițeica.

Pitești: St. Gh Ștefănescu-student, Peligrad Nicolae.

Ploești: Theodor și Anna Stoicescu, Avram I. Avram, Alexandru Șuga, George Negroiu, Nicolescu A. Gheorghe, Ioan Aurel-Gheorghiu, Rădulescu P. Aureliu.

Râmnicul-Vâlcea: Ionel Gh. Stoicescu.

Sibiu: Gherghel Gheorghe.

Turnu-Măgurele: Lucreția și Margareta Pallade.

Turnu-Severin: D. V. Popescu, Coca E. Scarimba, Waldemar Demetrescu, Vasile J. Nicolaescu, Rică Timoftescu, Emil Wiliginsky-Sphinx

Vaslui: Emil Văjăianu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE ȘI ROMBUL SILABIC

Arad: Ionel Stoicescu.

Băicoi: Ionel Ionescu.

București: Urseanu V. Paul R. Hönig, Marinel Sârbulescu, Jean Marinescu, Gusty Schlag.

Cernăuți: Mihail Costăchescu, Gică Ionescu, Suzanne Feldman.

Galați: Victor Marinoiu. Sandu Weisberg, căp. Ioan Vasiliu.

Iași: Ioan Munteanu-student, Aurora Aronescu Nestor Anton.

Oradia: Iorgu Vasilescu-Iov, Aurel Ștefănescu.

Pitești: Ioan Popescu.

Ploești: Carola Avram, Costel Vâlcu, Nicu Vasilescu, Toma Popescu.

Râmnicul-Sărat: Traian Mihăilescu.

Turnu-Severin: Cherata I. Mihail, Nutzi Mihăilescu, Constantin C. Merișanu.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE ȘI CRIPTOGRAMA

București: Jean Adler, Zoe Pârvulescu, Titi Vasiliu, Gheorghe Zaharescu.

Chișinău: Sublocot. Constantin Ionescu, Calman H. Iancovici.

Galați: Maria Panaitescu, Jean Calmanovici.

Huși: Iancu Iancovici.

Huși: Panait Istudor-student, Sarmiza Niculescu, Teodor Iordache-student. Nellu Oteteleșanu, Dragomir Leon.

Oradia: Gigi Dumitrescu-Gidu.

Timișoara: Zizi Samovici, V. Calmanovici.

Turnu-Severin: I. Ionescu.

AU DESLEGAT ROMBUL SILABIC ȘI CRIPTOGRAMA

Arad: Nina și Anton Vrăjescu.

Bacău: I. Wolfsohn.

Bârlad: Aurel Weissmann.

București: Grossman Samy, Costică Brelea, Sylvia Grigorescu, Sandu Stoicescu, Suzi Popovici. Leon Rosenberg. Herman Corneliu, Teodor Busuioc.

Cernăuți: Rotilde Weisberg.

Craiova: Nae Ștefăniu.

Focșani: Emyl Russu.

Galați: Ștefan Popescu, Traian P. Ștefănescu.

Oradia: Trandafirescu N. Ștefan, T. Popovici.

Ploești: Aurora Șt. Șerban Nicușor și Petrică Gheorghiu.

Râmnicul-Vâlcea: Milosteanu Petre, Titty Bădescu, Mișu Leonida, Nicu Stănescu.

Săliște: Cociaș Radu, Traian Vijoli.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE

Bârlad: Pandele V., Nicolae Achille.

București: Jack Mendelsohn, Avram Gruenberg, Nicușor Chiriac, Pierre Lazarovici, Antonache Bucur.

Craiova: Petrescu Ioan, Veronica Șt. Roșca.

Focșani: Ionel Dragu. N. Rădulescu, Iancu Iancovici, Heim Eschenazi.

Galați: Samuel Pincu. Jean Florescu, Traian Calimachi.

Iași: Dorel Teodorescu-student, Vasile Șt. Romașcanu.

Lugoș: Gică Ionescu.

Moinești: Iancu Schäffler.

Nicorești: Gh. Ionescu

Oradia: Traian Popovici.

Sibiu: Oscar Niculescu, Tudor Marinescu.

Vaslui: Tică Panaitescu.

AU DESLEGAT NUMAI ROMBUL SILABIC

Arad: Pavel Nedelcu, Valeriu Lazaride.

București: Bella Wexler. Ionel Gh. Ionașcu, Ionel Iordănescu, Gheorghe Dumitrescu-Ghedu, Gogu Neagu. Herman P. Klein.

Buzău: Nellu Iordăchescu.

Caracal: Petre Ionescu.

Cernăuți: Heinrich Goldman, Gheorghe Buzescu, Cristache Popescu.

Chișinău: Romeo Tomocică, Varvara Cristescu.

Craiova: Roscatu Teodor.

Focșani: Simonel Orenstein, Jean Dumitrescu.

Iași: Dorel Calimachi, Iosef Feldman, Chifu T. Ionel, Teodor Neacșu.

Roșiori de Vede: Ilarion Constantinescu.

Timișoara: Căp. Jean Teofil Teodorescu.

Turnu-Severin: Grigore Vasilescu, Ticu Mărgeanu.

AU DESLEGAT NUMAI CRIPTOGRAMA

Alba-Iulia: Nae Ionescu.

București: Anton Eliade-Anel, Grigore Pașcanu. Dumiru Constantin, Mielu Gheorghiu, Rozine Marcovici, Suzanne Marinescu, Vasile Iordănescu, Ion Pârvulescu, Gheorghe N. Iliescu.

Cluj: Traian Basarabescu-student, Sandu Borceanu-student, Ilarie V. Georgescu.

Craiova: Anton S. Ștefănescu.

Focșani: I. Finkelstein, Haralambie Ionescu, Alter Iosefsohn.

Iași: Grigore Stroescu-student, Marinescu T. Alexandru-student, Fănică Boerescu.

Oradia: Petre Basilescu.

Ploești: Eustațiu Petrescu.

Râmnicul-Vâlcea: Ion Ionescu.

Roman: Herman Herșcovici.

Sibiu: Căp. Ioan Petrescu.

(Urmează în pag. 177)

„Oglinda Lumii" No. 9
BONUL JOCURILOR

Soluţiile jocurilor

Timişoara : Iancu Niculescu, Teodor Zamfir.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 6

Bârlad : Gicu M. Tacu-Tag, Gică Manoliu.

Botoşani : Romeo Russu, I. Hurduc.

Bucureşti : Nae Iliescu, Lola Maria Roşca, Jenny Stoenescu, Dinulescu Pascale, Miron Popescu.

Galaţi : Dorondoc Ovidiu, Dorina Carabassis.

Hlipiceni (Botoşani) : I. C. Petrovici-avocat.

Mizil : Leonida Secreţeanu, Ciurea Nicolae.

Râmnicul-Vâlcea : Titty Bădescu, Lianerdo Tony, Mişu Leonida, Beba Niculescu.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT

Premiul jocului de cuvinte încrucişate: d-nii Maria şi Vasile Mal ra (Babuc-Durostor).

Premiul jocului în romb silabic: d Emyl Russu (Focşani).

Premiul criptogramei: doamna Zoe, ing. Negreanu (Loco).

*

N.R.: *Expediţia premiilor se face odată pe lună. Premiaţii din provincie sunt rugaţi să-şi trimită adresele exacte spre a li se putea expedia premiile, iar cei din Capitală se vor prezinta personal la redacţie spre a-şi ridica premiile.*

POŞTA JOCURILOR

Bibolaru Vasile (Sân Nicolaul Mare) : Cea de-a doua şaradă e foarte bună, publicabilă într'unul din numerile viitoare ; cealaltă nepublicabilă.

Ioan Aurel Gheorghiu (Ploeşti): Se va publica jocul de cuvinte încrucişate, şarada nepublicabilă. Jocul în cruce refăcut se va publica mai târziu.

Al. Şuga : Slab, mai încercaţi jocuri în alt gen.

Theodor Stoicescu (Ploeşti) : Vom alege şi publica.

Al. Haber-student (Iaşi) : Bun. Primim cu plăcere colaborarea d-v.

Eugeniu Mallide (Galaţi) : Se va publica.

Ovidiu Dorondoc (Galaţi) : N'am primit niciun fel de soluţie, chiar dacă ar fi sosit prea târziu, aţi fi fost publicat la rubrica «*Au mai deslegat....*»

Romeo Christian (Focşani) : Bune. Se vor publica ulterior.

Eugen Hirsch (Feteşti) : Refăcut, va fi publicat.

Ion Lăzărescu (Constanţa) : Mai târziu se vor publica.

Cherata I. Mihail (T.-Severin) : Se vor publica enigma şi jocul în triunghiu. Cât despre «Rebus» ar trebui să-i daţi o altă înfăţişare, deoarece un «Rebus» nu e compus dintr'un singur cuvânt. Celălalt nepublicabil.

Jean D-trescu-Goiceanu (Constanţa) : Jocurile sunt foarte bune. Se vor publica în ordine.

Ilie T. Lupiţa (Caracal) : Se va publica «jocul de sinonime».

Nicolae L. Petrescu : Se va publica una din şarade. Celelalte slabe.

Toteluş Emanoil (Loco) : Foarte bun jocul în romb. Publicabil mai târziu.

Pierre P. Protopopescu (Loco) : O şaradă în felul celei trimise de dv. a mai fost publicată. Enigma se va publica mai târziu.

Maria Metaxa (Loco) : Bun

Mişu C. Antonescu-student (Loco) : Vom alege.

Leibuşor Isac (Loco) : Vezi mai sus la Antonescu.

Al. Dobrinescu-Aledo (Bârlad) : Bun.

Iftode Emil (Bârlad) : Publicabil.

Ionel Ionescu (Băicoi) : Cartea de vizită magică se va publica într'unul din numerele viitoare, jocul de cuvinte încrucişate mai târziu.

Ascultă micule ce-ţi zic,
Eu ca ASPIRIN bunic·
Există un singùr ASPIRIN socot,
Şi e numai „BAYER" peste tot!
ASPIRIN
BAYER
ASPIRIN
tablete, contra reumatismului, gripei, durerilor de cap, numai în ambalaj original cu 20 şi 2 tablete.

Helicopterul pentru pasageri

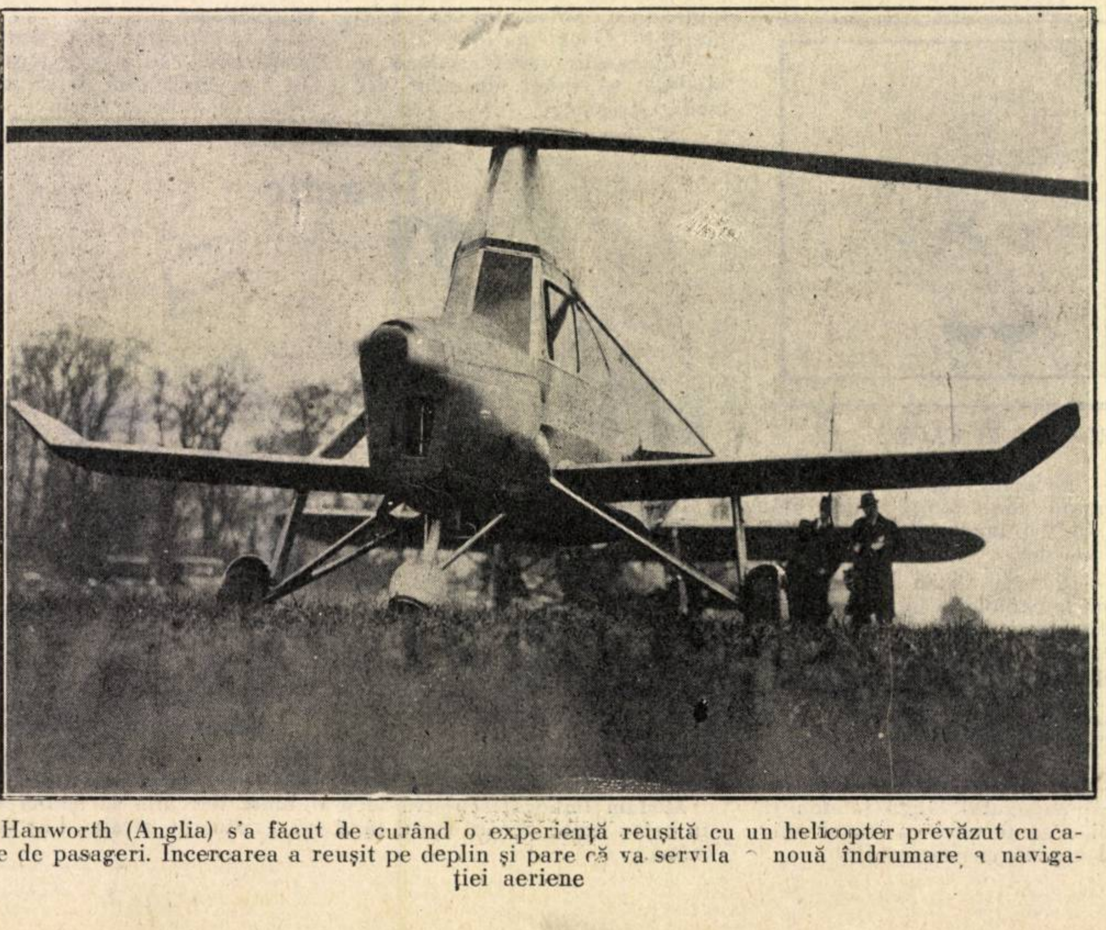

La Hanworth (Anglia) s'a făcut de curând o experienţă reuşită cu un helicopter prevăzut cu cabine de pasageri. Incercarea a reuşit pe deplin şi pare că va servila o nouă îndrumare a navigaţiei aeriene

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

Preţ de fabrică

Toată lumea e preocupată de sgomotul şi vacarmul străzii, care primejdueşte sănătatea contimporanilor noştri. E o minune cum nu ne plesnesc timpanele de abuzul atâtor motoare diabolice, aparate de T. F. F. clacsoane, gramofoane, flaşnete şi alte delicii mecanice. Peste tot se urmăreşte instituirea unor legi speciale cari să ne asigure puţină linişte, se organizează «săptămâni de tăcere», doar se va atenua, dacă nu chiar întrerupe bătaia monstruoasă a enormei inimi de oţel a civilizaţiei moderne.

Intre timp, ştiinţa medicală caută să stăvilească primejdiile acestei activităţi febrile şi doctorii propun remedii cari nu fac altceva decât să dovedească, pur şi simplu că omul se ia... prea mult în serios. El exagerează, cum e şi natural, propria lui valoare şi desigur, pentru a dovedi că mai multă modestie n'ar strica doctorul englez T. E. Lawson, a calculat valoarea exactă a unui om, de greutatea mijlocie de şeasezeci şi patru de kilograme. Socotind toate materiile din care se compune: apă, carbon, fosfor, magneziu, sulf, reiese că omul nu valoarează mai mult decât vreo... 200 lei. Cu ce drept ar voi atunci dânsul, să reducă la tăcere motoare cari costă de mii de ori mai mult decât o biată fiinţă umană.

Nu trebuie să uităm însă, că evaluările de mai sus sunt făcute de materialişti exageraţi, cari nu ţin nici o socoteală de produsul acela supranatural, numit suflet. Acesta nu poate fi cântărit cu kilogramul, după cum nici Evanghelia nu poate fi măsurată după preţul hârtiei pe care se citesc cuvintele divine.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Mulţumiri

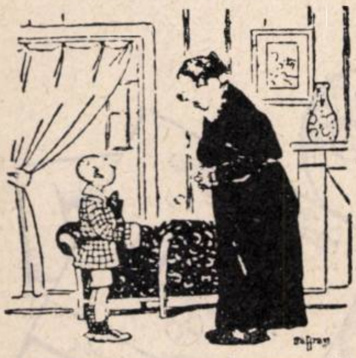

— Mătuşico, îţi mulţumesc din suflet pentru darul ce mi l-ai trimis.

— Oh! n'ai pentru ce, puiule, era o nimica toată.

— Tocmai ce spuneam şi eu, dar mama mi-a spus că trebuie, totuşi, neapărat să viu să-ţi mulţumesc!

VANATOARE IDEALA

— Cum a fost vânătoarea d-tale de tigri?

— Admirabilă... n'am întâlnit nici un tigru...

PRINCIPALUL

— Nu te înţeleg: tolerezi ca individul acela să spună tot felul de minciuni pe socteala ta?

— Ei şi! n'are decât să mintă, cât o pofti: principalul este să nu spună adevărul.

O GARANŢIE

— Nu e fricos calul? întreabă un cumpărător pe geambaş.

— Cât despre asta să n'aveţi nici o teamă, răspunde băiatul negustorului. Doarme noaptea singur în grajd unde e întuneric besnă.

ECONOMIE

— Să mă ia dracu dacă înţeleg ceva: Dece fumezi trei ţigări dintr'odată?

— Foarte simplu: ca să fac economie de chibrituri!...

PSIHOLOGIE

Tatăl: Ai prevenit-o pe Marioara că dacă se încăpăţânează să se mărite cu Georges o desmoştenesc?

—**Mama:** Nu, dar l-am prevenit pe... Georges.

Istorie fără cuvinte sau... lectură aprofundată

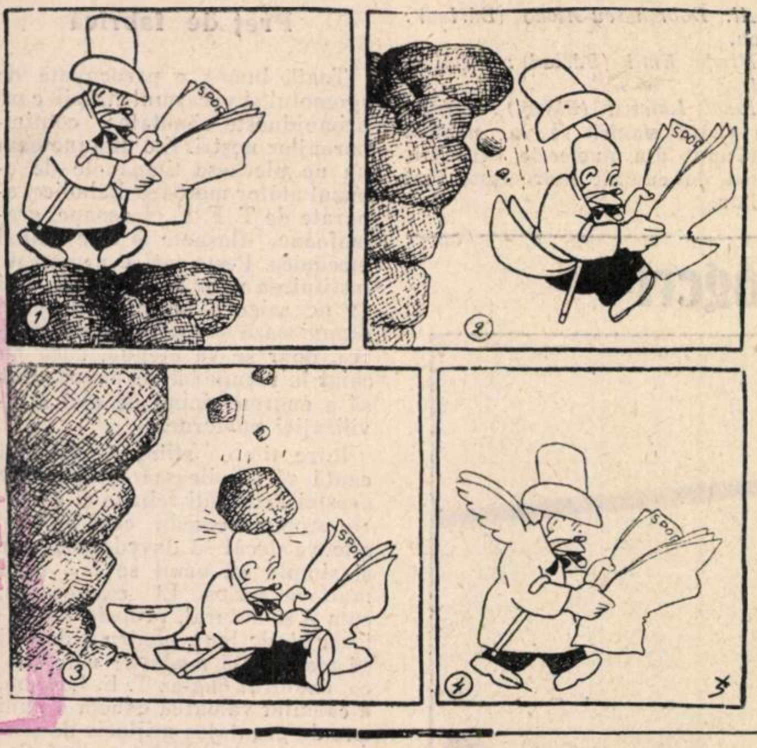

UNIVERSITATII -IAŞI-

TEATRUL VREMII

— De ce oare toate comediile cari se joacă astăzi, se termină printr'o căsnicie?

— Fiindcă din momentul acela începe tragedia.

LA ŞCOALA

Profesorul : Cine-mi poate spune cât timp ar face un automobil cu o viteză de 100 pe oră până în lună, care se află la 384.000 kilometri depărtare.

Elevul: Nu ştiu, domnule profesor, asta depinde de starea şoselelor,

ORI CUM AI FACE...

— Evident, apartamentul e simpatic, dar pereţii sunt atât de subţiri încât vecinii aud tot ce vorbim.

— N'aveţi decât să puneţi o nouă tencuială cu un alt rând de cărămizi.

— Da, dar atunci nu o să mai aud eu ce vorbesc vecinii...

IMPRUDENŢA

— Nu procedezi bine Victore: aşezi papagalul lângă telefon şi apoi o să te miri că bietul animal repetă cuvinte urâte.

AUTORUL «AUTORULUI»

In seara premierei «Damei cu Camelii» de Alexandre Dumas-fiul, un prieten îi spuse lui Dumas-tatăl, ca să-l flateze:

— Cred că ai contribuit şi d-ta cu ceva la succesul de astă seară!

— Desigur că am contribuit, păi mie îmi revine tot meritul.

— Cum asta! d-ta ai făcut piesa?

— Nu, dar eu l-am făcut pe autor.

SENTIMENT INDESTRUCTIBIL

O doamnă îi spune unei amice:

— Sunt douăzeci de ani de când m'am căsătorit şi soţul meu e şi astăzi tot atât de afectuos faţă de mine caşi în ziua nunţii.

— Hide, nu te lăuda, răspunde cealaltă, când chiar azi dimineaţă v'aţi bătut ca doi nebuni.

— Bine, dar şi în ziua nunţii ne-am păruit.

CEALALTA PRIMEJDIE

— Vai sunt dezolat. Doamna e în oraş şi plouă cu găleata.

— N'aveţi nicio grijă domnule, coniţa o să se refugieze într'un magazin.

— Da, dar tocmai de asta mă tem.

CONCURSURILE DE FRUMUSEŢE

— Aţi fi trebuit să candidaţi neapărat la concursul de frumuseţe.

— Vai, doamnă exageraţi.

— Nu exagerez de loc! Se prezintă atâtea urâţenii....

PROCEDEU FARA GREŞ

— Eşti prea pesimist doctore!

— De loc doamnă: spun întotdeauna bolnavilor că sunt pierduţi. Dacă mor, se spune: «ce diagnostic teribil»; dacă se vindecă, se spune de mine «ce medic straşnic!»

Banditul prevăzător

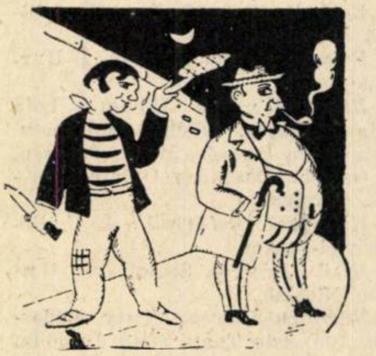

N'aţi văzut cumva un gardist prin apropiere?

— Nu, niciunul.

— Atunci, ia scoate numaidecât portofelul.

N'ARE CE SĂ STRICE

— Doctore, crezi că nu va fi nevoie să mi se amputeze piciorul ?

— Nu, nici idee... Totuşi dacă ţii neapărat, ţi-aşi putea trimite pe un prieten al meu, chirurg, care va găsi operaţia indispensabilă.

PRUDENŢA

— S'a găsit în salteaua unui cerşetor 200.000 lei...

— Foarte frumos. Asta înseamnă că era un om prudent şi nu voia să-şi încredinţeze averea oricărui bancher...

ECONOMIE DE MUNCĂ

— Chelner, un litru de vin!

— De ce să-l deranjezi pe om de trei ori ?... Chelner, trei litri.

CONSOLARE

— Vorbiţi sincer, doamnă, nu vă plictisesc ?

— Nu, domnul meu: sunt momente când eşti atât de tristă, încât eşti mulţumită să schimbi o vorbă, cu primul venit.

Practic

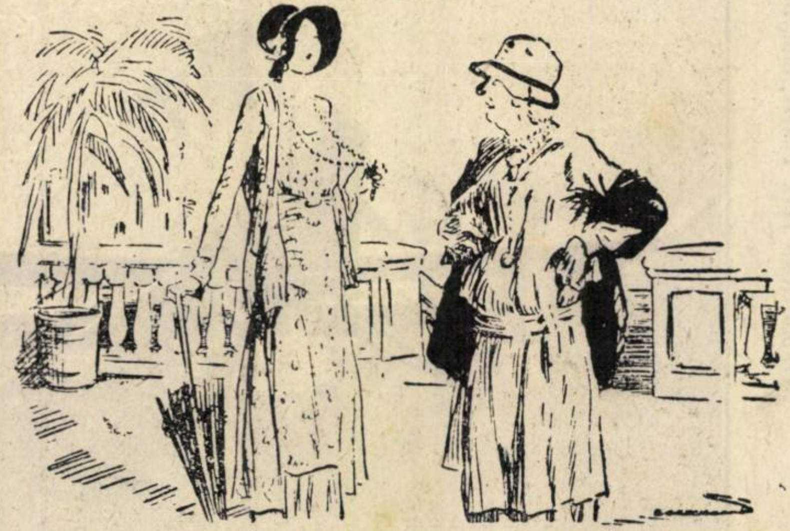

Madam Ionescu: E adevărat că fiica dv. cunoaşte mai multe limbi?

Madam Imbogăţescu: Nu tocmai bine; dar ştie să spună «da» în patru limbi, pentru cazul când un aristocrat străin i-ar cere mâna.

Pregătiri pentru comemorarea lui Goethe

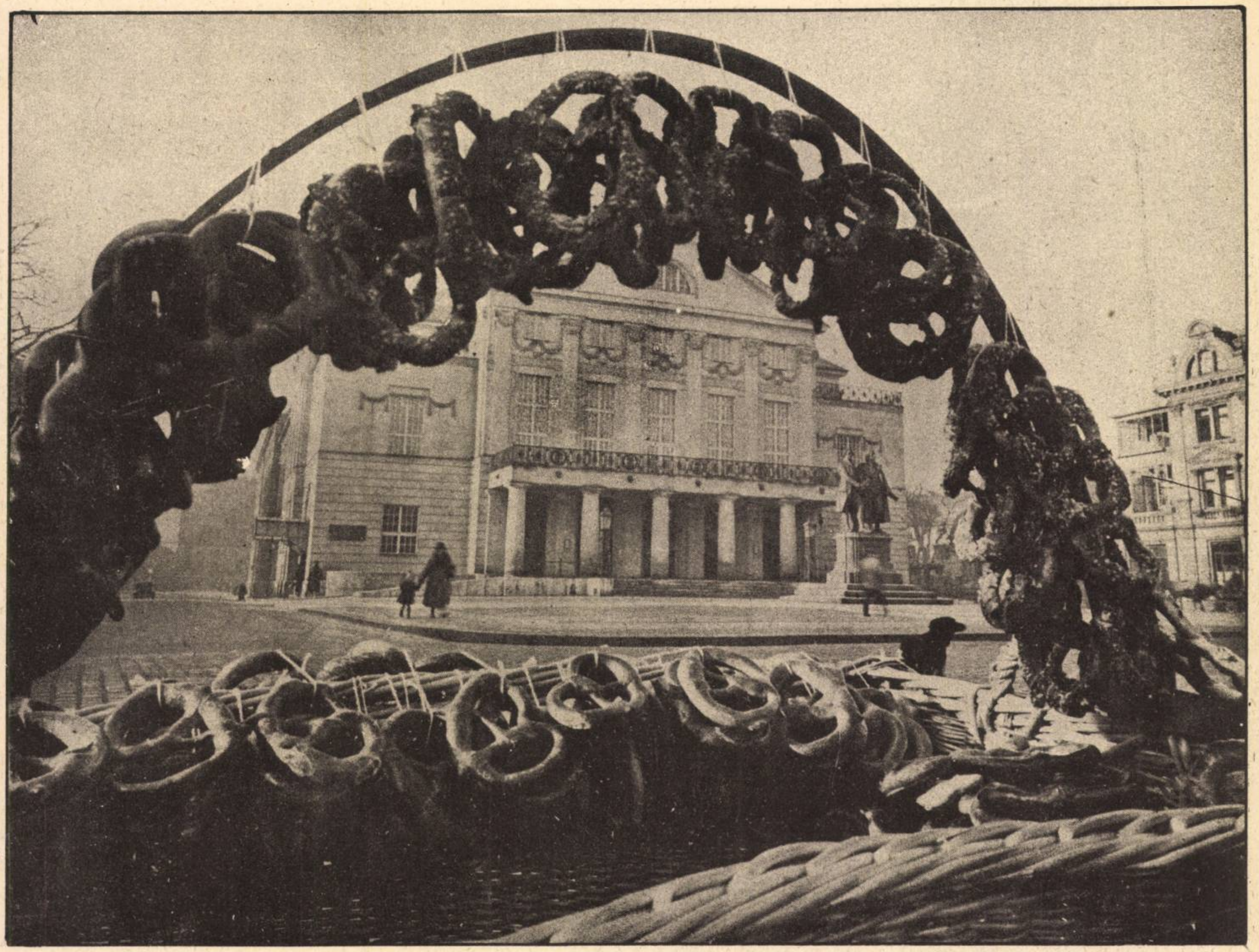

(Foto «The New-York Times»)

La 22 Martie vor începe la Weimar, oraşul unde s'a născut Goethe, festivităţile pentru comemorarea a o sută de ani dela moartea marelui poet german. In fotografia noastră se vede cum Teatrul Naţional din Weimar a şi început să-şi pregătească haina de sărbătoare. In mijloc statuia lui Goethe şi Schiller.

Şi... cărţile s'au eftenit

Toate cărţile mai jos notate, se vând direct la EDITURA „EMINESCU" S. A. Bucureşti I, Strada Inginer Anghel Saligny 2 şi la orice librărie din ţară la următoarele preţuri foarte mult reduse:

10 LEI FIECARE VOLUM ROMAN COMPLECT

	LEI
Henri Murger: In noaptea nunţii	10
F. M. Dostoievski: Vrăjitorul	10
Björnson: Poveste de dragoste	10
Richepin: Povestire din lumea nouă	10
M. Lermontov: Bela, roman	10
N. Gogol: Răzbunarea groaznică	10
D'Annunzio: Pisica (Nuvele)	10
Charles Folley: Fiul lupilor de mare	10
Maurice Level: Naufragiaţii vieţii	10
R. Benim: Rivala, roman	10
V. C. Rondy: Secretul Principesei	10
Omessa: Misterul Romanovilor	10
Epinghoven: Tainele Curţii germane	10
Bekir Aga: Memoriile unui eunuc	10
René Cazal: Voluptăţile răsboiului	10
Miguel Zamacois: Accidentul	10
Honoré de Balzac: Iubita imaginară	10
André Theuriet: Coleta, roman	10
Lynkeus: Frivolităţi	10
Cady: Mica cerşetoare	10
P. B. Haşdeu: Sic Cogito	10

15 LEI VOLUMUL

	LEI
Turgheniev: Eroismul Dragostei	15
Alex. Puşkin: Fata căpitanului	15
Guy de Maupassant. Nuvele	15
Georges Meirs: Pata de sânge	15
Mihail Eminescu: Geniu pustiu	15
I. L. Caragiale: Cănuţă om sucit	15
Dr. Frumuşanu: Cum să întinerim	15
Eugen Todie: O iubire	15
Lia Hârsu: Impărăţia de zăpadă	15

25 LEI VOLUMUL

	LEI
Sven Heddin: Dela Polul Nord la Polul Sud. Vol. I—VI. Fiecare volum	25

30 LEI VOLUMUL

	LEI
Claude Farrère: Casa oamenilor vii	30
Murat: Viaţa amoroasă a Caterinei Mari	30
Margueritte: Talionul, roman	30
Margueritte: Băetana (La Garçonne)	30
Margueritte: Femeia emancipată	30
Margueritte: Prostituata, roman	30
Eftimiu: Elfiona, roman	30
Gustave Flaubert: Ispitirea Sft. Antoniu	30
Baron de Schlicht: Elita Prusacă, roman	30
L. Wolff: Fiul lui Anibal, roman sportiv	30
Dr. Alfandari: Cartea femeii însărcinate	30

40 LEI VOLUMUL

	LEI
Panait Istrati: Nerantsula	40
I. L. Caragiale: Teatru, volumul I	40
I. L. Caragiale: Teatru, volumul II	40
Mihail Eminescu: Poezii	40
Victor Eftimiu: Cântecul milei (Poezii)	40

AL. MARGHILOMAN

NOTE POLITICE

5 volume mari . . Lei 1600

40 LEI VOLUMUL

	LEI
Margueritte: Corpul tău îţi aparţine	40
Marie-Lise Emilian: 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri	40
Musset: Spovedania unui îndrăgostit	40
Victor Margueritte: Viţele umane	40

Colecţia detectivului ROB PARKER

5 Lei Povestiri complecte Lei 5

CĂRŢI DE SUCCES

	LEI
Klabund: Borgia, romanul unei familii	50
A. de Musset: Spovedania unui îndrăgostit	50
Panait Istrati: Ţaţa Minca	60
Remarque: Pe frontul de vest nimic nou	60
Ernst Glaeser: Contingentul '924	60
Ioseph Delmont: Evrei în lanţuri	60
Torberg: Bacalaureatul elevului Gerber	100
Emil Ludwig: Napoleon	240

BIBLIOTECA „ORIZONTUL"

5 Lei fiecare volum

Cereţi ultimile noutăţi de librărie

Adrienne Thomas: Catrina Soldat:
Ludwig Lewisohn: Israele, încotro?
FIECARE VOLUM 60 LEI

FIECARE VOLUM ROMAN COMPLECT 20 LEI

	LEI
Poë: Aventurile lui Gordon Pym	20
J. Kessel: Nopţi Siberiene	20
Ivan Turgheniev: Un cuib de nobili	20
Lew N. Tolstoi: Moartea lui Ivan Ilici	20
F. M. Dostoievski: O femeie blândă	20
Emil Zola: Ispăşirea, roman	20
George Ohnet: Prinţul fatal	20
D'Annunzio: Tragedia a două fecioare	20
Jules Mary: Păcatul mamei	20
„ „ Răsbunarea Spaniolei	20
Georges Meirs: Enigma trenului 13	20
Mandelstam: Jim Blackwood Jockeu	20
Louis Hemon: Battling Malone	20
Victor Eftimiu: Kiriachiţa, roman	20
C. Cosco: Grădina lui Dumnezeu	20
I. Greculescu: Cronicile lui Popic	20

MAURICE LEBLANC

Aventurile Extraordinare ale lui Arsène Lupin

	LEI
Leblanc: Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	20
„ Arsène Lupin, contra lui Herlock Sholmes	20
„ Arsène Lupin, Acul scobit	20
„ Arsène Lupin, 813	20
„ Cele trei crime	20
„ Dopul de cristal	20
„ Confidenţele lui Arsène Lupin	20
„ Triunghiul de aur	20
„ Izbânda lui Arsène Lupin	20
„ Insula cu treizeci de sicrie	20
„ Piatra Miraculoasă	20
„ Colţii Tigrului	20

OGLINDA LUMII

27 FEBRUAR 1932
ANUL XI • No 9

O sky-eusă indrăcită căreia iarna ii aduce numai bucurii.

20 PAGINI
LEI 5

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

OGLINDA LUMII

5 MARTIE 1932
ANUL XI • No 10

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Carnavalul e pe sfârşite. Mica şcolăriţă îşi ia rămas bun dela omul de zăpadă... pe care-l va revedea la anul.

20 PAGINI
LEI 5

Canibalismul la popoarele primitive

Ziarele englezești au anunțat, deunăzi, asasinarea a doi călători europeni, uciși pe insula Malaita, din grupul Insulelor Salomon. Corpurile celor două victime fură decapitate și capetele luate de asasini. Numeroase cazuri de canibalism s'au putut constata în Nouile Hebride.

INSULELE SALOMON, CUIBUL CANIBALISMULUI

Acum douăzeci și cinci de ani, canibalismul și vânătoarea de capete omenești erau foarte frecvente în toate insulele Salomon. Astăzi, încă, aceste cazuri se întâlnesc destul de des. Oridecâteori e vorba să se sărbătorească un șef viu sau decedat, să se inaugureze o nouă corabie de războiu sau să se consacre vre-un eveniment oarecare, indigenii țării întreprind expediții pe celelalte insule, în unicul scop de a «colecționa» capete de oameni. Expedițiunile de soiul acesta se fac uneori la distanțe de o sută de kilometri, iar vânătorii se întorc de obiceiu cu o pradă de 150 capete tăiate. Aduc cu dânșii, pe cât le e posibil, și picioarele și brațele victimelor, bucăți diferite de carne, foarte gustate atât de bărbați cât și de femei, pentru mâncare...

Locuitorii din Noua Guinee nu se dedau la asemenea expediții îndepărtate: ei preferă să-și atace vecinii imediați.

VÂNĂTOAREA DE CAPETE

Un explorator german, **Wirtz**, a studiat de curând vânătoarea de capete omenești, la tribul Tugeriștilor, cunoscuți și sub numele de Marindanimi. Iată ce povestește el în însemnările sale :

«Vânătoarea de capete, practicată de Tugeriști, nu e numai un sport foarte apreciat de tineret, nu e numai un prilej pentru acesta de a-și dovedi curajul și calitățile războinice, nici un simplu act de cruzime sau de canibalism, în care intră plăcerea aventurii; nu, genul acesta de asasinat, precum și «vânătoarea de capete», reprezintă pentru oamenii aceia o adevărată necesitate, pe care o exprimă astfel : «**Trebuie să găsim nume pentru copiii noștri**». Intr'adevăr, ei nu obișnuiesc să dea nume nouilor lor născuți, atât timp cât n'au ucis pe un bărbat din alt trib, căruia cred că-i fură astfel numele, pentru a-l transmite propriilor lor copii.

VICTIMA TREBUIE SĂ FIE IDENTIFICATĂ

După cum arată exploratorul Wirtz, nu e de-ajuns să tai capul unui om și să-l aduci ca trofeu acasă; exercițiul acesta asasin trebuie să fie însoțit de un record extraordinar, anume de a afla numele victimei, fiindcă, anonim, ea nu mai prezintă, pentru curioșii ucigași nici o valoare. Se întâmplă ca tăietorul de capete să se dedea la trucuri, spunând că victima a binevoit să-i desvăluie numele, ori dă dela sine, un nume oarecare, capului tăiat. Genul acesta de viclešug e totuși riguros pedepsit. De altfel, și uzul «vânătorii de capete», este, pe de altă parte, aspru reprimat de guvernul olandez, care stăpânește aceste colonii și care a reușit să-l facă să dispară cel puțin pe teritoriile coastei în timp ce înlăuntrul țării obiceiul acesta se păzește încă, «cu sfințenie», și craniile umane reprezintă o marfă comercială, ca oricare alta.

EXPEDIȚIA UCIGAȘĂ

Vânătorile acestea se fac, cele mai multe, în devălmășie, de către tribul întreg. Ele încep printr'o serbare grandioasă, la care ia parte întreg satul. După sfârșitul serbării, femeile rămân acasă și fac pregătiri în vederea întoarcerii bărbaților, cari, echipați cu arme, pornesc în corăbii cu provizii pentru câte-va săptămâni. Expedițiile se duc întotdeauna sub înalta conducere a câtorva oameni mai în vârstă și cu o bogată experiență. Copiii de sex bărbătesc iau și ei parte.

Intâi, sunt trimiși câți-va spioni, pentru a... sonda terenul. Ei studiază condițiunile de viață ale tribului ales și felul cum trebuie organizat atacul. Se întâmplă, adesea, ca oamenii aceluiaș trib să nu lupte la un loc, ci să se împartă în direcții diferite, urmărind mai multe triburi în acelaș timp. Grupurile de canibali atacă două trei sate, după ce au fixat ziua când se vor reîntâlni laolaltă, spre a se întoarce, triumfători, acasă.

Căci plecarea se face în comun, la fel ca și întoarcerea.

Intreprinderile acestea ucigașe sunt întotdeauna pregătite cu nespusă grijă și cu cea mai mare viclenie posibilă, pentru a li se asigura un succes deplin.

Inainte de a trece la atac, bărbații și copiii tribului, își ung trupul și fața cu var și cu diferite unsori, pentru a nu putea fi recunoscuți. De altfel și atacurile sunt executate în plină noapte. «Vânătorii» împresoară satul adormit și, pentru a mări panica celor asediați, încep să facă sgomot și să scoată strigăte sălbatice — vestitul Tam-Tam al negrilor — anunțând de altfel, imediat, scopul expediției lor: «Vrem capetele voastre. Veniți să luptați cu noi!» strigă năvălitorii.

INCEP OMORURILE....

Treziți din somn, locuitorii încearcă să scape cu fuga, sau primesc lupta, desavantajați, natural, de noapte, de atacul prin surprindere, în timp ce dușmanii lor și-au asigurat poziții mai bine apărate, înapoia arborilor sau pe niște dâmburi, de unde asvârlă săgețile și pietrele. Principalul pentru agresori este să prindă cât mai mulți oameni vii pe cari să-i silească prin diferite torturi să-și spună numele, înainte de a... li se tăia capul!

Copiii dușmanilor sunt întotdeauna siguri că vor fi cruțați. Ei sunt luați de trib, adoptați și crescuți ca niște copii legitimi, mărind astfel numele membrilor tribului.

Intoarcerea vânătorilor e primită cu solemnitate; serbările se succed, una după alta, timp de săptămâni și dacă s'au cucerit mai multe capete decât câți copii se află fără nume în sat, se face o... rezervă din aceste cranii capturate, cari trebuie să servească pentru viitor, unor alți noui născuți.

Pretutindeni, în Noua Guinee sălbaticii cari întâlnesc vreun alb sau pe un necunoscut oarecare, se vor interesa, mai întâiu cum îl cheamă... Indată ce l-au aflat, numele acesta trece din gură în gură și toți indigenii îl răspândesc cât mai iute posibil.

Nu e vorba numaidecât de a-l ucide pe noul venit. De teama autorităților albe, canibalii sunt mai rezervați, însă își spun că străinul acesta, albul în speță ar putea foarte bine muri de o moarte naturală și în cazul acesta, e mai bine să i se cunoască numele, devenit «disponibil», pentru a fi dat, la prima ocazie, unui copil nou-născut.

—...Locuitorii satelor depe cursul superior al fluviului Bian, obișnuiesc să orneze cu cranii mormintele celor decedați. Decorațiunea aceasta servește între altele să sărbătorească eroismul mortului, lăsând să se presupună că e vorba de craniile dușmanilor pe cari i-a ucis, curajos, în timpul vieții.

CUM SE CALCA LEGEA ALBILOR

Autoritățile olandeze cari exercită suveranitatea pe insulele Salomon, urmăresc, cu dârzenie, cultul acesta neuman, a cărui reprimare nu se practică decât cu foarte multă greutate. Sălbaticii sunt obligați să elibereze craniile pe cari le dețin, cumva, în casele lor. Or, ființele acestea primitive au găsit un mijloc pentru a împăca credințele lor cu ordinea instituită, la dânșii, de Olandezi. Intr'adevăr, ei scot partea inferioară a craniului și pun restul la dispoziție. Bucății păstrate ei îi atribuie aceiași virtute, pe care o avea înainte craniul întreg. Se amuză apoi, între ei, de prostia albilor cari nu observă că au fost păcăliți. Nu li s'a dat doar un craniu incomplet, lipsit de orice valoare, deoarece adevărata calitate a craniului rezidă exact în bucățica de os pe care au păstrat-o în taină la dânșii.

MISIONARUL AJUNS CANIBAL

Papuașii din Noua Guinee se disting printre cei mai zeloși «**vânători de cranii**», precum și locuitorii insulei Melanesia. Atât unii, cât și ceilalți se dedau de-opotrivă, la acte de canibalism. Ce e mai curios, este că ei reușesc din când în când, să-i influențeze și pe oamenii... albi, tentându-i la isprăvi vânătorești asupra oamenilor. Acum câțiva ani a produs un enorm scandal, greu potolit de presa olandeză în jurul unui preot catolic, care petrecând o viață de apostolat în întreg arhipelagul insulelor Salomon, a sfârșit prin a fi el însuși canibal. Adaptarea la... mediu, veți spune dv. Fără îndoială. O adaptare, însă, foarte puțin dorită.

Incolo, canibalii sunt oameni foarte interesanți, respectuoși cu soțiile, iubitori de casă.

Confruntându-se diferitele rezultate de colonizare la recenta Expoziție Colonială care a avut loc la Paris, autoritățile olandeze au hotărît să pornească o nouă luptă metodică, stăruitoare, severă pentru stârpirea canibalismului, una din rămășițele cele mai rușinoase ale celor cari trebuesc socotiți printre oameni.

Un dar original, lui Dumnezeu

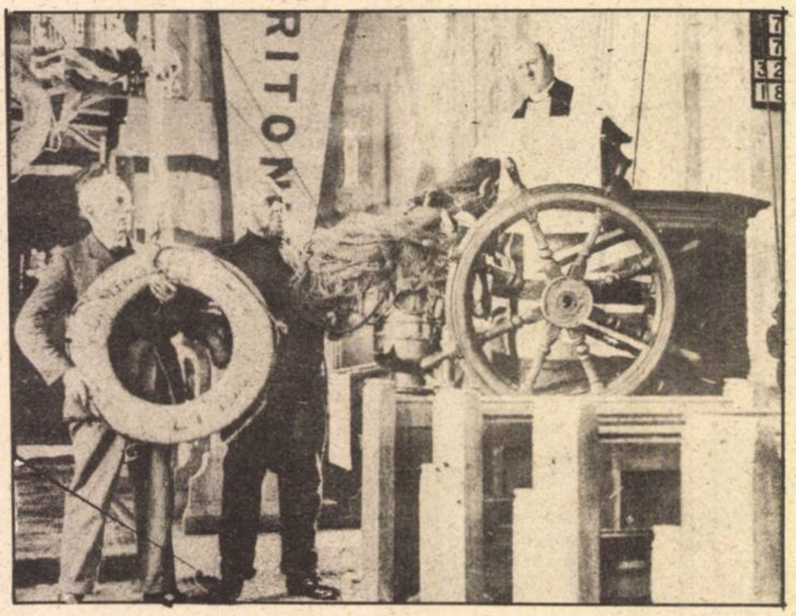

Pescarii comunei **Kessingland** din Anglia, recunoscători Domnului pentru anul bun ce li l-a hărăzit, aduc drept prinos de închinare și de podoabă, în bisericuța umilă a satului, uneltele lor de pescuit și un colac de salvare. Observați, pe fotografia de mai sus, că până și altarul bisericii e împodobit cu o roată de cârmă și câteva odgoane.

No. 10
Anul XI

„OGLINDA LUMII"

5 Martie
1932

Redacția și Administrația București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2
(Palatul «EMINESCU» S. A.) Telefon 325/34 și 325/35

Abonamente
pe un an 250 lei
pe 6 luni 125 lei

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

Femeia din ziua de azi

Zece tipuri moderne ale sexului slab

Romancierii sensibili, sau mai bine zis sentimentali, trec astăzi prin chinuri de nedescris, când trebue să-și descrie eroinele. Femeia dela războiu încoace, s'a schimbat covârșitor de mult, atingând aproape limitele contrarii ale femeii gospodine ori fatale, liniștite sau învăpăiate de acum douăzeci de ani. Scriitorii de atunci trebuiau să consacre zeci de pagini pentru prezentarea unui tip feminin: blond sau brun dela trăsătura ochilor melancolici până la descrierea acestui ceva misterios sau batjocoritor din împreunarea buzelor.

Pe când azi, un scriitor nu are decât să spună că e vorba de un tip Greta Garbo sau Marlene Dietrich — și toată lumea fără deosebire, înțelege ușor definiția.

Vremurile se schimbă, grăbit, și influența acestui spirit de transformare, pare să se exercite mai mult asupra femeii, care devine mereu, o alta.

Eri, domina încă vraja misterioasă a **eternului feminin.**

Astăzi, acest lucru indescriptibil și inexprimabil este «deformat», demodat, menit dispariției totale. In locul temperamentului și a notei individuale, a apărut TIPUL drept expresie a oricărei reprezentante a sexului slab.

1. 100% FEMEIE... Un ideal care nu piere. Chipul e plin de farmec și de grație, fără nici o umbră de mister.

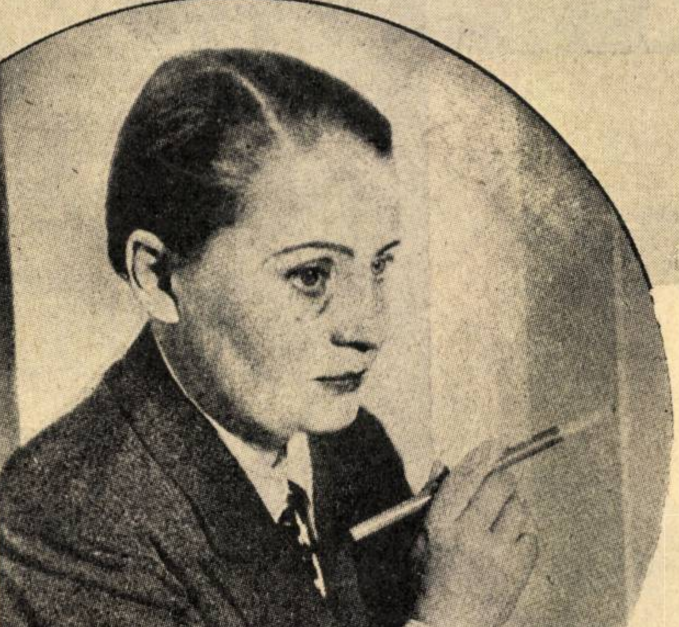

2. FEMEIA BARBAT: tipul acesta apare astăzi, foarte des, într'o formă exterioară lesne de recunoscut.

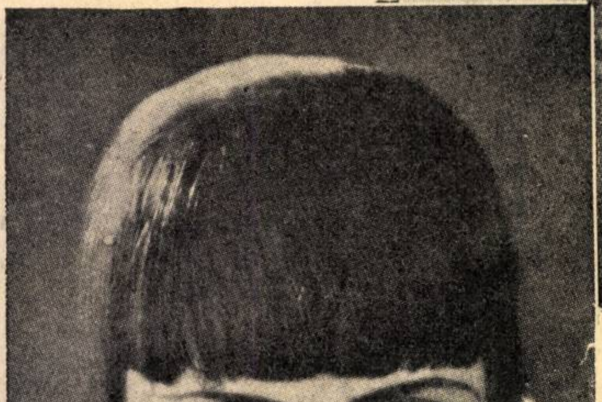

3. PREȚIOASA: afectată, capricioasă, femeia aceasta își stilizează capul până la împopoțonare exagerată și ridiculă.

Noi modernii, suntem din ce în ce mai înclinați să distrugem orice semne — multilaterale — printr'o vorbă hotărâtoare și cât mai lapidară. Oriunde vedem un lucru complicat, o stare sufletească mai grea de deslegat, intervenim cu o claritate rece și punem... lucrurile la punct. Această notă caracteristică epocii noastre se resimte și în felul de a privi, înțelege și iubi femeea. Urmașa modernă a Evei și-a dat seama, cu instinctele sale rafinate, de această schimbare și caută să se clasifice singură într'o categorie, într'un **tip**, după ce și-a chibzuit bine calitățile fizice și... sufletești.

(Citiți continuarea în pag. următoare)

4. MONDENA: ființa veșnic cuceritoare, vag misterioasă. de o măestrie a ținutei care, uneori, înebunește.... De cele mai multe ori este frumoasă, întotdeauna însă elegantă și cochetă ca apariție.

...Femeea a ajuns să se comporte după **genul special** care-i convine fizicului și temperamentului său.

Deplin conștientă pe însușirile și facultățile sale ea nu caută să și le ascundă ci dimpotrivă, să le scoată cât mai mult în vileag, să le pună în valoare, să le ducă la o cât mai mare strălucire.

Femeia profită de libertatea dobândită în ultimii ani, pentru a-și accentua farmecul caracterului său distinctiv, pentru a și-l etala cu cât mai mult efect.

In locul temperamentului complex de odinioară, care constituia temperamentul femeii, a apărut astăzi **tipul**, cultivat până la influențarea irezistibilă a impresiei exterioare.

Femeea modernă nu vrea să lase... nefructificată însușirea care o deosebește de semenele ei. Ea se oferă privirilor și admirației bărbaților așa cum este, înarmată cu tactul ei înăscut și rafinat cu timpul, până la o artă desăvârșită.

Exteriorul ei nu mai e lăsat pradă modei exagerate și absolute în prescripțiile sale. Dimpotrivă: frizura, îmbrăcămintea, giuvaerurile trebuie să concorde în redarea cât mai complectă a tipului unic și cuceritor.

5. NEINȚELEASA : un tip de proveniență romantică. cu vădite influențe literare, care în vremurile acestea de transformare morală și socială este natural, mai puțin înțeleasă ca oricând.

6. SPORTIVA: chipul plin de energie, sănătos, vesel, privirea limpede emanând o liniște sufletească desăvârșită. Este femeia camarad ideală.

7. MANIERATA : observați cât de studiată este poziția
lor Femeia care te farmecă, la început, și apoi te

9. IPOTETICA: Femeia tuturor ipotezelor... te îndeamnă, parcă, să te apropii, ochii sticlesc a ștrengărie sau vicleșug, și, totuși, figura e de nepătruns; trupul e șerpuitor, se sbate într'un cutremur nestăpânit, deși poate fi tot atât de bine al unei fetișcane, pur și simplu nervoase..

Ea vrea să fie **recunoscută** dela prima privire, după costum, după mască după expresia gurii. Indată ce ai văzut-o, trebuie să știi cine este, ce vrea în viață ce i-ai putea tu oferi. Femeea vrea să aibă o influență decisivă asupră-ți fiindcă e femeie!

Teatrul de după războiu a avut un rol important în creiarea de tipuri feminine. Insă cinematograful a fost acela care a pătruns în massele cele mai largi ale mulțimilor, cu galeria lui strălucitoare de **star-uri,** vedete, stele, creiând tipurile femeii moderne.

Artista de cinematograf trebuie să fie în forma ei exterioară deopotrivă de elocventă cași în jocul său. Ea trebue să poată fi oricând recunoscută și sub orice îmbrăcăminte. Nu degeaba reprezintă **idealul** feminin al atâtor categorii de bărbați.

Chipul trebuie să exprime o ideie mereu desvoltată, deși veșnic aceiași. La fel, atitudinea, jocul glasul. Bineînțeles că, numai atunci poate fi considerată o artistă mare vedetă a ecranului când **tipul** ce l-a creiat l-a dus la ultima lui perfectare.

Femeea modernă poate studia, în felul acesta pe imaginile ecranului imaculat, **prototipul** său într'o sumedenie de gesturi și trucuri cari mai înainte îi erau necunoscute și inaccesibile, dacă fantezia ori instinctul nu-i veneau într'ajutor... Nu mai puțin adevărat este, că și stelele ilustrează pe ecran ceeace au văzut și studiat în viața femeilor de toate zilele.

9

8. MEDITATIVA: a renunțat de mult, la orice contact cu lumea din afară, preferând viața ei de reflecții și de senzații intime. Gura și ochii exprimă o concentrare de inspirată interiorizare.

8

10. PROBLEMATICA: cine e și ce vrea? O simți agitată de o neliniște lăuntrică, figura de o complexitate care scapă analizei celui mai pătrunzător psikolog. Cu câtă trudă și desamăgiri abordezi o asemenea femeie.

7

capului, cât de pretențioasă privirea și expresia buze- obosește.

10

Alte Universuri

Sistemul sideral alcătuit din câteva mii de stele vizibile cu ochii liberi şi din aproape o jumătate miliard de stele vizibile cu ajutorul telescopului sau a plăcii fotografice, constitue Universul nostru. Dincolo de acest univers, la depărtări incalculabile, ce nu pot fi cuprinse cu mintea noastră, se află mii şi poate milioane de alte Universuri, dintre cari numai câteva — cele mai apropiate — pot fi zărite cu lentilele astronomilor ca nişte palide pete fumurii, suspendate în albastrul adânc şi nemărginit al cerului.

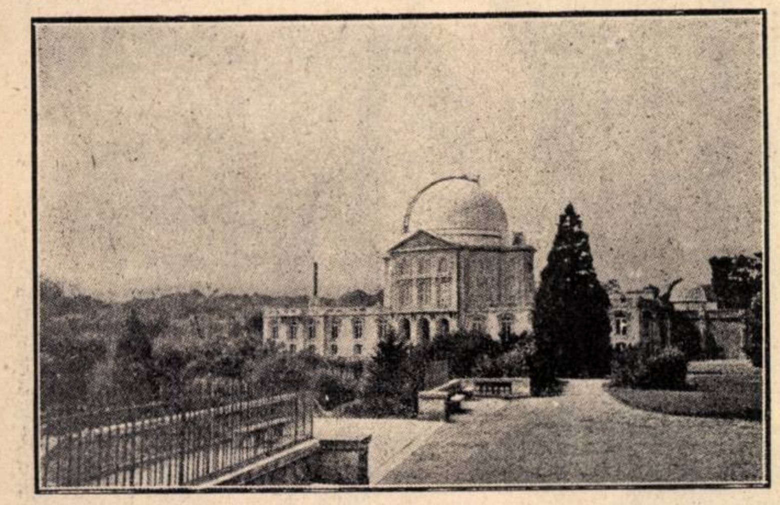

Observatorul din Meudon, fondat de ilustrul astronom Janssen şi dirijat actualmente de către d. Deslandre.

Dimensiunile sistemului sideral, din care face parte şi soarele cu planetele sale, sunt atât de enorme, încât dacă ar îndrăzni cineva să facă o hartă numai a acestui sistem luând ca scară o lungime de 1 milimetru pentru a reprezinta distanţa dela pământ la soare, ne-ar trebui o coală de hârtie atât de mare că ar acoperi Europa şi Asia. Astronomii măsurând aceste dimensiuni aproape infinite, au găsit că Universul nostru nu este rotund adică nu se întinde în toate direcţiunile la fel.

Incă acum 100 de ani **William Herschel** a emis ipoteza lenticulară a Universului şi această ipoteză a fost verificată întocmai de astronomii moderni. S'a găsit astfel, cu ajutorul metodelor de măsură spectroscopice, că diametrul mare al Universului-lentilă e de circa 1.000 parseci şi cel mic numai de 300 parseci.

CE E UN PARSEC?

Un parsec e unitatea de măsură a astronomilor. Işi poate închipui oricine, că dimensiunile Universului sunt prea mari pentru a putea fi exprimate în kilometri. Pentru astronomi, kilometrul e o unitate microscopică; e ca şi cum cineva ar dori să măsoare circonferinţa pământului cu lungimea unui microb. De aceea astronomii s'au văzut siliţi să recurgă la o unitate de lungime foarte mare numită parsec. Un parsec e distanţa la care se vede raza orbitei pământeşti sub un unghiu de 1 secundă de arc, adică paralaxa văzută sub un unghiu de o secundă. S'a găsit din calcul, că acest unghiu corespunde la o distanţă de 40 trilioane km. (40.000.000.000.000 km.) deci la o distanţă de 275.000 de ori mai mare ca distanţa dela pământ până la soare, distanţă care este după cum se ştie de 149.500.000 kilometri.

Se ştie că metrul este a zecea milioana parte din sfertul meridianului pământesc. Un sfert de meridian are 10 milioane metri; ocolul pământului la ecuator e de 40 milioane metri sau 40.000 kilometri.

Să reţinem aceste cifre. Circonferinţa pământului e de 40.000 kilometri şi un parsec este de 40.000.000.000.000 km. Prin urmare un parsec e de 1 miliard de ori cât circonferinţa pământului. **Pentru a străbate distanţa de 1 parsec, lumina întrebuinţează 4 ani, făcând 300.000 klm. pe secundă.** Dacă la un capăt al Universului ar fi un incendiu, — ceeace se întâmplă foarte des (incendii cereşti), — i-ar trebui 4000 de ani unei raze de lumină, pornită dela acest incendiu să ajungă la celălalt capăt.

Si totuşi dimensiunile Universului nostru sunt extrem de mici în comparaţie cu depărtările altor universuri. Astfel, s'a găsit din calcul că depărtarea la care se găseşte universul cel mai apropiat de noi trece de cifra enormă de 6.500 parseci. Reamintim că un parsec e de un miliard de ori mai mare ca circonferinţa pământului la ecuator.

Nebuloasele înrudite cu Calea Laptelui, sunt aruncate în nemărginirea spaţiului, la depărtări de milioane de parseci şi gravitează în haos, conform legii atracţiunii universale cu iuţeala spăimântătoare de 1 milion de metri pe secundă. Nu e desigur o viteză mică să străbaţi într'o singură secundă o distanţă de două ori mai mare ca dela Bucureşti la Iaşi.

Totuşi **Einstein** a demonstrat prin calcul conform teoriei relativităţii generale, că spaţiul cosmic nu e chiar atât de mare cum se crede. Să numim prin cuvântul Cosmos, totalitatea universurilor existente, din care face parte bineînţeles şi modestul nostru sistem sideral. Acum 50 de ani **Eminescu** se credea vinovat de o exagerare permisă doar poeţilor, afirmând **«că mii de ani i-au trebuit luminii să ne-ajungă»** dela o stea oarecare. Einstein a întrecut însă mult imaginaţia poeţilor şi a demonstrat că spaţiul e atât de mare, încât unei raze de lumină i-ar trebui 45 milioane de ani pentru a străbate tot Cosmosul dela un capăt la altul.

Cum după teoriile lui Einstein spaţiul este curb, o rază de lumină care ar porni dela o stea luminoasă ar merge mii şi mii de ani în spaţiile siderale pentru a se întoarce după 45 milioane de ani de unde plecase.

Pentru a ne putea face o ideie de imensitatea Cosmosului, alcătuit din mii şi mii de universuri, trebue să ne mulţumim a ne da seama doar de sistemul nostru sideral, Universul nostru, singurul ce-l putem cunoaşte.

După o muncă îndelungată, mii de astronomi din toate cele 5 continente au fotografiat cerul, alegându-şi fiecare o mică porţiune. **S'a ajuns la concluzia că Universul nostru ar cuprinde circa 30 miliarde de stele, dintre care numai vreo 4500 pot fi văzute cu ochii liberi.**

Când priviţi Cerul într'o noapte senină, să ştiţi că pentru fiecare stea şi steluţă ce abia poate fi zărită cu ochiul liber există încă 100.000 de stele vizibile cu lunetele astronomice şi pe plăcile fotografice adoptate la telescop.

FIECARE STEA E UN SOARE

Fiecare stea e un soare şi soarele nostru e unul din cei mai modeşti din univers. Abia poate fi zărit doar în sistemele planetare vecine, cum ar fi dintr'o planetă a lui Sirius sau al stelei alfa din Centaur.

Iarna cerul e mult mai interesant ca vara. Frumoasa stea **Sirius,** vizibilă în timpul iernii, e de 1000 de ori mai mare ca soarele. **Arcturus** e şi mai mare, cam de 20.000 de ori cât soarele şi dacă străluceşte atât de puternic în direcţiunea oiştei Carului Mare, aceasta se datoreşte nu atât mărimei sale cât faptului că e una din cele mai apropiate stele de noi.

După măsurătorile din ultimii ani s'a găsit că Arcturus e un soare foarte mic în comparaţie cu alţii, cum este bună oară mica **Alciona** din Pleiadele, steaua cea mai strălucitoare din Cloşca cu pui **Rigel** din Orion, Canopus din Nava, stea vizibilă numai din emisferul de sud ş. a.

Un inginer englez Gore, care era în acelaş timp şi un astronom de seamă, a calculat că steaua Canopus e de 2.400.000 de ori mai mare ca soarele. Acest calcul a fost verificat cu îngrijire şi de alţi astronomi.

în jurul soarelui Canopus gravitează desigur planete de milioane de ori mai mari ca pământul, locuite poate de mii de miliarde de oameni. Ce trebue să fie un războiu mondial sau o grevă de miliarde de lucrători pe una din aceste planete, dacă o fi existând şi acolo aceiaşi organizaţie socială ca în lumea ce o locuim.

Pentru omenirile din Canopus, soarele nostru se vede ca o modestă steluţă telescopică, înregistrată doar în atlasele cereşti a celor mai savanţi astronomi de acolo: iar Pământul, biet punct invizibil gravitând în jurul acestei mici stele telescopice, nu are cinstea a fi cunoscut confraţilor canopuseni.

Imaginaţia noastră abia poate să cuprindă dimensiunile fantastice ale soarelui Canopus şi savantul Michelson, a găsit, în urma unor măsurători făcute în 1919 şi 1920 că există un soare şi mai gigantic.

E **Betelgeuse,** alfa din Orion, de 40.000.000 de ori mai mare decât soarele nostru.

Betelgeuse întrece de 220 de ori pe Canopus şi este de 52.000.000.000.000 mai mare decât pământul.

In fine steaua **Antares** din Scorpion e şi ea de vreo 3 ori cât Betelgeuse, de 125 milioane de ori mai mare ca soarele şi de mii de miliarde de ori cât Pământul.

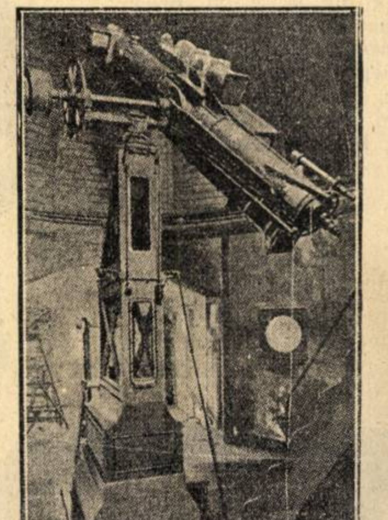

Equatorialul observatorului din Juvisy, cu ajutorul căruia astronomii Quénisset şi Antoniade au făcut observaţiuni celebre.

Ne oprim aci cu aceste cifre, într'adevăr astronomice

F.

*

Doritorii a se abona la revista «ŞTIINŢA», tipărită în frumoase condiţiuni tehnice la Institutul de arte grafice «Eminescu» vor trimite prin mandat poştal 40 lei abonamentul anual d-lui Inginer L. FLORIN, Căsuţa poştală 70 Bucureşti I.

Numărul 1, apărut de curând, cuprinde un sumar variat, popular şi curiozităţi interesante.

RÂZI, PAIAȚA!

de PAUL FRATELLINI

Când mă gândesc la viața noastră, la aceea a fraților mei François și Albert și la a mea, văd. înainte de toate trenuri avioane, automobile, transatlantice, pe scurt mijloacele de locomoțiune cele mai diverse.

Cei trei frați Fratellini

Văd, apoi, diferite țări, cu climele cele mai variate.

Pentru noi, lumea e o imensă panoramă, pe care o cunoaștem până în cele mai mărunte detalii. Viața noastră e o suită interminabilă de călătorii, făcute sub semnul **râsului**, pe care-l transportăm, într'un anume fel în fundul cuferelor...

RÂSUL NAȚIUNILOR

Cât de felurit este râsul fiecărei națiuni! Pentru a provoca râsul la toate popoarele, trebuie să cunoști temeinic psihologia tuturor raselor.

Francezul surâde mai degrabă decât râde, veselia lui e ușor blazată.

Englezul râde greu, dar odată antrenat, se lasă furat din toată inima.

Americanii sunt capabili să isbucnească într'un râs atât de frenetic, încât te face să te gândești la sgomotul unei baterii de tunuri, deslănțuită din nebăgare de seamă de copii.

Popoarele meridionale se dăruiesc, trup și suflet, râsului care se manifestă, mai întâiu, prin mici strigăte **staccato**, ce se amplifică, treptat, pentru a deveni largi clamări de veselie.

Nemții scot, la început, strigăte nervoase cari se transformă într'un râs «kolosal» și **amețitor** ca un gigantic butoiu cu bere.

Râsul rușilor dinainte de războiu era impregnat de o seninătate dulce, amestecată cu o melancolie fatalistă.

Dimpotrivă, orientalii nu ies decât foarte rar din impasibilitatea lor.

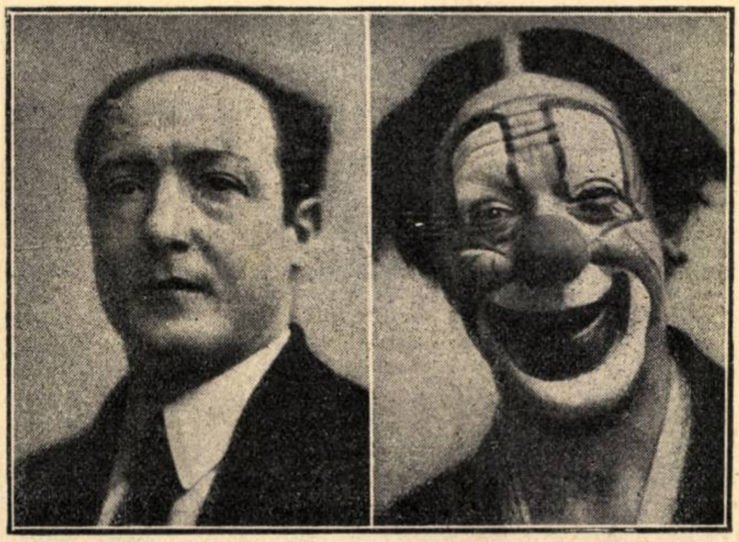

Cum arată Albert Fratellini și cum îl vede publicul când apare în arenă pentru „numărul" său

RÂZI, PAIAȚĂ !...

Proverbialul: «Râzi, paiață !», a devenit oarecum, simbolul vieții clovnilor. Fraza aceasta, banalizată astăzi, conține o mare parte de adevăr. Viața noastră ne oferă două exemple isbitoare.

Fratele nostru, Louis, a murit în timpul unui turneu la Varșovia. Seara am trebuit să jucăm ca de obiceiu. Louis fu înlocuit printr'un alt clown. Era o situațiune atroce, halucinantă chiar, aceea de a auzi frazele din rolul lui Louis în gura unui străin.

O altă amintire și mai penibilă, se raportă la moartea bietei noastre mame. Seara, jucarăm ca de obiceiu, și, mai mult, programul nostru conținea o parodie de înmormântare. Nu ne-am putut stăpâni lacrimile. Chipurile noastre crispate păreau atât de comice spectatorilor, încât mulțimea fu cuprinsă de un râs imens. Cu cât noi căutam să ne stăpânim lacrimile, cu atât publicul isbucnea în râsete mai violente.

TECHNICA UNUI CLOWN

In ceeace privește partea technică a meseriei noastre, ne silim să adaptăm tradițiunile corporației, spiritului epocii. In privința aceasta, datorim mult tatălui nostru, Gustav Fratellini, și fratelui nostru Louis. Datorită învățământului lor am putut dobândi varietatea de expresii, care este condițiunea primordială a artei. Publicul nostru, care este, cred, destul de întins, își amintește, poate, de scena în care clownul clasic, îmbrăcat într'un admirabil costum de mătase, e asistat de doi Auguști imbecili și stângaci. Fratele meu François joacă pe clownul inteligent și viclean, care conduce acțiunea, provoacă desordinea și râde de prostia camarazilor săi.

El personifică fatalitatea. Noi doi, Albert și eu, nu suntem decât niște jucării în mâinile lui. Albert, cu masca lui monstruoasă, cu gura nemăsurat de largă, cu imensul nas, lat cât un buzunar, atrage asupra-i o avanlanșă de lovituri de picioare și de palme. **El personifică victima eternă.**

Exteriorul meu e ceva mai grav și mai demn, acela al unui burghez. Fac tot posibilul să-mi păstrez demnitatea, însă ca și Albert, sucomb sub loviturile destinului. **Eu personific autoritatea ridiculizată de spiritul revoltei.**

CIRCUL ETERN

Concepția aceasta este baza artei noastre. Descoperim publicului dedesupturile și virtuțile lor, vicleniile și prostia netă a ființei umane.

François Fratellini

Așezăm, înaintea spectatorilor o oglindă care le deformează, le caricaturizează persoana. Iată principiul artei clownilor. El e aproape la fel de bătrân ca însăși omenirea. Aşi fi chiar înclinat să afirm că noi, clownii, suntem artiștii cei mai umani și cei mai sinceri, cei mai apropiați de sursa bucuriei și tristeții omenești.

De altfel, începe astăzi să se cunoască din ce în ce mai bine acest adevăr.

Arta clownilor este, pe zi ce trece, mai gustată și cinematograful ajută, într'o considerabilă măsură s'o răspândească. Cei doi mari artiști cari sunt Chaplin și Grock fac aproape ceeace facem noi trei: desvăluie adevărata natură a omului.

Mi s'a pus deseori întrebarea dacă socot că circul va fi etern. La această întrebare naivă, răspund întotdeauna printr'un râs larg. Circul nu va dispărea niciodată. Desigur el străbate deseori, perioade de criză însă în epocile când oamenii suferă cel mai mult, — în special în vremurile de neliniște economică, — el cunoaște o renaștere sigură. Aceasta fiindcă noi, artiștii din arenă, arătăm semenilor arta de a domina suferința și supărarea; noi îi învățăm bucuria de a trăi.

Societățile „secrete“ din America

Dela Oceanul Pacific până la Atlantic din Canada până în Mexic, oricare cetățean american, respectuos față de persoana lui și de tradițiile țării sale, se adresează astfel soției sale, odată sau de două ori pe săptămână : **I have to go right after dinner. You know this is lodge night.** (Trebuie să ies în oraș după masă. Știi că e seara reunirii).

Femeea americană care, în general. știe să-și conducă bărbatul după comandă, face excepție când e vorba de lojă. De mică copilă s'a obișnuit să-i vadă pe bărbați mergând la adunările lor misterioase. Loja este pentru dânsa un fapt, a cărui enigmă nu caută niciodată s'o pătrundă.

O DATORIE CIVICĂ

Soțul sau tatăl merge, deci, odată sau de două ori pe săptămână la lojă. situată într'un mândru sgârie-nori, ori într'un imens **saloon.** Odată trecut pragul sediului. Americanul își schimbă hainele, îmbrăcând o uniformă elegantă schimbă semne enigmatice cu «frații» săi și simte o plăcere nespusă să se audă numit «consilierul cercului central» de către băcanul din colț. pe care la rândul său îl numește «cavalerul Curții». Ia parte la ceremonii misterioase și comice, cântă câte-va refrenuri vioaie, apoi în tovărășia câtorva camarazi de lojă, se retrage într'un colț pentru a discuta despre afaceri.

După ce a efectuat și această minune, se întoarce, cuminte, acasă. cu satisfacția legitimă a unui cetățean care și-a făcut datoria.

O STATISTICĂ ELOCVENTĂ

In felul acesta Americanul mijlociu, stâlpul republicei Statelor Unite, joacă de două ori pe săptămână un rol de om cumsecade, în societatea secretă. Țara lui este, de altfel, patria asociațiunii, sub toate formele ei : societate, organizație, cooperativă, grupare, pe scurt tot ce emană dela spiritul de tovărășie. După datele statisticilor (cea mai inexactă dintre științe) 54 milioane de Americani, de ambele sexe, cu alte cuvinte doi cetățeni din trei aparțin unei organizații oarecari, «secrete» în majoritatea cazurilor.

Numai la New-York, lista tuturor acestor grupări alcătuiește un volum de 345 pagini. Vă închipuiți la ce cifre am ajunge, înșiruind asociațiile întregei țări.

TITLURI PROMIȚĂTOARE

Acum o sută de ani, marele călător francez, De Tocqueville, remarcase deja această manie americană, a asociației. El explica fenomenul prin faptul că într'o democrație egalitară, cetățeanul mijlociu lipsit de titluri, rang ori vre-o distincție se simte grozav de izolat în mulțime și instinctiv, caută să se adune cu semenii săi pentru a găsi forță și încredere într'o astfel de apropiere. Instinctul gregar stă la baza creiării tuturor lojilor, printre cari se găsesc unele foarte bizare. Puteți judeca după titluri: **Ordinul Nobil și Creditor al Cavalerilor din Malta** (a nu confunda cu Cavalerii din Malta, ordin bine cunoscut în Europa) : **Tribul Distins al lui Ben-Hur, Asociația Mistică a Modernilor Mahatma albi, Societatea Misericordioasă a Maimuțelor, Ordinul Omogen al lui Hoo-Hoo.**

In majoritatea cazurilor adoptă nume de animale: ren, urs, leu lup, castor, etc. Cea mai căutată lojă este **Elks of the United-States Benevolent and Protective Order.** Există însă o mulțime de alte grupări: **Gideon, Kiwanian, Klotarian, Odd Fellow, Woodman, Shriner,** etc., etc.

O MESERIE CARE PRODUCE

Toate aceste societăți posedă statute severe și admiterea într'unul din ele e însoțită de ceremonii complicate și tainice. Ierarhia este foarte desvoltată și gradele multiple. Iată câteva din grade: **Suveran trufaș și fără pereche, Cavaler al Misterului, Prinț al Cercului central.** Membrii fac uz de niște semne, cel puțin curioase: de exemplu, își freacă, reciproc, nasul. Insă ritul principal pare a consta din etalarea unor costume cât mai împopoțonate. Proprietarii imobilelor, buni psihologi, știu din experiență că cu cât ceremoniile sunt mai... înspăimântătoare, cu cât titlurile sunt mai lungi și mai stranii cu cât uniformele sunt mai împopoțonate, cu atât devin și afacerile societăților mai prospere.

Există, de altfel, «specialiști» în fondarea tuturor soiurilor de loji...

O afacere, bine administrată, poate produce o avere respectabilă și o poziție socială de invidiat; în caz de eșec, le rămâne totdeauna putința de a reîncepe experiența. folosindu-se de un nume și mai rocambolesc și de un cuvânt de ordine și mai grandilocvent.

KU-KLUX-KLANUL

Ku-Klux-Klanul, societatea secretă americană cea mai cunoscută în străinătate a debutat ca o mie alte loji secrete. Prima ei existență datează din anii războiului de secesiune și scopul său era să-i intimideze pe negri, deveniți prea îndrăzneți. După puțin timp, societatea începu să decadă, pentru a se reface, abia acum vre-o zece ani, grație abilității unui specialist în fondațiuni de loji...

Ku-Klux-Klanul nu întârzie să cadă în mâinile unor aventurieri politici, fără nici un fel de scrupul. A fost, atunci o eră de linșări, flagelații și asasinate.

Cavaleri înveliți în mantale de călugări, străbăteau, noaptea, străzile, cu torțe în mână: intoleranța religioasă ajunsese la extrem, iar țara răsuna de gemetele persecutaților.

«Jos Negrii, Evreii, Catolicii și străinii !» era cuvântul de ordine al Ku-Klux-Klanului care domni, în curând, ca stăpân în câte-va din Statele Unite.

Conducătorii exploatară ura contra religiei și instinctele sanguinare. pentru a realiza averi colosale. Astăzi, nimeni nu mai vorbește de Ku-Klux-Klan.

EXPLICAȚIA PSIHOLOGICĂ A SOCIETĂȚILOR SECRETE

Trebuie recunoscut, însă, că Ku-Klux-Klanul e o excepție. Celelalte societăți secrete americane sunt grupări de operetă, a căror formă o asigură numai aspectul lor țipător, decorul excentric și uniformele pompoase.

Când Americanul mijlociu declară, cu mândrie, că e democrat și egalul cutărui cetățean, trebuie să înțelegi că se socoate superior lumii întregi. Și sentimentului acesta de superioritate, el îi găsește o expresie concretă în haina lui extravagantă și titlurile sale de «cavaler».

Dezarmarea și tineretul englez

Ministrul britanic al Instrucțiunii publice a luat o inițiativă excelentă: el a redactat un «mesaj de pace» care a fost citit în toate școlile din Englitera, în ziua inaugurării solemne a Conferinții dezarmării.

Viitorul vostru, le spuse ministrul tinerilor școlari, depinde de progresele pe cari le va face Conferința în sensul dezarmării. Pacea lumii nu poate fi înfăptuită prin acorduri între oamenii de Stat, ea are nevoe de colaborarea activă a tineretului.

Studiați problemele internaționale, alungați din spiritul vostru prejudecățile strict naționaliste... «Socot, continuă mesajul, că studiile ce le faceți, v'au arătat că. nici știința, nici înțelepciunea nu sunt apanajul unei singure țări», etc., etc.

Sir Donal Maclean, ministrul Instrucțiunii și-a terminat apelul, declarând că «momentul de față e un capitol neprețuit pentru întregul tineret din lume.

Cine îi va imita gestul în Europa?

O amazoană, campioană de hockey

Miss Ellen Frey, una din amazoanele cele mai curajoase ale Statelor-Unite, practică într'o toaletă nu tocmai... solidă, antrenamentul de hockey, sport în care a ajuns de altfel, o virtuoză.

A apărut:

ADRIENNE THOMAS

Catrina-Soldat!...

ROMANUL UNEI FETE DIN ALSACIA-LORENA

Romanul unor experiențe neobicinuite trăite de o femeie cu suflet extraordinar, în timpul marelui război, Singura și cea mai puternică viziune a războiului mondial redată de pana unei femei. Numai în Germania, această lucrare a trecut de 100.000 exemplare și s'au anunțat ediții noui în toate limbile.

Cereți la toate librăriile precum și la Editura „Eminescu“. București I, Str. Anghel Saligny 2.

SPORT

Iată aci câteva din instantaneele de mare actualitate ale sportului mondial.

In clişeul de sus îl vedem pe Lucian Popescu campionul european la categoriile cocoş şi muscă, după înfrângerea recent suferită la Paris din partea francezului Huat. Atitudinea deprimată a micului nostru campion, exteriorizează în bună măsură starea sufletească pe care i-a provocat-o peripeţiile unui match din care a eşit învins fără să fi putut arăta într'adevăr tot ce ştie şi fără să fi dat măsura precisă a marilor sale resurse. După cum se ştie, campionul european s'a plâns de lovituri nereglementare din partea lui Huat, pe lângă enervarea produsă de încercarea acestuia de a utiliza bandaje nereglementare sub mănuşi.

Deşi învins, Lucian Popescu a lăsat celor 15.000 de spectatori dela «Palais des Sports» din Paris, o impresie mai mult decât excelentă, ceeace va duce inevitabil la organizarea unui match de revanşă. Până atunci însă, Lucian Popescu îşi va pune în joc la 20 Martie la Milano, titlul european la categoria cocoş contra italianului Bernasconi.

In clişeul din stânga vedem pe norvegiana Sonya Henie, campioana olympică de patinaj artistic. Tânăra norvegiană a reuşit la Lake Placid figuri pe care mintea omenească nu le-ar fi putut concepe fără o apreciabilă doză de imaginaţie. Solicitată peste tot pentru a mări atracţiozitatea marilor concursuri internaţionale, Sonya Henie delectează miile de amatori ai patinajului pe tot întinsul globului. Federaţia norvegiană de patinaj a găsit însă că peregrinările acestea frequente nu sunt compatibile cu legea amatorismului pur, aşa că a suspendat-o pentru un timp nedeterminat dela orice activitate sportivă. Măsura aceasta drastică nu suferă critici decât dintr'un singur punct de vedere: dacă Sonya Henie este vinovată de profesionism, dece nu a fost sancţionată înainte de a duce la triumf culorile norvegiene în concursurile mondiale dela Lake Placid?

In mijloc îl vedem pe locotenentul Papana la volanul bobului cu care a repurtat marile succese la olympiada de iarnă de la Lake Placid. Deşi puţin pregătită pentru concursuri atât de grele, echipa condusă de Papană a reuşit performanţe extraordinare în compania unor adversari cu renume mondial, cărora ţările pe cari le reprezentau, le-au pus la dispoziţie resurse băneşti aproape inepuizabile.

Instantaneul de jos reprezintă o clipă de răgaz pe care şi-au câştigat-o după o cursă de viteză, câţiva din cei mai mari campioni ciclişti ai lumii.

In primele rânduri se pot vedea Girardin Piani, Faucheux, Schilles şi Moeskoeps cari reprezintă în momentul de faţă superlativul în materie de viteză ciclistă.

NTE ALE SĂPTĂMÂNII

filantropice din Belgrad. — 2) Voevodul Mihaiu ia de câte-
exercițiile, alături de profesorul său, d. colonel Pălăngea-
a înaintea Suveranului, aducând vânatul capturat. — 4)
e repaoz, pozează fotografului revistei noastre.— 5) Ședințe
rostit-o, zilele trecute, cancelarul Reichului, apărând politica
ților de extremă stângă (comuniști) și dreapta (hitleriști).
încredere.— 6) Războiul chino-japonez e în toiu: luptele de
ului să slăbească pe vreunul din fronturi. Ilustrația noas-
t al portului Chapei, după niște baricade de saci cu nisip:
uniști din Detroit (Michingan) au organizat o impresionan-
de arest (de 16 ani) a camaradului lor Tow Monney într'o
și. — 8) Un criminal, ale cărui omoruri fac, actualmente,
ția Vienei; este fostul laborant Franz Laudenbach; soția lui
, pe care o vedeți fotografiată alături de Laudenbach și
pilul lor, a fost copărtașă la câteva crime. — 9) Funera-
Regelui Friedrich-August III: ultimul rege al Saxoniei,
rich August a murit, săptămâna aceasta la Dresda și a fost
rmântat cu mare pompă în cavoul familiei regale, din Dresda

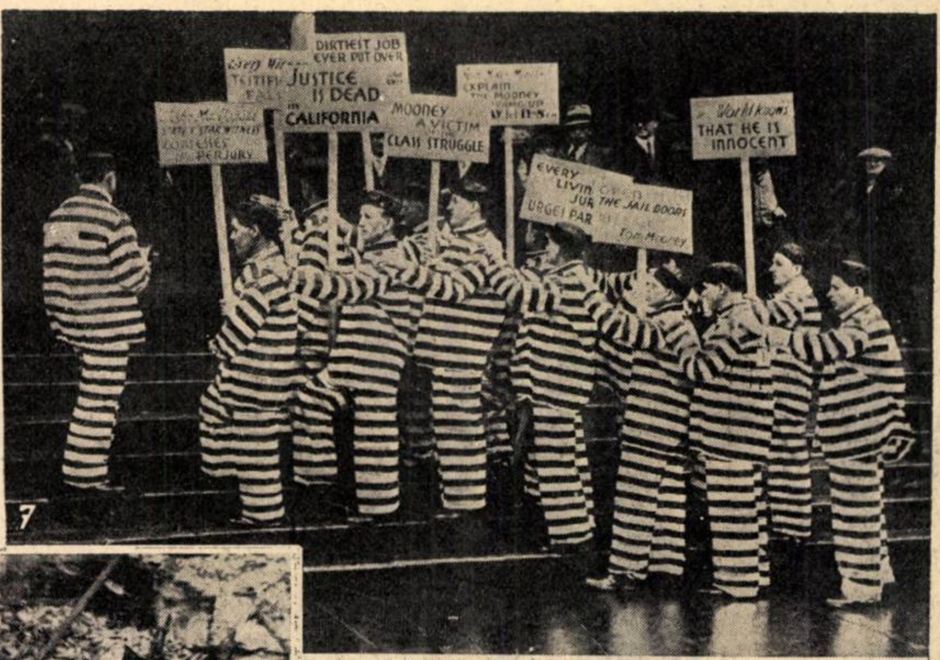
DIRTIEST JOB EVER PUT OVER
JUSTICE IS DEAD
CALIFORNIA
MOONEY A VICTIM CLASS STRUGGLE
World knows THAT HE IS INNOCENT
THE JAIL DOORS
TOM MOONEY
7

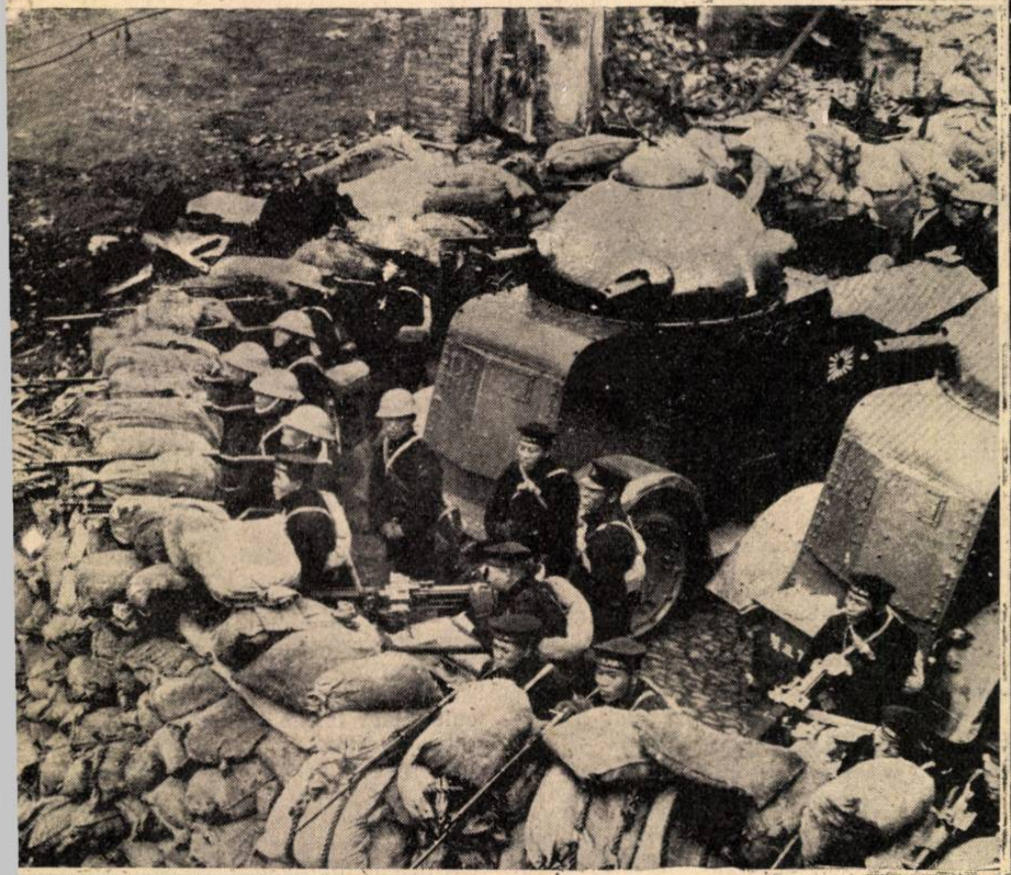

9

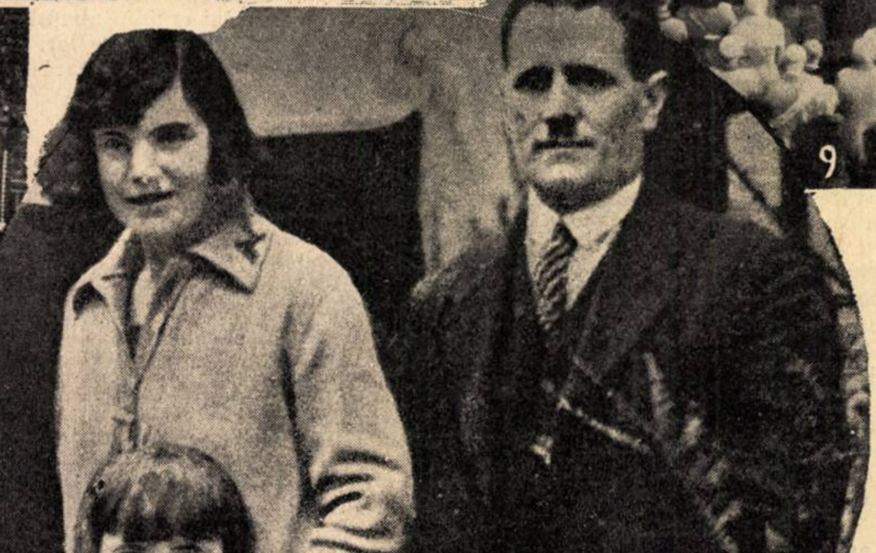
8

ULTIMELE EVENIME

1) Regina Marioara a Jugoslaviei, la un bazar al unei societăți
va zile, lecții de patinaj în Cișmigiu: iată-l, înainte de a începe
nu. — 3) Vânătoarea regală dela Mânăstirea: gonacii și hăitașii
Regele, care a luat o parte activă la vânătoare într'un moment
furtunoase în Parlamentul german: cuvântarea-program pe care a
guvernului său a produs o agitație neînchipuită pe băncile deputa
Totuși guvernul d-rului Bruening a obținut un considerabil vot d
la Șangai au atins punctul maxim de întețire, fără ca violența ata
tră reprezintă o trupă de marinari japonezi cari apără un pun
tancul așteaptă pentru orice eventualitate... — 7) Un grup de com
fă demonstrație de protest contra menținerei nedrepte în stare
închisoare americană: agitatorii au manifestat în costume de ocn
senz
Mari
de c
liile
Frie
înmo

1

4

6

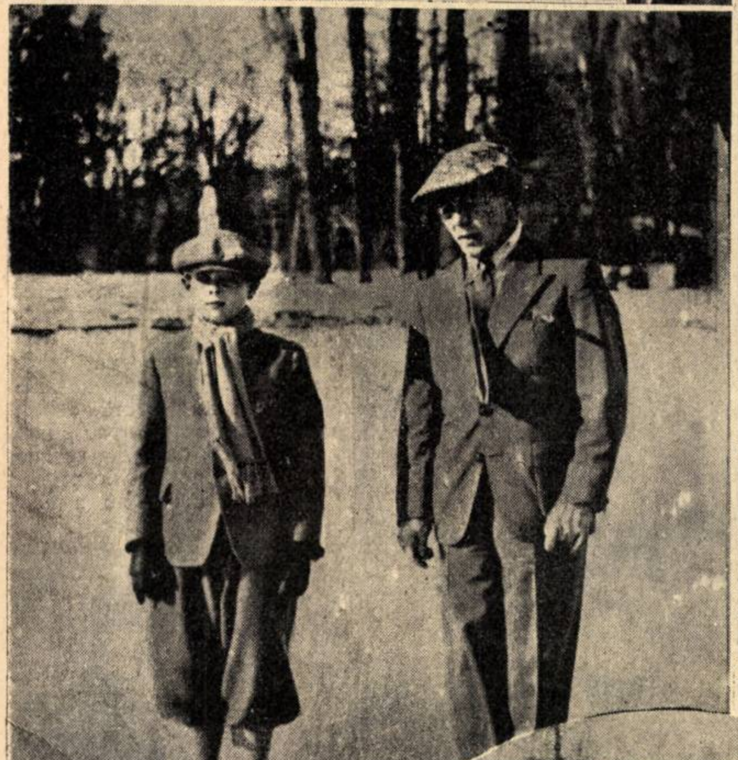
2

3

5

Cunoaşte-ţi caracterul prin electricitate!

Ştiinţa a dat o lovitură de graţie prezicătorilor şi ghicitorescelor de toate soiurile. Astfel, la Berlin, s'a înfiinţat un Institut, unde fiecare individ îşi poate cerceta caracterul — şi aceasta pe cale... electrică.

Minunea se înfăptueşte printr'un aparat descoperit de un medic şi care stă în legătură cu o priză având doi electrozi în margini. Pacientul ţine în mână un electrod, celălalt servind medicului să pipăie diferitele regiuni ale persoanei examinate.

După stabilirea circuitului electric, poate începe «examinarea caracterului». In special pentru copiii ale căror aptitudini intelectuale şi însuşiri sufleteşti îi îngrijorează atât de mult pe părinţi, un asemenea examen este cu deosebire important. In aparat se află o placă înregistratoare, pe care se poate citi, cât de rezistent este nervul apăsat de electrodul ce se mişcă de-alungul şi de-alatul capului. Pe o tabelă corespunzătoare se află imprimaţi toţi nervii capului. Simţul de orientare, inteligenţa, vioiciunea, însfârşit toate facultăţile mintale cari constitue viaţa omului, sunt măsurate în gradul lor exact de intensitate şi însemnate pe tabelă, în dreptul poziţiilor respective. Apoi, din unirea diferitelor puncte şi linii se poate stabili curba caracterului. Acum când în toate ţările se discută atât de aprins chestiunea orientării profesionale, acest ingenios aparat poate da un ajutor nepreţuit savanţilor cari se trudesc cu această problemă.

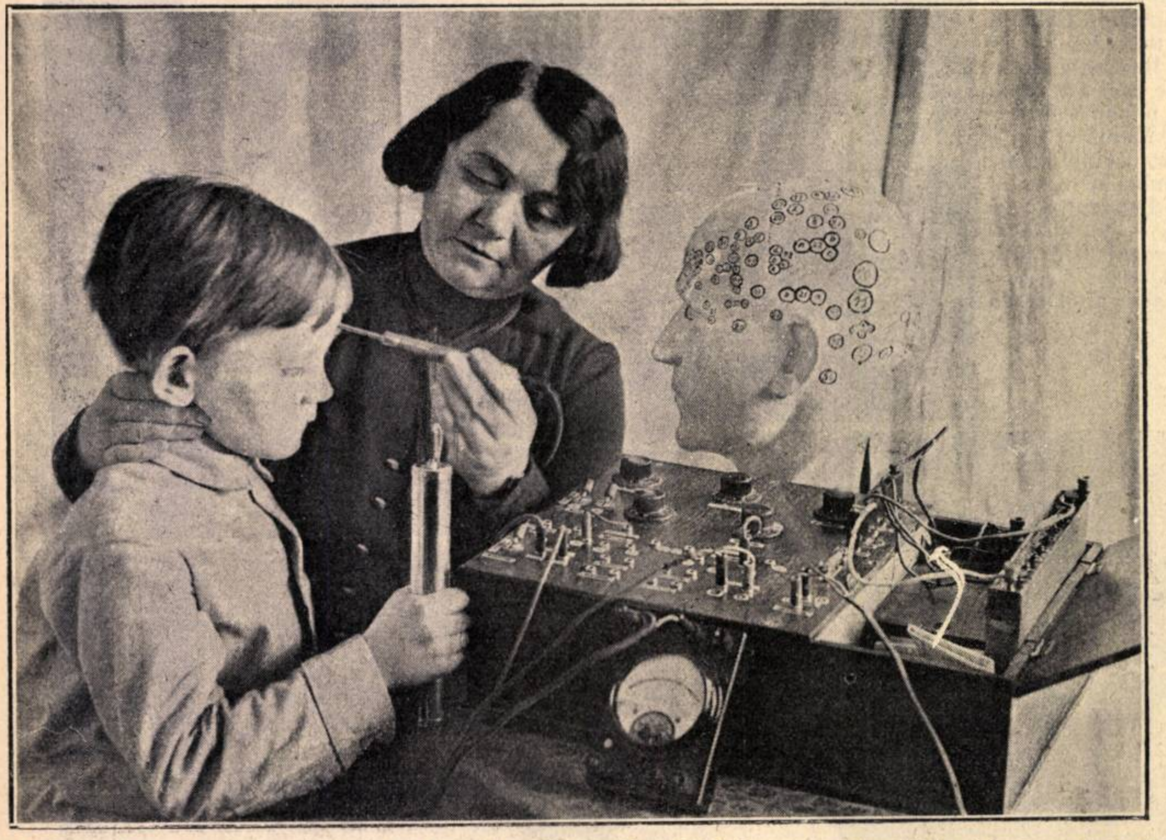

Serbarea berei la Berlin

Evenimentul acesta... sugativ — serbarea berei — durează la Berlin două luni: Ianuarie şi Februarie. Este epoca în care fermentează berea şi se ştie că, la München, capitala berei, se servesc, în acest interval, calităţi de «Bockbier» şi «Salvatorbier» cu cari amatorii îşi ling buzele. Serbarea berei e o tradiţie bavareză; transferarea ei la Berlin constituie o curioasă revanşă a Bavariei lacome şi voioase asupra Prusiei cuceritoare şi posace.

Porcii de Prusaci («Saupreussen» cum se spune la München capitala Bavariei), organizează lucrul în stil mare; ei au creiat un cadru faţă de care cele mai vaste berării müncheneze Bürgerbrau, Löwenbrau par direct meschine. Localul «Neue Welt» în cartierul popular din Neuköln, e colosal; alt epitet nu există.

Inchipuiţi-vă o serie de săli, dintre cari cele mai multe au înălţimea de două etaje. Ele sunt mărginite de galerii prin cari se primesc imense.... transporturi de halbe. Pe toţi pereţii, până în tavan, pânze pictate, adevărate decoruri de teatru reprezentând peisagii bavareze, lacuri şi munţi, scene umoristice, în cari ţapul joacă un mare rol.

Animalul acesta e legat prin mitologia şi legenda populară de toate beţiile, fie că's cu... bere, fie că-s... cu vin.

Cuvântul «bock» de care ne servim pentru a desemna un pahar cu bere, înseamnă, în limba germană, ţap; iar «Bockbierfest» care s'a celebrat până săptămâna trecută este propriu zis serbarea berei ţapului.

Mii de persoane, bărbaţi şi femei, îi aduc, cu toată criza libaţiuni vesele. E greu să găseşti un loc ori să circuli prin sălile unde sunt instalate tragerile la ţintă, leagănele, diferite bufete, ca într'un bâlciu. Intr'o încăpere mai mică, se gustă vinul, băutură aristocratică. Intr'alta, se dansează: aceasta e împodobită de pruni în floare. Copacii sunt autentici, florile de hârtie roză foarte bine imitate.

Senzaţia este, însă, marele hall cu estrada unde tronează una din cele două orchestre (cealaltă, care alternează se află în galerie). Orchestrele acestea, compuse din veritabili ţărani bavarezi, sunt admirabile: ei creiază atmosfera. Nu numai prin muzica lor, dar şi prin spectacolul pe care-l oferă.

*

Muzicanţii au, natural tipul şi costumul local: sunt nişte flăcăi solid construiţi, uneori cu o respectabilă «Bierbauch» (burtă de bere); poartă pantaloni scurţi, cu genunchii descoperiţi şi cu pălărioara cu pene. Muzica lor e însoţită de o mimică expresivă: se ridică, gesticulând, agită instrumentele, se alarmează în faţa publicului îl apostrofează, intonează refrenuri pe cari publicul, electrizat, le reia în cor. Din când în când orchestra face loc unei perechi care execută un dans bavarez, unul din acele dansuri pantomime, aspre şi primitive, dar pline de humor şi cari cer multă supleţă şi forţă.

Cei doi parteneri se tachinează, se fugăresc, iau poziţii excentrice şi groteşti şi, de-odată omul cade în genunchi pe spatele femeii; după această cucerire brutală, perechea valsează, gingaş înlănţuită. Figuraţia aceasta simbolică a dragostei ţărăneşti, este dintre cele mai pitoreşti şi îi încântă pe cetăţenii berlinezi.

Apoi, şeful de orchestră începe să conducă una din acele arii cari atrag rituri respectate de toţi băutorii: prieteni sau străini, toţi lasă din mână ulcica de bere, cârnatul ori şunca, tăiată în felii gigantice, prind braţul vecinului sau al vecinei şi încep să se balanseze în ritmul alămurilor.

Muzica devine mai iute şi mai sgomotoasă; lumea se suie pe scaune pe mese balansarea se accentuiază, publicul sbiară, cântă.

Atmosferă de kermesă, de serbare bachică: sunt zile când se frige un bou întreg; se instituie concursul celui mai greu bărbat, al femeii celei mai uşoare ori al celor mai frumoase picioare.

Bavaria a învins: ea a adus veselia în capitala Prusiei la Berlin.

Cum şi-a pierdut Moissi adresa

Acum, câte-va luni, Moissi veni la Paris, să petreacă două-trei zile şi descinse într'un foarte modest hotel din apropierea Gării de Nord. După ce i se depuse bagajele în cameră marele actor ieşi în oraş pentru câteva curse.

La miezul nopţii, întorcându-se acasă şi ajungând în dreptul gării de Nord, Moissi observă că a uitat să-şi noteze numele şi adresa hotelului.

Culmea nenorocirii: hotelurile, foarte numeroase în acest cartier, seamănă, toate, leit unul altuia. Insfârşit după o rătăcire îndelungată, Moissi observă unul a cărui intrare i se păru familiară.

— Domnule, nu ştiu, aici locuiesc eu ? întrebă el cu candoare pe portar.

— La ora asta îţi arde d-tale de farse ? răspunse acesta furios şi trânti uşa.

Moissi îşi încercă atunci norocul în hotelul vecin.

— Aici locueşte domnul Moissi? întrebă el timid.

Drept răspuns, portarul îl luă voiniceşte în braţe, îl urcă în ascensor, şi la etajul al doilea îl încredinţă cameristului:

— Culcă-l imediat; e beat mort.

NOU!

A apărut în volum, excelenta comedie în 3 acte

MĂTUŞICA

de D. IONESCU-MOREL

Această piesă a fost jucată cu un deosebit succes pe scena Teatrului Naţional din Chişinău.

Un volum elegant, scos în admirabile condiţiuni technice

LEI 40

DE PRETUTINDENI

Abia acum se transportă comorile lui Tut-Ankh-Amon

Zilele acestea se despachetează cincizeci şi nouă de lăzi cari conţin tot ce putea fi transportat de la mormântul regelui egiptean, Tut-Ankh-Amon, descoperit în Valea Regilor de lângă Theba şi cari au ajuns săptămâna trecută la muzeul din Cairo. Lordul Carnavon, care şi-a găsit şi moartea (misterioasă după aparenţe) pe locul de exploatare, a descoperit acest tezaur de artă acum şease ani şi de atunci a durat clasarea şi refacerea pieselor.

Cuferele sunt sculptate în ivoriu cu baso-reliefuri, închise cu capace de asemeni sculptate, reprezentând pe regele şi pe regina într'o grădină. In jurul lor, tinere fete culeg flori.

Cuferele acestea sunt de o lucrătură extraordinară şi fără îndoială constituie una din cele mai frumoase pilde de artă egipteană.

Când s'a deschis mormântul lui Tut-Ankh-Amon, acum şease ani, sarcofagul care conţinea mumia regească nu putu fi desfăcut, deoarece era închis în patru «sanctuare». Toate aceste sanctuare erau decorate.

Acum, însă, sanctuarele vor putea fi expuse. Ele vor fi aşezate sub sticlă şi, în aşa fel, în cât să fie examinate sub toate aspectele.

Astăzi, se pot citi toate inscripţiile cari acoperă pereţii pe dinăuntru şi pe dinanfară. Pe unul din tabernacole este reprodusă o ediţie a ritualei «Distrugeri a omenirii», mai completă decât toate cari există aiurea.

S'a primit, de asemeni la Cairo printre piesele remarcabile, o trăsură regală, de o decoraţiune somptuoasă în care Tut-Ankh-Amon făcea acum 4000 de ani plimbări la paradă şi alte ceremonii.

Un anunţ la Los Angeles

Ziarul «New Yorker» a publicat săptămâna trecut, la «Mica Publicitate», următorul anunţ:

«Tânăr francez singur, caută de lucru într'un institut de frumuseţe de primul rang ori o asociaţie distinsă având un mic capital. Nu-i nevoie de nici o experimentare. Coafor personal al d-nei Maurice Chevalier, profesor de dans, fost actor de cinema şi de teatru. Dă lecţii de franceză. Manager al unei actriţe franceze foarte cunoscute. Permis de automobilist. Se pricepe puţin şi la bucătărie. Iubeşte copiii şi animalele. In schimbul unui cămin cumsecade, oferă compania simpatică şi afectuoasă. English spoken. Parle français. Le habla espagnol. Man spricht deutsch. Jean Jacques Du Bois, căsuţa poştală 82».

Credem că cumulardul atâtor calităţi a găsit slujba dorită a doua zi...

Niciodată prea bătrân

Bărbaţii şi femeile din zilele noastre îmbătrânesc mai puţin repede ca odinioară şi, chiar când sunt bătrâni, ei admit cu mai puţină voie bună vârsta lor înaintată decât generaţiile trecute. Mâncăm şi bem mai puţin, dar în schimb respirăm mai mult aer proaspăt decât părinţii noştri: un punct bun, în favoarea noastră. Pe de altă parte însă, fumăm mai mult şi ducem o viaţă mai obositoare. E o întrebare dacă alimentele de astăzi sunt tot atât de bune şi sănătoase ca cele de odinioară, când bucătăriile erau mai mari şi ştiinţa domestică mai răspândită.

Faptul că îmbătrânim mai târziu comportă o consecinţă căreia nu i se dă destulă atenţiune. Copilăria se prelungeşte, mult, peste vârsta de altădată. Societatea londoneză fu, deunăzi, plină de admiraţie faţă de tânărul lord Dufferin, care, în vârstă de 25 de ani a rostit un frumos discurs politic. Lumea nu mai contenea să laude atâta maturitate de gândire. Ea uita, însă, că William Pitt a intrat în Camera Comunelor la douăzeci şi unu de ani, iar **la douăzeci şi trei era prim-ministru.** Generalul Wolfe avea treizeci şi doi de ani când câştigă bătălia dela Quebec. Napoleon avea treizeci şi unu de ani la Marengo.

Se pare că generaţia noastră e mai înceată la îmbătrânire, dar şi mai înceată la afirmarea seriozităţii de chibzuire şi acţiune.

O asigurare a vedetei Lil Dagover

Din Hollywood, se anunţă că frumoasa Lil Dagover şi-a asigurat umerii pentru patru sute de mii de dolari. Celebra artistă este numită de toată lumea «intrusa exotică din Europa» şi e înconjurată de un necunoscut nimb de mister. Intimii stelei de cinematograf asigură că Lil Dagover face zilnic o baie de lapte de capră şi odaia în care doarme este năpădită în fiecare dimineaţă de «o mireasmă de trandafiri proaspeţi».

Tinerimea rusă şi Gorki

Sub titlul «Anecdote şi altceva», Maxim Gorki, marele scriitor rus, a publicat de curând într'o revistă un articol vorbind despre tinerimea actuală.

«Printre tinerii de astăzi, scrie Gorki, se găsesc adolescenţi pentru cari mersul torenţial al activităţii noastre e atât de incomprehensibil, încât îşi pun întrebarea: «La ce bun toate astea?...» Tinerimea actuală poate fi divizată în două grupe: cea de dreapta — sunt tinerii obosiţi de ideologie cari ar dori, cum scrie unul dintr'ânşii, ca la câmp să răsară iarbă, în loc de cuie, şi ţăranul să strângă în braţe o ţărancă şi nu un tractor. A doua grupă — de stânga — e alcătuită din tineri convinşi de genialitatea lor şi cari se cred capabili să rezolve, ei singuri, toate chestiunile la ordinea zilei, fără a se sprijini pe trecut».

Unul din aceşti tineri, aparţinând desigur primei grupe, i-a scris lui Gorki:

«Nu mai sunteţi un artist, aţi devenit un didact bătrân, bun doar să dea lecţii, deşi nu există nimeni cari să le asculte, într'o ţară unde analfabeţii şi bucătăresele conduc treburile».

Ce i-o fi răspuns oare Gorki?

Şi în Australia există o Coastă de Azur

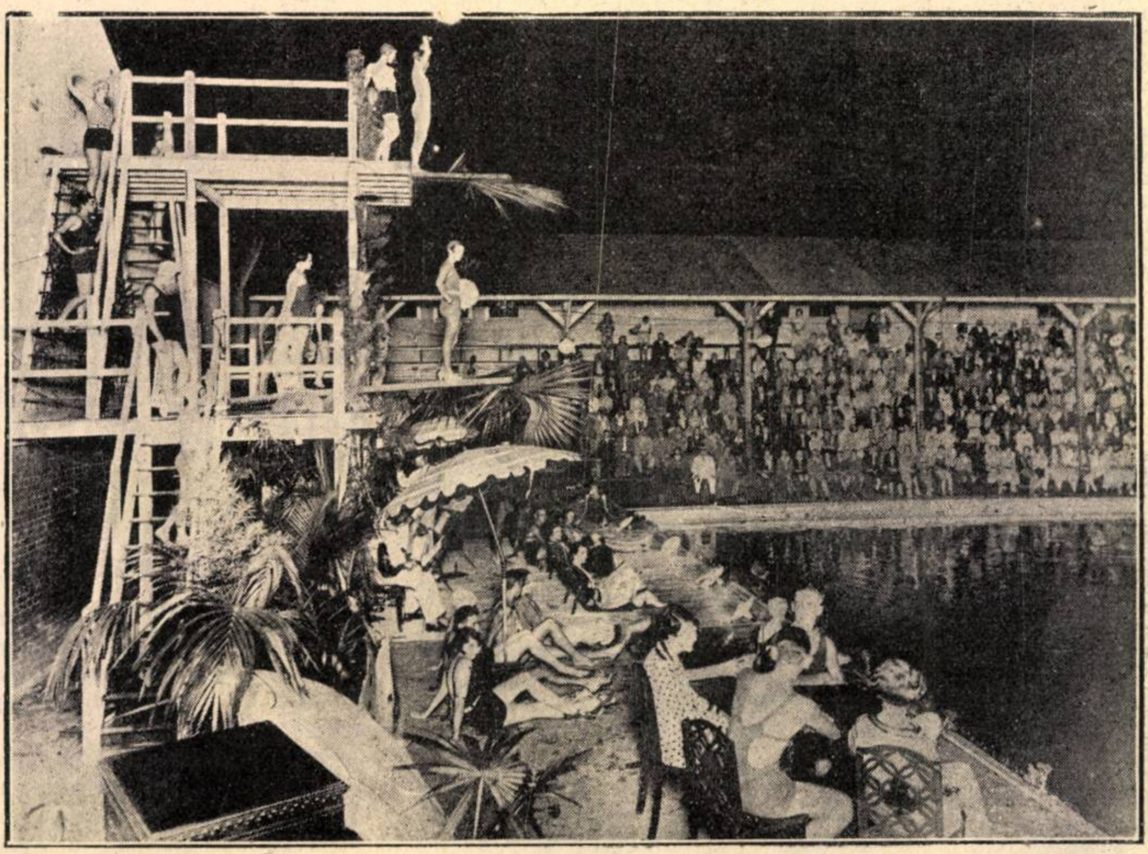

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

La Brisbane, în Australia, iarna pe care noi o cunoaştem atât de urâtă şi câinoasă e anotimpul ideal pentru... ce vedeţi în fotografia de mai sus: lume dezbrăcată, bae la strand şi umbrele de mare.

COMOARĂ

Nuvelă portugheză de EÇA DE QUEIROZ

2)

Insfârșit, gata!... Se auzia pe drum cântecul dulce și răgușit al fratelui care se înapoia...

Ruy mai șopti:

— Cum ajunge, lovește-l în coaste!...

Copitele calului lui Guannes trimise până la dânșii câteva pietre, iar pana pălăriei se ivi, roșie, de-asupra tufișului.

Rostobal eși ca fulgerul din ascunzătoare, ridică brațul înarmat cu spada și toată lama pătrunse în coastele lui Guannes care, abia auzise zgomotul acela și se ridicase mirat, în șea. Se prăbuși greoi, lungit pe pietre. Ruy se repezise să ia calul de frâu și, întorcându-se spre Guannes care-și trăgea sufletul, împlântă și el spada în pieptul și gâtul fratelui!...

— Cheia! strigă el.

Și smulgând cheia cufărului, de la gâtul mortului, amândoi porniră la drum; Rostobal înainte, cu pana pălăriei turtită și strâmbă, spada strânsă la subțioară, împrăștiind încă mirosul acela greoi de sânge; și înapoi, Ruy, trăgând furios de căpăstru calul care, proptit în picioarele din față și cu gura deschisă, nu vroia să se deslipească de lângă stăpânul întins la pământ. Trebui să-i înțepe șoldurile cu vârful spadei; după care, urcându-se în șea, ca și cum ar fi urmărit un dușman, se năpusti spre inima pădurii, unde soarele încetase de mult să mai aurească frunzele. Rostobal aruncase pălăria și spada în iarbă și, aplecat pe marginea apei, își spăla sgomotos fața și barba...

Liniștit, calul începu să pască, încărcat cu desagii noui pe cari Guannes îi cumpărase de la Retortillo. Din cel mai mare, eșiau afară gâturile a două sticle. Atunci Ruy trase ușor din cingătoare un pumnal. Pășind tiptil, prin iarba deasă și înaltă, ajunse lângă Rostobal care-și ștergea acum barba și mâinile... și, senin, ca și cum ar fi înfipt un ac în trunchiul unui copac, înfipse lama în spatele atletic al fratelui, în dreptul inimei... Rostobal căzu pe lespedea de piatră, fără să scoată un geamăt, scăldat de spuma argintie a râului care curgea la vale mereu, mereu... Și fiindcă tolba lui rămăsese sub șold, ca să ia dintr'însa a treia cheie a cufărului, Ruy fu nevoit să întoarcă trupul și atunci, țâșni afară un val de sânge care se prelungi până la marginea lacului inchegându-se acolo într'o pată mare și negricioasă...

*

Acum, cele trei chei ale cufărului erau numai ale lui!... Și vicleanul Ruy, desfăcându-și brațele, respiră din adâncul plămânilor, cu voluptate. Se și vedea, curând după amurgul serii, cu aurul încărcat în desagi, călăuzind cei trei cai pe potecile muntelui, ajungând la castel unde se grăbea să-și ascundă comoara în pivniță... Iar când sub zăpada de Decembrie ar fi rămas numai câteva oase fără nume, el avea să fie puternicul senior de Medranos; și în capela renovată a castelului ar fi orânduit să se facă multe slujbe pentru pomenirea fraților lui morți.. Morți?

Cum morți?... Firește... așa cum trebuiau să moară cei din familia Medranos: luptându-se cu Maurii!

Deschise cele trei broaște și pipăi între degete câțiva scuzi, făcându-i să sune de pietre... Era aur, aurul cel mai pur!... Și era al lui! Apoi se duse să cerceteze desagii dacă erau destul de încăpători, și atunci, văzând cele două sticle cu vin și un clapon fript, își dădu seama numai decât că-i era foame. Trecuse mai bine de-o zi de când nu mâncase! Și cine știe de când nu mai gustase el carnea de clapon! Intărâtat de poftă, se așeză pe iarbă, cu picioarele desfăcute și... — ah, strașnic băiat și Guannes ăsta care știuse atât de bine ce le trebuia: nu uitase nici măslinele!... cu toate acestea... cum de adusese numai două sticle dacă erau în trei?... Dar părăsi repede acest gând și lacom, începu să muște cu dinții o aripă a claponului...

...Seara se cobora blândă și plină de farmec. Puțin mai încolo, pe cărare, câțiva corbi croncăniau de zor... Sătui, caii dormeau acum. Iar izvorul cânta mereu, stropind și spălând trupul mortului... Ruy se sculă și puse sticla cu vin în bătaia luminei... De bună seamă că un vin de culoarea aceea nu costase mai puțin de trei maravedis!... *) Duse sticla la buze și o sorbi încet... încet... Oh! binecuvântat nectar care avea darul să încălzească sângele atât de repede!...

Asvârli departe sticla goală și o desfundă pe cealaltă. Dar fiindcă era șiret, se stăpâni să mai bea. Avea de făcut un drum destul de lung până sus în munți și cu tezaurul pe care-l ducea nu trebuia să fie beat... Răzimat într'un cot, visa la castelul Medranos care în curând avea să aibă un acoperiș nou și căldură în nopțile de iarnă; iar el va putea să se desfete într'un pat moale și cu plăpumi scumpe spre a fi ferit de frig...

Deodată, împins parcă de-o presimțire neașteptată, simți nevoia grabnică de-a umple desagii. Intunericul se lăsase acum de-abinelea... Duse de căpăstru unul din cai lângă cufăr, ridică sus capacul, luă un pumn de scuzi... dar se clătină puțin și banii se risipiră pe jos. Trebui să ducă mâna la piept... O! dar ce se întâmpla cu el? D-zeule! Un foc, un foc viu i se aprinsese fără veste în piept, urcându-i-se până în gât... Işi descheiă vesta, silindu-se să facă câțiva pași, cu limba afară din gură, gâfâind, ștergându-și neîncetat broboanele de sudoare cari îi înghețau fața... O, sfântă Fecioară! Tot focul acela înăuntru și încă mai dogoritor ca oricând!... Incepu să strige: — Ajutor! ajutor! Guannes!... Rostobal!...

Brațele i se învârtiau în aer cu disperare. Și în timpul acesta, flacăra din el sporia mereu, părându-i-se că oasele-i crăpau asemenea grinzilor unei case incendiate... Se târî până la izvor ca să potolească focul ucigător și se împiedică de cadavrul lui Rostobal de care-și sprijini genunchiul ca să ajungă apa... Insă apa îl ardea mai cumplit ca și cum ar fi fost un metal topit... Se trase înapoi, căzu pe iarbă, smulgând-o cu degetele și mușcând-o cu dinții, ahtiat după puțină răcoare... Avu puterea să se mai ridice, pe când o spumă deasă i se prelingea din gură, în jos, pe iarbă... Apoi deodată, holbând îngrozit ochii, răcni:

— Otravă! Otravă!

Ei, da, istețule don Ruy! Era chiar otravă! Fiindcă Guannes cum ajunsese la Retortillo, mai înainte de a lua desagii, se dusese într'o căsuță dosnică de lângă catedrală, unde cumpără de la un bătrân droghist otrava aceia care, amestecată în vin, trebuia să-l facă numai pe el stăpânul comoarei!

Se înopta... Doi corbi din cârdul acelora cari croncăniau ici și colo, prin preajma ruinelor, se și așezase pe trupul lui Guannes. Isvorul cântând, continua să scalde și să spele pe cellalt mort... Iar în mijloc, culcată în iarba acum neagră, fața lui Ruy se invinețise, se înegrise și ea...

O stea tremura pe cer, sus, departe de tot...

Cât despre comoară, e și acum acolo, în crângul din Roquelanes!...

In românește de
G. RADULESCU

---

*) Veche monedă divizionară.

A apărut:

LUDWIG LEWISOHN

ISRAELE INCOTRO?

ROMAN

TRADUCERE DE

EMANUEL CIOMAC

Această lucrare pasionantă, care a avut un enorm răsunet, atât în Statele Unite, cât și în Franța, unde a fost tradusă, sub titlul «Israël où vas tu?» ar avea aproape caracterul unei auto-biografii. Ca și autorul, eroul principal aparține unei familii de emigranți evrei din Germania. Ca și autorul, eroul a avut o cultură și o formațiune pur americană. Asemenea unuia altuia, amândoi au crezut că și-au găsit o țară și un neam. Asemenea unuia altuia, amândoi n'au întârziat de-a vedea că s'au înșelat. Sunt pagini de o înaripată inspirație și de o patetică măreție.

Cereți la toate librăriile precum și
la Editura «EMINESCU»
București I, Str. Anghel Saligny 2

A treia galeră descoperită în lacul Nemi

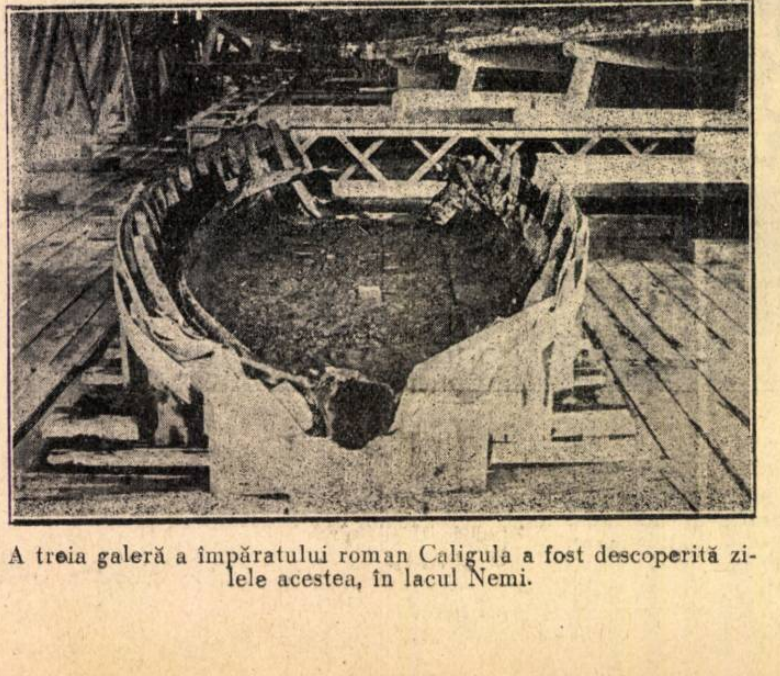

A treia galeră a împăratului roman Caligula a fost descoperită zilele acestea, în lacul Nemi.

A APĂRUT

al treisprezecelea volum din aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin.

SECRETUL OMULUI

INVIZIBIL

de MAURICE LEBLANC

Și la noi, ca și pretutindeni aceste aventuri senzaționale cari au făcut faima universală a lui Maurice Leblanc, au obținut un succes neîntrecut.

Cereți pretutindeni și la depozitul general, editura «Eminescu» Str. Ing. Anghel Saligny 2, aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin, cu lei 30, volumul 30 lei, precum și ultima lucrare apărută.

SECRETUL OMULUI
INVIZIBIL

Din toată lumea

1

2

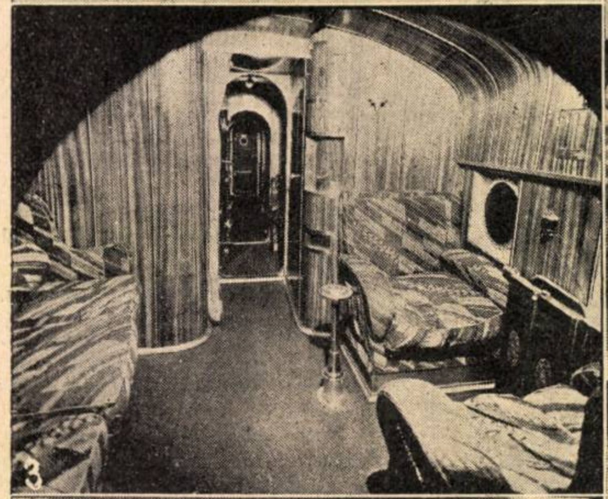
3

4

5

6

1) Maestrul mondial al patinajului, vienezul Karl Schäfer își plimbă pe excelenta lui parteneră, Fritzi Burger, pe ghiață. — 2) Veneția înghețată: de zeci de ani cetatea gondolelor nu a cunoscut o soartă mai crudă decât în iarna aceasta: zăpada a acoperit într'o manta groasă și aspră tot farmecul romantic al «falnicului» oraș. — 3) Un salon de fumat în... avion. Ce-i mai lipsește călătoriei aeriene pentru a fi idealul mijloc de transport? — 4) Rio de Janeiro, țara dorului, a pasiunii și a soarelui veșnic: cele mai frumoase pijamale defilează prin fața mulțimei, la un concurs de eleganță. — 5) Automobilele poliției americane au fost înzestrate cu aparate receptoare de radio, prin care sunt înștiințate de comisariatul central de toate infracțiunile și atacurile săvârșite la orice oră din zi. 6) Cel mai mare târg de ouă din lume, se află la Los Angeles unde se exportă anual 35 milioane de ouă

JOCURI

Cuvinte încrucişate

Mihail Kogălniceanu şi Gheorgh Asachie

de Bica Pisochi (Craiova)

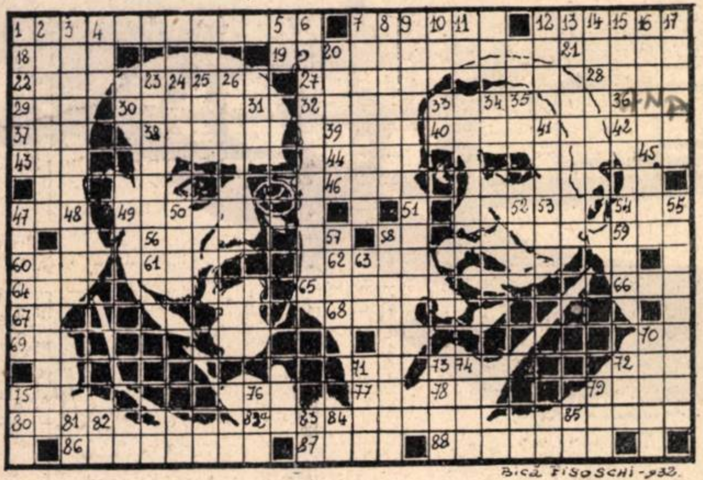

Orizontal: 1) Eminent poet român (1819—1873); 7) Scriitor român (1788—1871); 12) Fabulist român (1812—1866); 18) Sfoară trecută prin ochiurile năvodului şi pe care sunt înşirate mărgele de plumb; 20) Scriitori de documente vechi; 21) Ultima parte a zilei; 22) Care atentează la maiestatea unui suveran; 23) Strălucit; 27) Patria lui Ulyse; 28) Lucru infinit de mic (fig.); 29) Zile în mijlocul lunii la Romani; 30) Document vechiu; 32) Vas; 34) Literă grecească; 36) Regină a Angliei; 37) Fizionomie; 38) Strigăt de bucurie; 39) Mama lui Castor şi Pollux (Mit.); 40) Operă sacrificată; 42) Munte în România; 42) Litere din CNEAZ; 44) Mamă (ad.); 45) Conjuncţie; 46) Am păţit-o !; 47) Oraş şi port în insula RE; 49) Clar şi precis; 51) Lege votată; 52) Armă veche; 56) Conjuncţie; 58) Prepoziţie; 59) Templu japonez; 60) Inteligenţă (fig.); 61) Interjecţie; 62) Oraş în Arabia; 64) Dârmotin; 65) Aliată; 66) Abreviaţiune pentru nene; 67) Articol; 68) Pronume (lat.); 69) Sunt; 70) Ficţiune geometrică; 71) Interjecţie; 72) Fluviu european; 73) Reptilă; 75) Măsură de pământ; 77) Monedă veche; 78) Articol; 79) Lexicograf francez (1755—1841); 80 Poet şi fabulist român (1822—1892); 82 a) Eminent prozator al Munteniei (1830—1887); 85) Căţelupământului (zool.-pl.); 86) Autor care a scris despre mai multe materii; 87) Iubit (poetic); 88) Filozof care raportă toate la experienţă.

Vertical: 1) Poet român (1813—1880); 2) Medic şi om de stat român, născut în 1839; 3) Munte în Franţa; 4) Pomadă; 5) Particulă negativă; 6) Document vechiu; 7) Corect şi elegant (fig.); 8) Stil compus din fraze scurte şi neplăcute la auz (fig.); 9) Papagal din America de sud; 10) Conjuncţie; 13) Omoplat; 14) Omăt; 15) Cameră de dormit (Mold.); 16) Scriitori de cronici; 17) Logofeţei ai Divanului (od.); 20) Ţară europeană; 23) Monument Celtic; 24) Decoraţie creată în 1814 de contele Artois; 25) Unul din Regii lui Izrael; 26) Fluviu european; 31) Auxiliar al viitorului; 33) Operă literară; 34) Insulă în Atlantic; 35) Partea recurbată a arşicului; 41) Campion; 47) Ilustru linguist italian, s'a ocupat cel dintâiu cu Istro-Românii (1829—1907); 48) Flacără (Mold.); 50) Masiv muntos în Sahara centrală; 48) Mod de a scrie al unui autor (fig.); 53) Nimfă (Mit.); 54) Pictor român; 55) Scriitor român (1852—1912); 57) Scriitor român; 58) Cronică veche (od.); 63) Stăvilar; 70) Consacraţi poeziilor; 71) Teritoriu (fig.); 72) A înşela (pop.); 73) Linişte (fig.); 74) Vad de adăpat vitele; 75) Adverb; 76) Regiune muntoasă a coastei Mediteranei a Marocului, locuită de un popor barbar şi jefuitor; 79) Pom roditor; 81) Ca la numărul 33; 82) Lac în Sudan; 83) Ave; 84) Tină; 85) Conjuncţie.

Joc de sinonime

de **Ilie T. Lupiţa**
(Caracal)

«Un MĂCELAR după ce PIERDE ocazia de a vâna un cerb, care începuse SĂ MĂNÂNCE IARBĂ, — fiindcă APRINZĂTOAREA DE GLONŢ nu-i luase foc, îşi puse CASCHETA şi plecă furios acasă».

Se vor găsi cele cinci sinonime corespunzătoare cuvintelor mai sus subliniate. Fiecare cuvânt se compune din aceleaşi cinci litere.

Şaradă

de **Jean Dumitrescu-Goiceanu**
(Constanţa)

Inălţimea o exprimi
cu capul meu;
Coada e un arbore,
vă spun şi zău;
Iar acum de le uniţi,
să ştiţi;
Cu un «geamăt» o să
vă treziţi !...

Soluţiile jocurilor din „O. L" No. 8

JOC FANTEZIST

M—Pan—Pison—P—Aue—P—Rar—L—Dac—Totonicapan—Din—P—Lip—N—Sas—N—Setif—Tas—M.

CARTE DE VIZITA MAGICA

Cartonagist
Brăila

CUVINTE INCRUCIŞATE

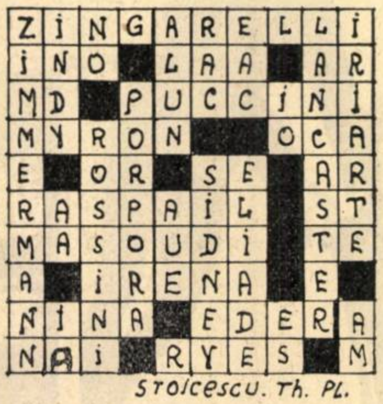

Z	I	N	G	A	R	E	L	L	I
I	N	O	■	L	A	A	■	A	R
M	D	■	P	U	C	C	I	N	I
M	Y	R	O	N	■	■	O	C	A
E	■	O	R	■	S	E	■	A	R
R	A	S	P	A	I	L	■	S	T
M	A	S	O	U	D	I	■	T	E
A	■	I	R	E	N	A	■	E	■
N	I	N	A	■	E	D	E	R	A
N	A	I	■	R	Y	E	S	■	M

Stoicescu. Th. Pl.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bucureşti: Fănică Nicolaescu-Balş R. H. Simion, Alexandru Ştefănescu, Zucherman Marcel.
Buzău: Valeria Iliescu.
Craiova: Ion Mercic, Cernăucă P. Ştefan.

Padina (Buzău): George V. Ţiţeica.

AU DESLEGAT JOCUL FANTEZIST ŞI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE:

Arad: Carth. Constantinescu.
Băicoi: Ionel Ionescu.
Bârlad: Aurel Weissman.
Bucureşti: Maria Metaxa Bucur Antonache, Lina Adelştein, Rubens Hönig Samuel Grossmann, Tică Brelea Sylvia Grigorescu, Şt. Petrescu, Gh. Calimachi.

Buzău: Daniela Ialomiţeanu.
Caracal: Alina şi Ernest E. Gessner.
Cernăuţi: Rotilda Weisberg Aron Goldştein.
Chişinău: Căpitan Ioan Popescu, Calman S. Iancovici.
Craiova: Gigi Dumitriu.
Focşani: Ioan Vanjensky, Neliu Gheorghiu Ioan Costescu.
Galaţi: Ştefan I. Popovici, Samuel Mayesohn Samy V. Negrea, Victor Marinoiu.
Iaşi: Sari Vâlsan, Nestor Anton student Panait Istudor, Ionel Negulescu, Victor Brelescu.
Oradia: Iorgu Vasilescu-Iov, Aurel Ştefănescu.

Piteşti: Şt. Gh. Ştefănescu.
Ploeşti: Nicolescu Gheorghe Carmen Enea, Carola Avram, Avram I. Avram Coca Berenştein, George Negroiu, Costel Vâlcu Ana Stoicescu.
Timişoara: Sublt. Jean Constantinescu, Victor Calmanovici.
T. Severin: Nutzi Mihăilescu.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE ŞI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Bucureşti: Jenny Stoenescu, Jean Theodorescu Titi Marinescu student.
Ploeşti: Tiberiu Ştefănescu.

AU DESLEGAT JOCUL FANTEZIST ŞI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Bucureşti: Puica Bucurescu, Th. Ionescu.
Oradia: Jean Tomescu.
Timişoara: Sublt. George V. Rusescu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL FANTEZIST:

Bârlad: Aurel Weissmann.
Bucureşti: Nicu Panaite, Jack Mendelsohn, Clara Waldmann Zaza Wortman Fany Rosenştein, Nicu Pârvulescu.
Buzău: Nathan Feldman.
Craiova: Costel Vasilescu, Nicu Popovici Maria Coşma.
Focşani: I. Dragu Ion Costescu, Gheorghiu Nellu.
Galaţi: Sorel Rădulescu Ştefan I. Popovici Leon Waldman.
Huşi: Vasile Romaşcan-Varon.
Iaşi: Titi Iordănescu student, Sarmiza Niculescu şi Dorel Calimachi, Rozica Marcovici Pavelescu Ion.
Lugoş: Nae Popescu.
Moineşti: Iancu Schaffer.
Odobeşti: Stefan Popa.
Oradia: Varvara Cărămidaru.
Ploeşti: Ioseph Sorovici, Grigore Stănescu.
Slatina: George Teodorescu.
Timişoara: Aurel Avramescu, Zizi Samovici.
Turnu Măgurele: Marin Stărenescu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE:

Arad: Pavel Nedelcu.
Bucureşti: Jean Adler, Haim Şteinberg, Valeriu Fărcăşanu, Suzi Marcovici, Joseph Scor'eanu, Vladimir Constantin, Nataşa Leontinescu.
Buzău: Natan Feldman.
Caracal: Teodor Ionescu Aurel Constantin.

Cernăuţi: Grigore Pavelescu, Naum Georgescu.
Chişinău: Valeriu Teodorescu - Valter, Grigore Stratulescu.
Galaţi: Dorondoc Ovidiu Jak Rosenştein.

Iaşi: Stan Negulescu-student, Neagu, C. Iorgu, Sari Văslan, Aurel Colgiu-student, Nicu şi Petre Petrescu Victor Brelescu.

Mărăşeşti: Costică Ionescu.
Ploeşti: Floarea T. Georgescu, Grigore Stănescu, Şerban Cantaride.

Râmnicul Sărat: Ştefan Mihăilescu, Rotenberg Henry.
Râmnicul Vâlcea: Titty Bădescu, Tony Lianerdo, Mişu Leonida
Timişoara: Veronica Gh. Stănescu.
Turnu Severin: I. C. Popescu.

AU DESLEGAT NUMAI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Bucureşti: Ion Popescu, student,

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 7.

Brăila: Lucia Patrichi.
Caracal: Ilie T. Lupita.
Cotihana (Cahul): Ionel N. Antohi.
Drăgăşani: Octav Badiu.
Giurgiu: Serg. Instructor Ionel

(Urmează în pag. 177)

„Oglinda Lumii" No. 10

BONUL JOCURILOR

Soluțiile jocurilor

Buzică, Dida și Lică Vo'nea, Maria C. Penescu.

Iași: Vlad și Rod'ca Anghel, Florina Popescu, studentă.

Naidăș (Caraș) : Rachitovici Ioan, student.

Ploești: Georgescu Dumitru, Țapu Ionel, Vlad Dumitru.

Timișoara: Băcilă T. Moisă.

Turnu Severin: Th. și M. Atanasescu, Tanzi Marinescu și Iuliana Milculescu.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul jocului fantezist: d-l Alexandru Ștefănescu (Loco).

Premiul jocului de cuvinte încrucișate d. Gh. Calimachi (Loco).

Premiul cărții de vizită magică: d. Titty Bădescu (Râmnicul Vâlcea).

*

N.R.: *Expediția premiilor se face odată pe lună. Premiații din provincie sunt rugați să-și trimită adresele exacte spre a li se putea expedia premiile, iar cei din Capitală se vor prezenta personal la redacție spre a-și ridica premiile.*

POȘTA JOCURILOR

Ionel Buzică (Giurgiu): Mulțumim pentru cele adresate. Da. Acceptăm cu plăcere, jocuri în genul în care ne scriți dv.

Giuca Barbu și Costică Petrescu (Crețeni). Nepublicabil. Trebuie refăcut.

Ionel Ionescu (Băico): Vom alege și publica.

Bică Pisoschi (Craiova): Jocurile sunt bune. Se vor publica în ordine.

Jean Dumitrescu-Goiceanu (Constanța). Publicabile.

Fănică Nicolaescu-Balș (Loco): Bun. Se va publica într'unul din numerele viitoare.

Pandelea V. Nicolae-Achilie (Bârlad): Bun.

Maria Metaxa (Loco): Jocul de cuvinte încrucișate e foarte bun și-i vom face loc cu plăcere în coloanele gazetei noastre într'unul din numerele viitoare. Așteptăm ceva nou.

Gid-vis,student: Nepublicabil : Conține nume prea puțin cunoscute de deslegătorii noștrii. Incercați jocuri in alt gen.

Primim la redacție : Tribuna Filatelică. Anul II. No. 2, revista colecționarilor de mărci poștale

Câte ziare există în lume

După o ultimă statistică asupra numărului ziarelor în lumea întreagă, Germania ocupă primul rang, cu 3353 gazete. Vin apoi Statele-Unite cu 1942 și Franța cu 1500 ziare.

Anglia numără numai 225 jurnale. In raport cu numărul locuitorilor, Elveția figurează în primul rang cu 506 ziare, deci un ziar la 8000 locuitori. Vin apoi Danemarca cu 272 gazete, una la 13.000 locuitori, Germania cu un ziar de fiecare 18.700 locuitori și Statele-Unite cu un ziar la 61.000 locuitori.

Cotidianul cu cel mai mare tiraj este «Daily Mail» din Londra, cu două milioane de exemplare.

386 kg. pe un cal

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

La un concurs de cow-boy din Pomona, California, a făcut senzație calul «Sam» de mai sus care făcea exhibiții de înalt dresaj fără să se sinchisească de cele 7 fete (386 kgr.) cari urmăreau spectacolul de pe... spinarea sa.

Londrei nu prea-îi pasă de criză

Oricât de pretențios ar fi cineva, ori care ar fi genul de industrie ori de comerț pe care-l exercită, el poate obține, mai ușor decât ori unde alt undeva, într'un timp record, obiectul tuturor dorințelor sale: un sac de cocaină, 100 mii perechi de ciorapi de mătase, un milion de biblii, o încărcătură de gramofoane, o flotilă, baloane sferice, etc. Semnați-vă numai numele în josul unui cec și sunteți servit.

Londra este unul din cele mai mari orașe industriale din lume. Coșurile fabricelor sale fumegă în număr de 30.000. Londra posedă 26.000 ateliere și fiecare săptămână adaogă o nouă unitate pe această listă, destul de încărcată. Un milion de bărbați și femei lucrează, pe loc pentru producerea obiectelor de orice natură, cari sunt adesea printre cele mai frumoase din lume.

De jur împrejurul Cetății («City») o centură de fabrici. Imprejmuite de coloane groase de fum ele par să se îndrepte pentru un asediu. Inăuntru se fabrică aparate de radio, de telefon scaune, mobile «vechi» (sic). Mii de femei taie și coase, aici, culoți într'o manufactură enormă; dincolo, o jumătate duzină de lucrători lucrează vestoane într'un atelier cât se poate de mic.

Londra excelează, ca nici o altă metropolă, în trecerea dela fabrica cea mai mică la cea mai uriașă, dela instalația cea mai modernă le cea mai demodată. In capitala gigantică, se găsesc **peste 2000 tipografii**. Metalurgia dă de lucru unei populații de 170.000 suflete cari fabrică tot ce poftiți: furculiți și cufere, cabluri sau fire electrice, jucării și piane.

Vreți o fabrică de mobile ? Aveți de ales între o sută de firme. Pielării ? Abundă cu miile, în cartierul Bermondsey. La fel, fabricile de biscuiți. Pentru chibrituri mergeți la Bow; pentru zahăr la Silvertown. Țigări se fabrică în atâta cantitate încât poate fuma Londra întreagă (7 **milioane** locuitori).

Londra se felicită pentru varietatea industriilor sale; are atâtea încât nu poate suferi, nicicodată depe urma unei crize economice cum suferă alte centre cari produc o industrie unică.

In timp ce toată Marea Britanie e împotmolită într'o depresiune jalnică, Londra își continuă viața, scăzută, e drept, însă nu prea mult deosebită de cea normală.

In imensitățile ghețurilor

(Foto New-York Times, Ltd. Berlin)

Un dejun în ținuturile arctice : doi exploratori «în negligée» pregătesc friptura «caldă» și întremătoare.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Consultație

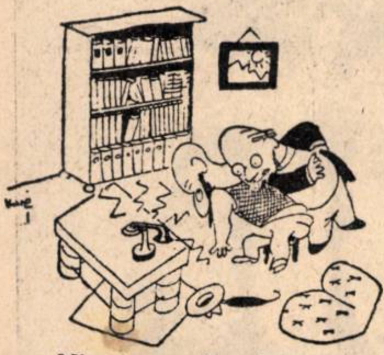

— Mi se pare că aud ceva...
— Dar desigur, domnule doctor, e telefonul care sună de cinci minute!...

LA ANTICAR

— E un candelabru florentin. de o lucrătură neprețuită. Admirați finețea cizelării, grația și delicatețea desenului.
— Păcat că nu ai și perechea.
— Vai, domnule, dacă ar avea o pereche, n'ar mai fi o piesă unică.

NAIVITATE

— Mario, telefonează la radio. că tenorul să cânte mai încet: altfel scoală copiii.

SA PRECIZAM

— Vai, ce țigări minunate; unde le ei?
— Să precizăm: tu le iei; eu le cumpăr.

CULMEA ELEGANȚEI

— Ginerele meu este atât de distins. Trebue să vezi cu câtă discreție își curăță unghiile la masă!

BRAVURA

— Tăticule, azi n'am plâns la dentist.
— Bravo Georgel. iacă 5 lei pentru curaj. Așa-i că nu te-a durut?
— Nu, tăticule, dentistul nu era acasă.

Complimente

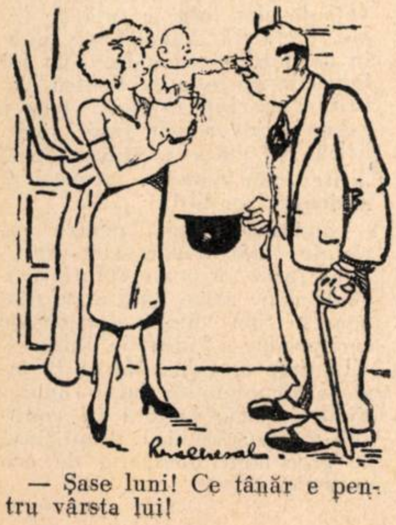

— Șase luni! Ce tânăr e pentru vârsta lui!

REGIM

— Zău, nu te înțeleg, Costică: medicii nu ți-au permis decât un păhărel de rachiu pe zi, și tu bei cinci!
— Pardon, am consultat cinci medici și fiecare din ei mi-a permis câte un păhărel: nu fac, deci, decât să observ prescripțiile lor.

LA INSTITUTUL DE FRUMUSEȚE.

— Cât timp îmi va trebui pentru a-mi reface frumusețea?
— Cel puțin două luni.
— Bine, dar o prietenă a mea a urmat numai un tratament de opt zile.
— La dânsa era mult mai puțin de lucru.

Inaintea luptei

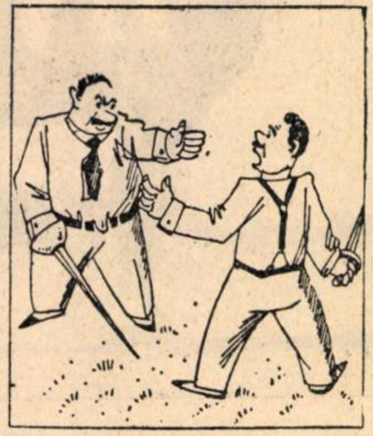

— Perfect, domnule, ești un prost! Am spus'o și o repet...
— Și d-ta, domnule un golan și un ticălos.

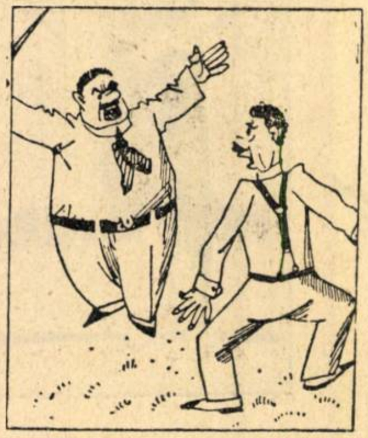

— Tacă-ți gura, un imbecil ca d-ta n'are dreptul să judece pe altul...
— Zât! parșivule, idiotule.

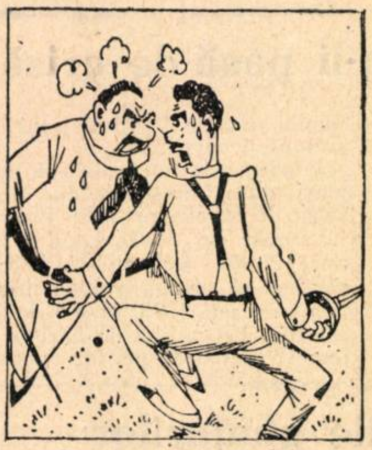

— Canalie!.... Măgarule!...
— Bandit! Criminal.

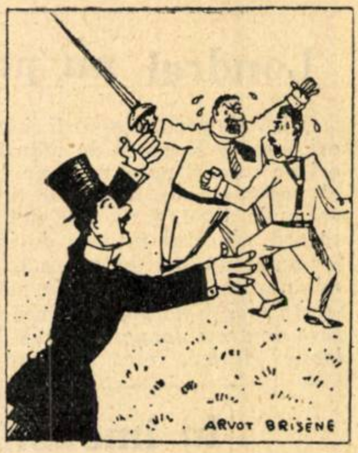

Martorul, intervenind. — Mai încet, domnilor. ce va să zică asta... O să sfârșiți prin a vă bate!

CINE SE SUPARA

— Nu mai e de trăit cu tine, Marițo. Numai astăzi mi-ai spart zece farfurii și două sticle de bulion, friptura e arsă, nu știu ce să mă fac.
— Lasă-mă coniță. nu ești niciodată mulțumită. Mai bine e să plec.

MERGE LA SIGUR

— Ticălosule, ce o să devii mai târziu, dacă nu înveți nimic?
— N'avea nicio grijă, o să înființez o bancă.

VECHI PRIETENI

— Cum, nu mai mă recunoști? Am fost colegi în liceu... Ghicești, poate, pentru ce am venit să te văd!
— Sigur. Ca să-mi ceri un post.
— O nu, nu vreau să te deranjezi prea mult: mă mulțumesc dacă-mi dai o mie de lei...

LIPSĂ DE EXPERIENȚĂ

Medicul tânăr. — O să mă credeți, venerabilul meu confrate, în timp de o săptămână șease bolnavi ai mei s'au vindecat.
Medicul bătrân. — D-ta ești de vină. Toată ziua stai la cafenea.

OUL LUI COLUMB

— Soțul meu îmi face mereu scene, deși l-am amenințat că plec.
— Ce-ar fi dacă l-ai amenința că rămâi?

UN SOȚ RĂBDĂTOR

— Cum, îndrăznești să dai soției tale numai trei sute de lei ca să-și cumpere o pălărie? Lasă-mă să-ți spun, bărbățele, că nu am ajuns încă să mă umilesc pentru așa o sumă.
— Bine, draga mea, cu am răbdare. Aștept.

Nenorocire

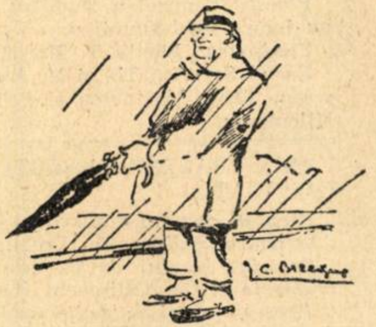

— Bravo! Plouă cu găleata și mi se duce dracului bunătate de umbrelă.

CE FOLOS!

Soacra. — Ai văzut Petre, mi-am cumpărat o pălărie nouă.
Ginerele. — Da, bag de seamă dar ți-a rămas aceiași figură.

EXCEPȚIE

— Când te gândești că înainte de războiu aveai toate lucrurile pe nimic!
— Afară de bărbați. Dacă n'ași fi avut zestre, m'ai fi luat pe nimic?

UN ADEVĂRAT GENTLEMAN

— Sunteți sigur că amicul d-v. n'o să vie astă seară?
— Absolut sigur, doamnă. Port fracul lui.

DE NECREZUT

Soțul. — Draga mea, ești sigură că n'ai uitat să cumperi ceva în magazin?
Soția. — Nu, da' de ce mă întrebi?
Soțul. — Mi-au mai rămas 20 lei în buzunar.

NU E NICI O AFACERE

— Se spune că savanții vor reuși să prelungească viața omului la infinit.
— In cazul acesta, nimeni n'o să mai moștenească!

GENTLEMAN

— Vă supără fumul, doamnă?
— Nu, domnule!
— All right! Aveți noroc, căci sunt un fumător pătimaș.

După bâlciu

— Ei cum ți-ai vândut vițelul la târg.
— L'am vândut fără să-l fi prea vândut, dar totuși l-am vândut. Am făcut să-l omoare un automobil, și apoi mi s'a plătit de trei ori cât făcea.

Hotel pentru elefanţi

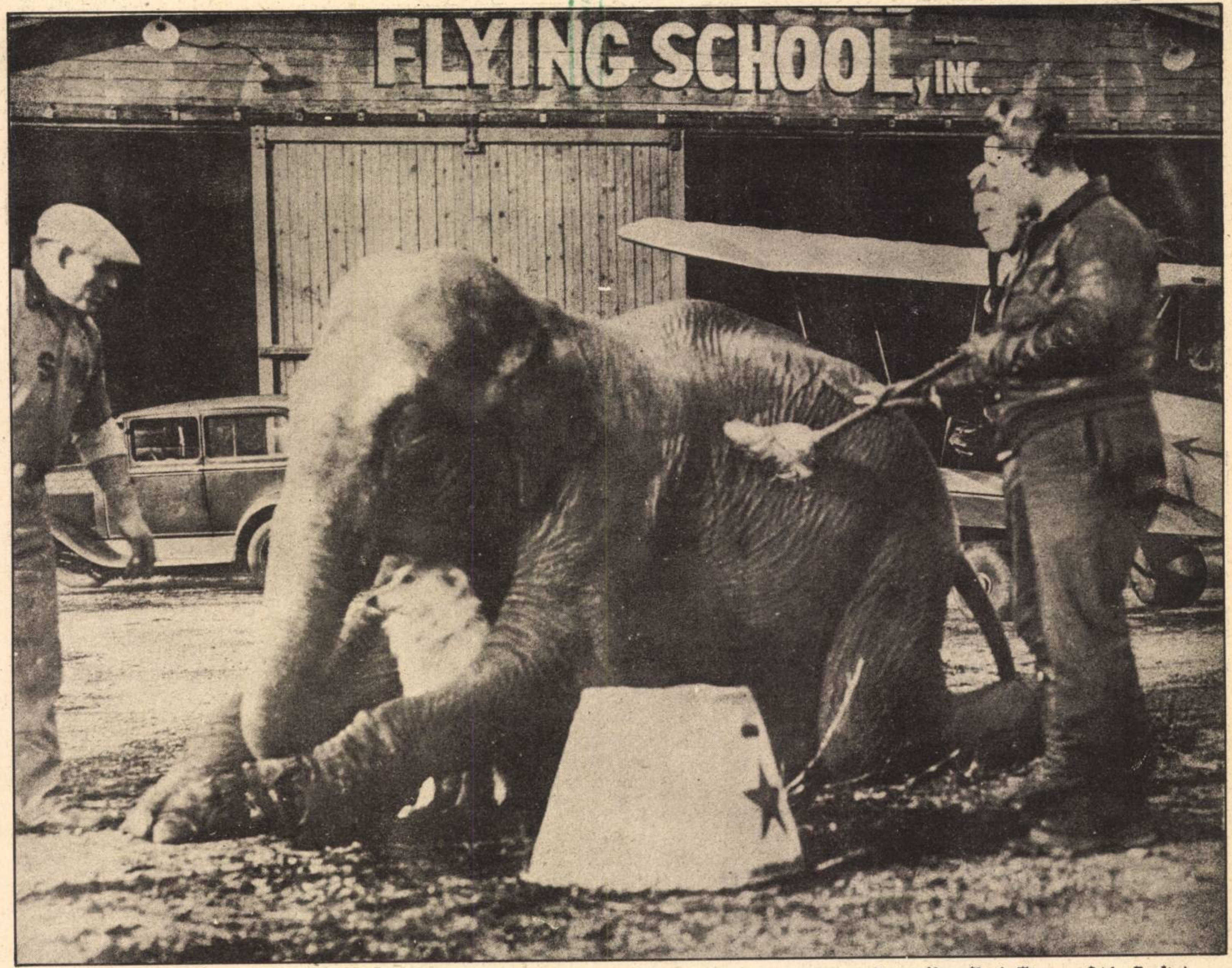
FLYING SCHOOL, INC.

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

Lindys elefantul unui cunoscut circ american, trebuie să fie adăpostit în hangarul unui aeroport, singurul loc care poate să-i suporte... cuprinzătoarea sa persoană. Iată-l, la toaleta de dimineaţă, uitându-se cu dragoste la bunul său amic, câinele Jackie.

Şi... cărţile s'au eftenit

Toate cărţile mai jos notate, se vând direct la EDITURA „EMINESCU" S. A. Bucureşti I, Strada Inginer Anghel Saligny 2 şi la orice librărie din ţară la următoarele preţuri foarte mult reduse:

10 LEI FIECARE VOLUM ROMAN COMPLECT

	LEI
Henri Murger: In noaptea nunţii .	10
F. M. Dostoievski: Vrăjitorul	10
Björnson: Poveste de dragoste .	10
Richepin: Povestire din lumea nouă .	10
M. Lermontov: Bela, roman	10
N. Gogol: Răzbunarea groaznică . .	10
D'Annunzio: Pisica (Nuvele)	10
Charles Folley: Fiul lupilor de mare .	10
Maurice Level: Naufragiaţii vieţii . .	10
R. Benim: Rivala, roman	10
V. C. Rondy: Secretul Principesei . .	10
Omessa: Misterul Romanovilor . .	10
Epinghoven: Tainele Curţii germane .	10
Bekir Aga: Memoriile unui eunuc . .	10
René Cazal: Voluptăţile răsboiului . .	10
Miguel Zamacois: Accidentul . . .	10
Honoré de Balzac: Iubita imaginară .	10
André Theuriet: Coleta, roman . . .	10
Lynkeus: Frivolităţi	10
Cady: Mica cerşetoare.	10
P. B. Haşdeu: Sic Cogito	10

15 LEI VOLUMUL

	LEI
Turgheniev: Eroismul Dragostei . . .	15
Alex. Puşkin: Fata căpitanului. . . .	15
Guy de Maupassant. Nuvele	15
Georges Meirs: Pata de sânge . . .	15
Mihail Eminescu: Geniu pustiu . . .	15
I. L. Caragiale: Cănuţă om sucit . . .	15
Dr. Frumuşanu: Cum să întinerim . .	15
Eugen Todie: O iubire	15
Lia Hârsu: Impărăţia de zăpadă . .	15

25 LEI VOLUMUL

	LEI
Sven Heddin: Dela Polul Nord la Polul Sud. Vol. I—VI. Fiecare volum . . .	25

30 LEI VOLUMUL

	LEI
Claude Farrère: Casa oamenilor vii .	30
Murat: Viaţa amoroasă a Caterinei Mari	30
Margueritte: Talionul, roman	30
Margueritte: Băetana (La Garçonne) .	30
Margueritte: Femeia emancipată . . .	30
Margueritte: Prostituata, roman . . .	30
Eftimiu: Elfiona, roman	30
Gustave Flaubert: Ispitirea Sft. Antoniu	30
Baron de Schlicht: Elita Prusacă, roman	30
L. Wolff: Fiul lui Anibal, roman sportiv	30
Dr. Alfandari: Cartea femeii însărcinate	30

40 LEI VOLUMUL

	LEI
Panait Istrati: Nerantsula	40
I. L. Caragiale: Teatru, volumul I . .	40
I. L. Caragiale: Teatru, volumul II .	40
Mihail Eminescu: Poezii	40
Victor Eftimiu: Cântecul milei (Poezii)	40

40 LEI VOLUMUL

	LEI
Margueritte: Corpul tău îţi aparţine .	40
Marie-Lise Emilian: 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri	40
Musset: Spovedania unui îndrăgostit .	40
Victor Margueritte: Vitele umane . .	40

Colecţia detectivului ROB PARKER
5 Lei Povestiri complecte **Lei 5**

CĂRŢI DE SUCCES

	LEI
Klabund: Borgia, romanul unei familii .	50
A. de Musset: Spovedania unui îndrăgostit	50
Panait Istrati: Ţaţa Minca	60
Remarque: Pe frontul de vest nimic nou	60
Ernst Glaeser: Contingentul '924 . .	60
Ioseph Delmont: Evrei în lanţuri . .	60
Torberg: Bacalaureatul elevului Gerber	100
Emil Ludwig: Napoleon	240

BIBLIOTECA „ORIZONTUL"
5 Lei fiecare volum

FIECARE VOLUM ROMAN COMPLECT 20 LEI

	LEI
Poë: Aventurile lui Gordon Pym . . .	20
J. Kessel: Nopţi Siberiene	20
Ivan Turgheniev: Un cuib de nobili .	20
Lew N. Tolstoi: Moartea lui Ivan Ilici	20
F. M. Dostoievski: O femeie blândă .	20
Emil Zola: Ispăşirea, roman	20
George Ohnet: Prinţul fatal	20
D'Annunzio: Tragedia a două fecioare	20
Jules Mary: Păcatul mamei	20
„ „ Răsbunarea Spaniolei . .	20
Georges Meirs: Enigma trenului 13 .	20
Mandelstam: Jim Blackwood Jockeu	20
Louis Hemon: Battling Malone	20
Victor Eftimiu: Kiriachiţa, roman . .	20
C. Cosco: Grădina lui Dumnezeu . .	20
I. Greculescu: Cronicile lui Popic . .	20

MAURICE LEBLANC
Aventurile Extraordinare ale lui Arsène Lupin

	LEI
Leblanc: Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	20
„ Arsène Lupin, contra lui Herlock Sholmes	20
„ Arsène Lupin, Acul scobit . .	20
„ Arsène Lupin, 813	20
„ Cele trei crime	20
„ Dopul de cristal	20
„ Confidenţele lui Arsène Lupin	20
„ Triunghiul de aur	20
„ Izbânda lui Arsène Lupin . .	20
„ Insula cu treizeci de sicrie	20
„ Piatra Miraculoasă	20
„ Colţii Tigrului	20

AL. MARGHILOMAN
NOTE POLITICE
5 volume mari . . Lei 1600

Cereţi ultimile noutăţi de librărie

Adrienne Thomas: Catrina Soldat:
Ludwig Lewisohn: Israele, încotro?
FIECARE VOLUM 60 LEI

OGLINDA LUMII

5 MARTIE 1932
ANUL XI • No 10

Gary Cooper pentru care suspină atâtea inimi de fecioară...

20 PAGINI
LEI 5

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

OGLINDA LUMII

12 MARTIE 1932

ANUL XI. No 11

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
IAŞI

20 PAGINI
LEI 5

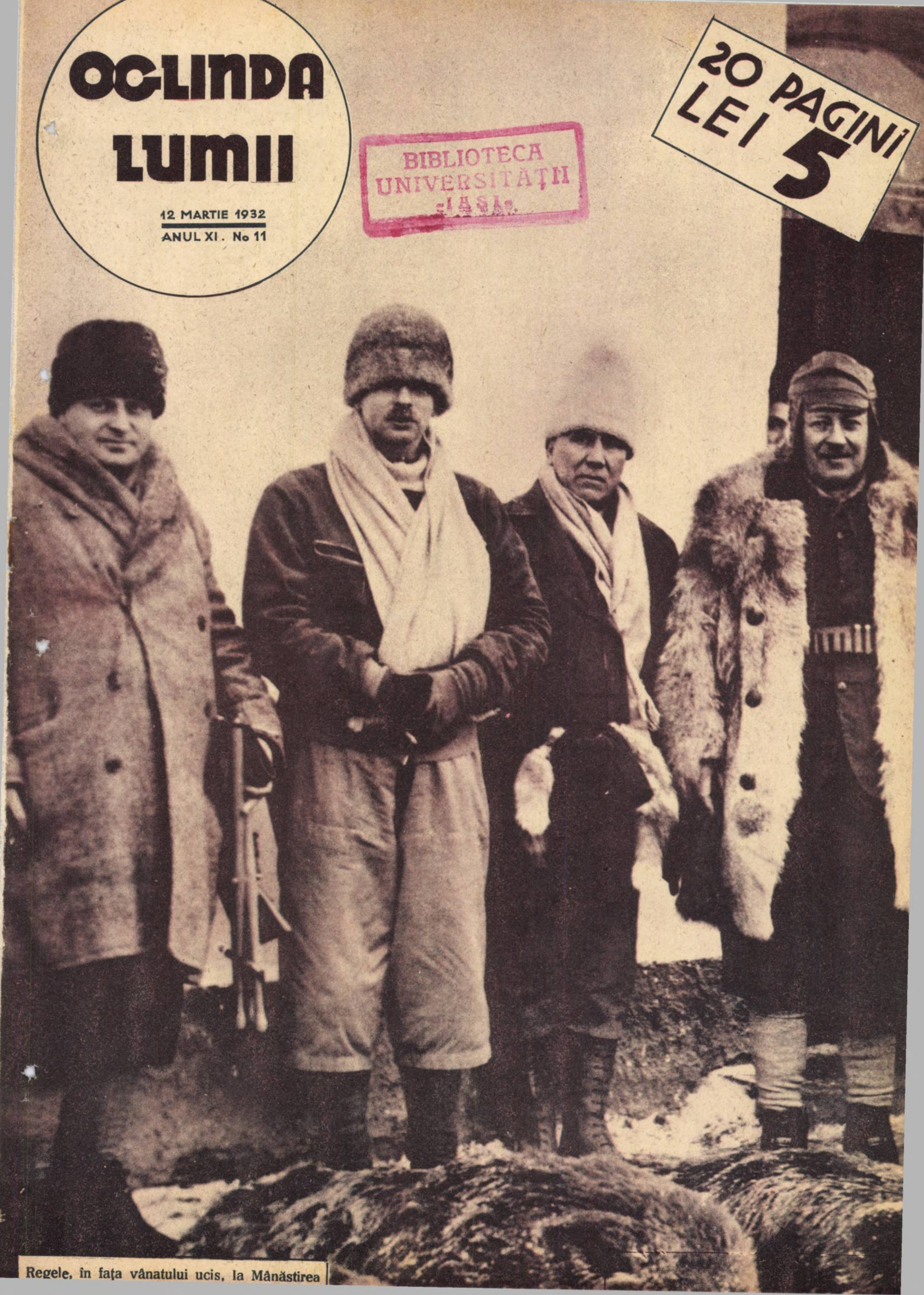

Regele, în fața vânatului ucis, la Mânăstirea

A murit regele chewing-gum-ei

Romantica existență a miliardarului William Wrigley

Miliardarul american, William Wrigley, universal cunoscut sub numele de «regele chewing-gum»-ei, a murit în vârstă de şaptezeci şi cinci de ani. Cariera acestui magnat al industriei yankee a fost infinit de romantică, bogată în evenimente surprinzătoare, în salturi neprevăzute. William Wrigley a personificat, într'adevăr, tipul Americanului de origină joasă, incult, dar inteligent, observator, practic, muncitor şi care ştie întotdeauna să tragă folos din situaţiunile cele mai variate, chiar când se află la strâmtoare.

William Wrigley, în afara calităţilor sale comerciale, a avut meritul neîndoios să recunoască, de foarte de vreme, valoarea **publicităţii**, forţa nouă de care înaintea tuturor a ştiut să se folosească de minune. Publicitatea lui faimoasă, unică, nu a contribuit puţin la ascensiunea lui admirabilă.

Wrigley care, la 33 ani nu dispunea decât de 30 dolari, se găsi, douăzeci de ani mai târziu, în fruntea unei întreprinderi a cărei cifră anuală de afaceri trecea de 80 milioane dolari.

Averea lui imensă se compune însă şi din alte elemente. Conchistadorul acesta industrial dispunea nu numai de fabrici şi uzini în Statele Unite dar şi în Canada şi Australia: el a fost vice-preşedinte al lui First National Bank of Chicago, unde deţinea majoritatea acţiunilor, după cum conducea şi **Bridge Bank Eric-Rail-Way** şi **Wilmington Transportation Company.**

UN BUN ELEV AL TRAGERII LA FIT

Admirabila carieră americană a lui William Wrigley debutează într'un chip pe care părinţii conştiincioşi n'ar îndrăzni, cu siguranţă, să-l propună ca model copiilor lor.

Intr'adevăr, William Wrigley a fost spaima institutorilor şcoalei rurale din comuna pensylvaniană, unde a văzut lumina zilei. Leneş, mincinos, viclean, micul William arăta foarte puţine aptitudini, chiar pentru studiile cele mai elementare. Dacă, în timpul iernii, binevoia, din când în când să se arate pe la şcoală, de cum începea primăvara parcă îl avea pe dracu în vine. Rar s'a văzut în America un mai straşnic elev al tragerii la fit. Şi cum mâna părintească era cam... tare, micul William în vârstă abia de zece ani, preferă să o ia la sănătoasă pentru a nu se întoarce în satul său, decât zece ani mai târziu în calitate de voiajor al unei fabrici de săpun.

In intervalul acestor zece ani, el se consacră meseriilor celor mai diverse: vânzător de ziare, văcsuitor de ghete, practicant-dentist, chelner, pentru a reveni, la 18 ani, la prima lui meserie, vânzător de ziare. Atunci îşi dădu seama de avantagiile enorme ale reclamei.

Niciunul din ceilalţi vânzători nu ştia să **strige** ca el numele ziarelor, să **strige** titlurile articolelor senzaţionale, să **strige** preţul jurnalului. Pe scurt, nu făcea decât să strige, să strige mereu şi iar să strige. Descoperirea aceasta a valorii psihologice a strigătului şi mai ales a strigătului repetat pe tonurile cele mai diverse, nu a fost un sprijin neglijabil în cariera lui Wrigley.

DELA SAPUN LA FAINA

La douăzeci de ani, el intră în calitate de comis-voiajor, în serviciul unei fabrici de săpun şi călcă cu dreptul.

Intr'o zi patronii comandară pentru dânsul un costum, îl îmbrăcară cu multă grijă, iar Wrigley văzându-se atât de frumos în oglindă, nu putu rezista poftei de a se arăta astfel, în satul lui de origină. Nu se credea doar, în culmea carierei sale? Dar întors acasă nu-şi mai găsi părinţii în viaţă.

Atunci plecă la Chicago, unde ocupă postul de casier al unei case de comerţ şi apoi, strângând ceva economii, încearcă să se stabilească pe cont propriu. Eşuiază. Ruinat odată, redevine vânzător de ziare apoi, în calitatea lui de camelot, reuşeşte să atragă atenţiunea unui industriaş care fabrica un fel de făină specială pentru colaci.

Wrigley povestia mai târziu că făina făcea mult mai puţine parale decât flecăriile lui, debitate cu o vervă irezistibilă. Lumea îl asculta ca pe un oracol şi cumpăra, de zor, făina, i-o smulgea din mâini. Apoi, pentru a spori vânzarea el îl determină pe patron să ofere cumpărătorilor o primă. Şi acest supliment nu era altul decât **chewing-gum,** guma de mestecat.

Aşa a întâlnit vânzătorul vagabond, pentru prima oară în viaţa lui, **chewing-guma** menită să joace un rol atât de mare în viitoarea lui carieră.

WRIGLEY ŞI CHEWING-GUM-A

Dându-şi perfect seama de mediocritatea făinei sale de colaci, Wrigley se hotărî să nu mai vândă decât... suplimentul, cauciucul de mestecat. Făcu diferite aranjamente cu fabricanţii acestui produs apoi se instală pe cont propriu.

Wrigley avu o idee ingenioasă care-i încoronă succesul: el isbuti să parfumeze, în diferite feluri, chewing-guma. Fabrică, astfel gume mirosind a absint, coniac, whisky, rhum, ghimber. Succesul său fu enorm. E drept că pe vremea aceea, atinsese vârsta de patruzeci de ani şi era ferm hotărît să ajungă bogat, foarte bogat.

TOATA AMERICA MESTECA...

Wrigley căută să se dispenseze de fabricanţii cari-i furnizau până acum, preparatul năzdrăvan. Dece nu l-ar produce el singur, cumpărând plantaţii de cauciuc. Prima lui întreprindere de acest soiu nu fu bincînțeles o societate filantropică.

Dimpotrivă, negrii cari lucrau la plantaţii, luptau din greu. Iar William Wrigley, din ce în ce mai bogat acumula dolari, mii şi sute de mii de dolari. Ingenios, el inventa parfumuri noui, pentru a rafina gustul chewing-gum-ei. Şi întreaga America începu să mestece cauciuc. Guma de mestecat deveni o pasiune, o nevoie esenţială, o tentaţie irezistibilă şi această masticaţie ritmică şi colectivă, continuată de câteva milioane de fălci, făcu din Wrigley unul din oamenii cei mai bogaţi din lume.

Fost camelot, el n'a uitat nici odată importanţa publicităţii, forţa irezistibilă şi virtutea sugestivă a unei reclame continue, neobosite. Mai mult chiar decât guma lui de mestecat, mai mult decât orice, principala lui preocupare a fost publicitatea.

Făcu dintr'însa o adevărată religie, pe care nu pierdea un prilej ca s'o propovăduiască.

Excela de altfel, în condensarea lecţiilor sale practice, în devize scurte şi sesizante, exprimând aproape sensul integral al comerţului şi industriei noastre moderne. «Produceţi cea mai bună calitate posibilă şi spuneţi lucrul ăsta în jurnale». Sau: «Faceţi o publicitate veselă şi de cât mai multe ori». Apoi deviza aceasta caracteristică: «Crede în producţia ta şi anunţ-o în fiecare zi...».

Graţie principiilor sale, pe cari le-a pus în practică, Wrigley nu înceta să dea o extindere din ce în ce mai mare afacerilor, făcând din guma lui de mestecat un articol de consumaţiune mondială, în asemenea proporţii încât, în 1930, regele chewing-gumei procedă la o transacţie într'adevăr unică: el cumpără lire sterline pentru 100 milioane dolari, fără a plăti un singur ban: afacerea fu rezolvată prin simplele furnituri de gumă de mestecat...

Un vapor lansat cu macaraua

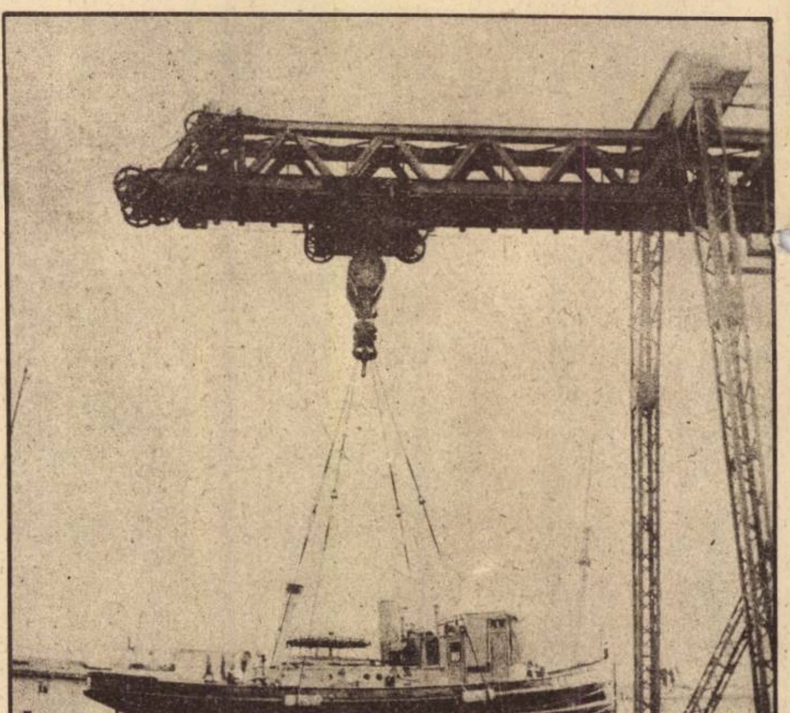

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

Acum câte-va zile, în Statele Unite, un vas de comerţ a fost lansat cu macaraua. Este un fapt unic în analele technicei construcţiei de vapoare. Vasul a fost ridicat depe şantier şi apoi direct lansat în apă.

No. 11
Anul XI.

„OGLINDA LUMII"

12 Martie
1932

Redacţia şi Administraţia Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2
(Palatul «EMINESCU» S. A.) Telefon 325/34 şi 325/35

Abonamente pe un an 250 lei
pe 6 luni 125 lei

Şanghai în flăcări

Aspecte din războiul chino-japonez

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII -IAŞI-

Focul deslănţuit la Şanghai de o lună şi mai bine, nu pare să se potolească. Ingrozit, te întrebi până unde se vor întinde flacările!

Japonezii cari debarcă mereu cu noui muniţii, nu se îndoesc o clipă că izbânda va fi a lor.

Dacă au trimis un ultimatum bietului primar din Şanghai, au făcut o din consideraţie faţă de celelalte naţiuni... De altfel, nici nu aşteaptă răspunsul. Iată-i coborând depe vasele crucişătoare, cu pasul ferm cu baionetele nervoase... Inaintează, pe străzile pustiite şi îngropate în besnă, ca nişte draci împeliţaţi. Clac! O salvă de foc. Japonezii se opresc, privesc, miroase. Nu încape nici o îndoailă: e praf de puşcă. Deschid rândurile. Nu mai merg în mijlocul străzii, ci pe trotuare. Clac! gloanţele cad acum depe acoperişuri şi dela ferestre. Japonezii se apleacă, o iau la goană. Neliniştea îi cuprinde. Vor ajunge, la timp, la Gara de Nord? Vă închipuiţi ce se întâmplă: trupa scapă trenul...

SE TELEGRAFIAZA LA TOKIO

Soldaţii n'au altceva de făcut decât să telegrafieze la Tokio. Tokio le răspunde: «E penibil ceeace ne comunicaţi, dar nu clintiţi, vă trimitem armată». Trupa primeşte întărituri şi porneste. din nou, în marş. Totuşi, nu reuşesc să bombardeze gara. Telegrafiază iarăşi la Tokio. Tokio răspunde: «Ţineţi piept, nu mişcaţi, vi se trimite armată». Atunci soseşte un general cu trei stele. Reîncep atacul dar se văd nevoiţi să retelegrafieze la Tokio. Soseşte un general cu patru stele.. Rezultatul nu-i mai bun. Trebuie expediată o nouă depeşă. Insfârşit. Vine un general cu cinci stele.

Dar cerul se întunecă din ce în ce mai mult.

Invazia japoneză la Şanghai n'a fost, la început, decât o simplă «diversiune». Japonezii au atacat Şanghaiul pentru a obţine, mai târziu, Manciuria. fără nici o împotrivire. Intr'adevăr, Manciuria ar fi trebuit să fie preţul retragerii trupelor japoneze din Şanghai. Se pare însă că Japonezii au împins jocul acesta prea departe. Şanghai a devenit pentru dânşii chestiunea esenţială. Pofta vine mâncând...

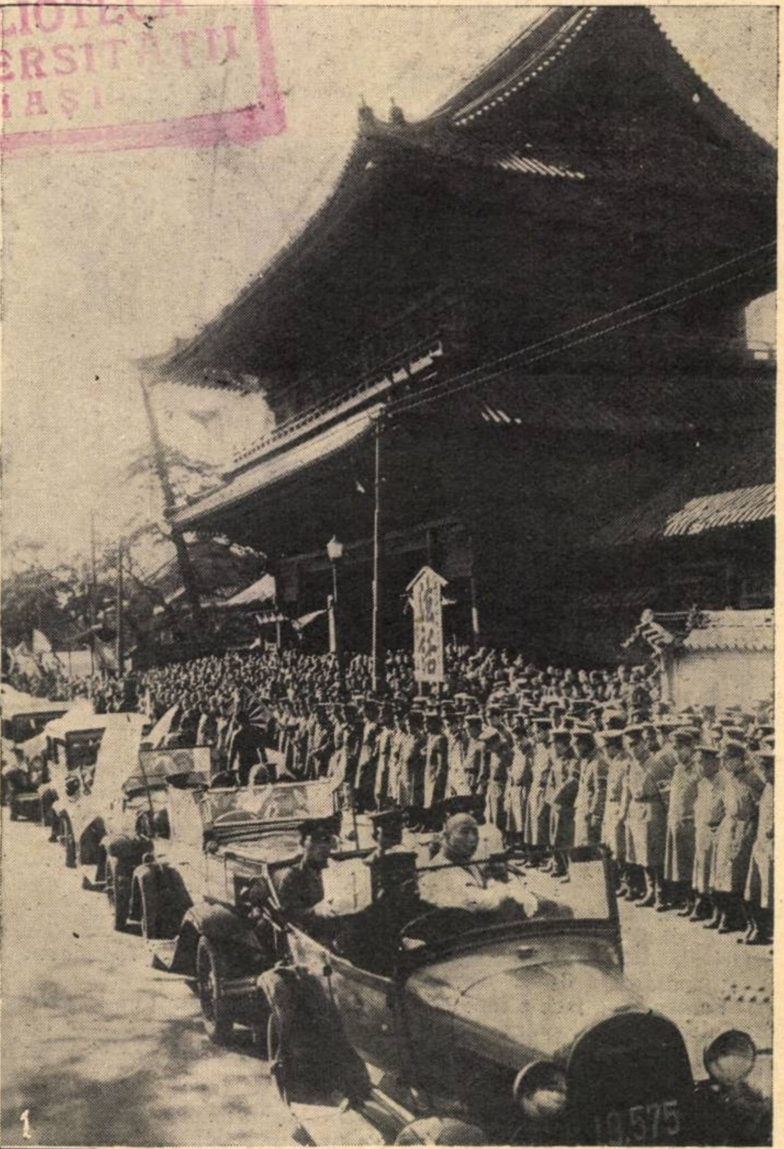

CHINEZII REZISTA

Generalul chinez Tsai a declarat:

«Coastele mele vor ţine trei zile, dar nici o clipă mai mult. Le sacrific».

Totuşi, după trei zile de vajnică rezistenţă, Chinezii îşi pipăie scheletul şi văd că e încă în bună stare. Atunci, credinţa îi transportă într'o năpustire năvalnică, asemeni unei prăvăliri de munţi. Armata a 19-a face iureş pe frontul japonez. Să fie, oare, redeşteptarea naţională chineză? Nu pare... Dovadă: zeci de batalioane cari se plimbă de-alungul şi de-a latul ţării, nepăsătoare la ce se petrece la Şanghai. Cele mai multe nici nu s'au gândit că ar putea porni asaltul... In ori ce caz, vitejia lor de ultima oră, e un fenomen neaşteptat.

MAI CEVA DECAT UN COCKTAIL...

Ministrul de Externe al Japoniei a oferit ziariştilor străini o gustare cu cocktailuri. Chinezii au dat, imediat replica. Corespondenţii gazetelor europene şi americane au fost poftiţi, nu la o gustare, ci la un dejun în toată regula. Care pe care...

TOPOGRAFIA ORAŞULUI CU PRICINA

Şanghai are 3 milioane de locuitori. Metropolă comercia-

(Continuare în pag. următoare)

1. Cinstirea cenuşii eroilor, în luptele dela Cinceau. 25 soldaţi japonezi din regimentul Matsuo au fost omorîţi de Chinezi. Urnele, cuprinzând cenuşa lor au fost transportate la Tokio, într'o solemnă cavalcadă de automobile. — 2. Prozit pentru victoria Japoniei! Primul ministru, Tsutoshi Inukai închină, alături de membrii guvernului său, pentru izbândirea finală a trupelor japoneze. — 3. Cum sunt alungate duhurile rele depe pământul japonez: tineri preoţi budhişti, pornesc într'o procesiune la câmp, unde stropind cu diferite băuturi alcoolice, nădăjduiesc să câştige harul spiritelor bune, pentru triumful armatelor ţării.

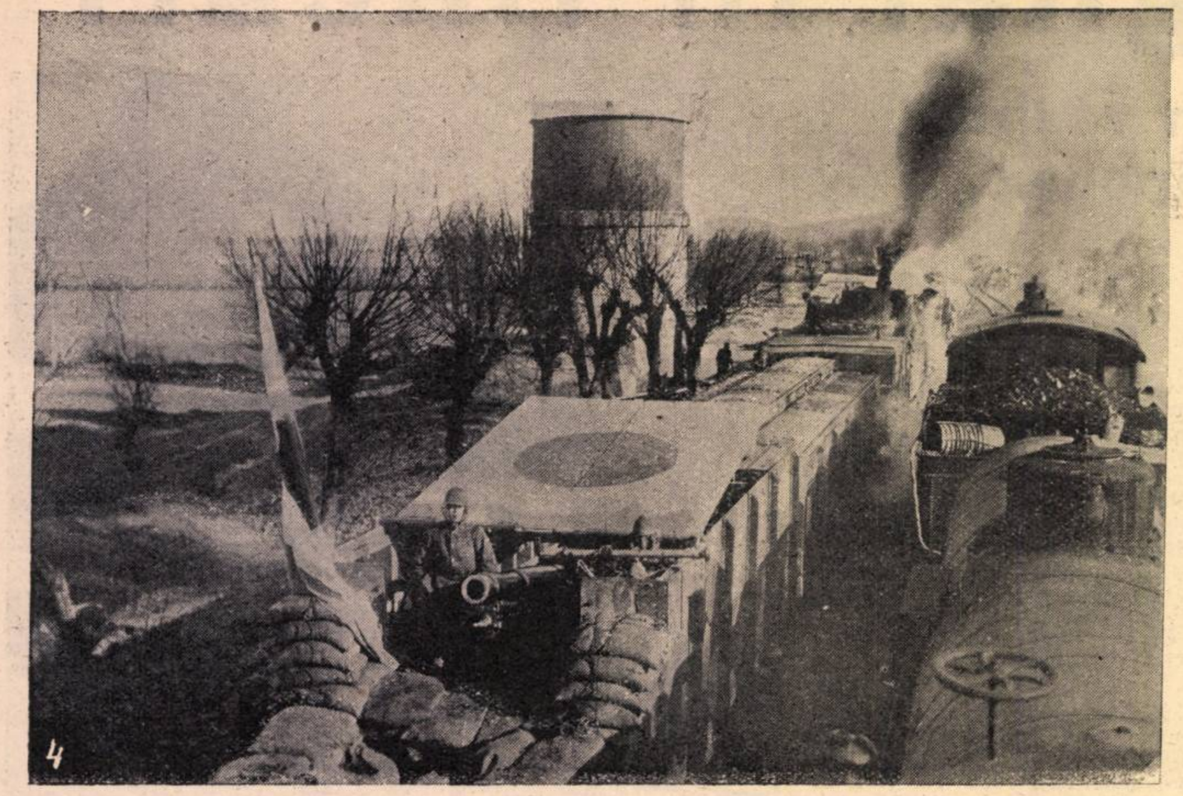

4

Trenuri fără sfârşit, înţesate cu soldaţi şi muniţii se îndreaptă spre frontul de luptă. Ilustraţia noastră reprezintă un tren cu muniţiuni, care transportă tunuri de mare calibru, cu destinaţia Jao Jangho.

lă şi industrială a văii Jang Ce Ciang,— spune dicţionarul

Şanghai primeşte din lumea întreagă, fabrică, distribue la două sute milioane oameni: ştofe, conserve, unelte, ţigări. Şanghai expediază în Europa şi în America mătasea şi cânepa pe cari le produce China.

Ori, de câte-va săptămâni încoace cetatea aceasta prodigioasă este bombardată de avioane şi artilerie grea.

Pentru a vă face o idee mai limpede despre operaţiunile militare depe frontul chino-japonez trebue să vă descriem mai întâiu, planul acestui oraş cu bucluc, care este Şanghai. El se compune din următoarele regiuni:

1. **Nantav.** 700.000 locuitori. Este vechea cetate înconjurată cu ziduri. Este China evului-mediu, împuţită de mirosul greoiu al birturilor în plină stradă, ticsită de o populaţie gălăgioasă, care mişună printre străduţele largi cât un lat de om, printre miile de meseriaşi instalaţi pe trotuare, fabricând şi vânzând mese, găleţi, umbrele de hârtie ori scoţând măsele, cumpărând şi transportând din mână în mână porci morţi de trichinoză, înjurându-se îngrozitor şi prăjind brânză în untdelemn de ricin.

2. Vine, apoi concesiunea franceză. In apropiere de râu, se află consulatul şi câteva palate de o formă legendară. Locuesc 500.000 oameni.

3. Concesiunea internaţională: sgârie-nori, bănci, iarăşi sgârie-nori. Optsprezece până la douăzeci şi cinci etaje. Societăţi de navigaţie, sedii sociale, consorţii, hoteluri monstre, întreprinderi de tot soiul. Apoi bănci şi iarăşi bănci... Aici locuesc un milion de oameni, dintre cari 40.000 străini.

4. Chapei? 700.000 Chinezi, hamali, lucrători de binale, de uzini.

Japonezii din Şanghai sunt contra-maeştri ori negustori. Trăesc în vecinătatea Chinezilor, la Chapei. Şi se feresc, cât pot mai mult să dea ochii unii cu alţii.

E, desigur, un fapt unic în istoria timpurilor, ca o cetate cum e Şanghaiul cu o populaţie atât de bălţată şi unde convieţuesc cele două neamuri duşmane să ofere spectacolul unor atacuri războinice atât de dârze şi de aprige. Lumea din Europa, obişnuită cu masacrele ultimului războiu mondial, nu-şi poate da, încă bine seama de caracterul şi proporţiile acestei încăerări între Chinezi şi Japonezi. E o luptă neîntreruptă de câteva luni şi care dacă nu a secerat încă, relativ, decât puţine făpturi omeneşti — câteva mii — poate oferi, de pe o zi pe alta, o surpriză catastrofală: accea a unui războiu de proporţii mondiale. Nu-i nevoie decât de un semn....

Japonezii fac mereu, promisiuni, dar nu le ţin niciodată. Nici o ţară n'are curajul să ia o iniţiativă. Gestul ar putea fi fatal... Lumea se află în faţa unor indivizi cari îşi vântură, neîncetat, săbiile. Şi nimeni n'are curajul să le smulgă arma din mână.

CUM VEDE GENEVA CONFLICTUL DINTRE JAPONIA ŞI CHINA

Conflictul care s'a deslănţuit în Extremul Orient, formează în prezent la Geneva, chestiunea centrală care atrage atenţia generală. Nu se exagerează de loc când se afirmă că delegaţii diferitelor state, deşi au venit la Geneva pentru desbaterile conferinţei desarmării, consacră întregul lor interes, luptelor dintre China şi Japonia.

Este necesar a se recunoaşte, că, nu numai printre delegaţi, dar şi printre populaţia Genevei şi străinii adunaţi aci, se manifestă o simpatie evidentă pentru China, care e considerată ca o ţară atacată de politica agresivă a Japoniei. Această stare de spirit se observă pretutindeni atât la şedinţe, cât şi în convorbiri particulare.

Creşterea interesului pentru conflictul chino-japonez este însă însoţită în cercurile largi ale opiniei publice de cunoştinţe cu totul insuficiente în privinţa situaţiei din Extremul Orient. Din această cauză izvorăsc păreri foarte felurite, adesea destul de parţiale şi contradictorii şi de multe ori puţin exacte. Deaceia, părerea şi expunerile diplomaţilor europeni care au petrecut mulţi ani în Extremul Orient şi sunt bine iniţiaţi în starea lucrurilor din China şi Japonia, sunt urmărite cu un interes extraordinar.

In ce priveşte Japonia, nimeni nu se îndoeşte că prosperitatea economică formează pentru acest Stat, problema cea mai vitală şi cea mai actuală. Această bază economică a conflictului est-asiatic explică, într'o foarte mare măsură, dârzenia Japoniei şi hotărârea ei de a duce lupta până la capăt. Dovadă că, pentru expansiunea ei economică, Japonia a recurs la măsuri atât de extreme cum sunt operaţiunile de războ şi că aceste măsuri sunt îndreptate împotriva Chinei, este, în primul rând, întărirea partidului militar şi imperialist în Japonia. Războiul cu China dă curs dispoziţiunilor militare care s'au întărit încă de mult şi pe de altă parte formează o contrabalansare a tendinţelor democratice şi socialiste, care au început să se manifeste în Japonia. Un războiu purtat cu succs ar întări poziţiunea partidului militar şi ar populariza intenţiile imperialiste ale politicei în Japonia. De asemenea şi slăbirea importanţei internaţionale a Rusiei a jucat un mare rol în conflictul din Răsăritul Asiei, deoarece a înlesnit Japonezilor, să-şi lărgească, aproape fără nici o împotrivire, sfera influenţei lor în Manciuria şi China, unde Japonia s'a lovit întotdeauna, în trecut, de opunerea Rusiei. Deasemeni e un fapt sigur, că alegerea momentului favorabil pentru luptă e în legătură cu părerea

5

Lupta desperată pentru cucerirea Gării de Nord a Şanghaiului: se cunosc sforţările imense ale Japonezilor de a ocupa gara principală a centrului chinez, sforţări rămase până acum fără nici un rezultat. Atacul năpraznic al aviaţiei nipone a isbutit, totuşi, să producă mari stricăciuni, în punctul acesta strategic, după cum puteţi vedea.

ce predomină în Japonia că puterile europene şi Statele-Unite sunt atât de preocupate de chestiunile lor politice şi economice. încât nu se vor putea amesteca deloc în conflictul din Extremul Orient. Toate acestea au înlesnit Japoniei calea şi putinţa de a-şi lărgi cu repeziciune domeniul acţiunii sale, cu toate că reprezentanţii ei la Geneva au dat mereu asigurări că ţara lor este animată de tendinţe pacifiste.

Chinezii sunt ferm hotărâţi să se împotrivească din răsputeri, zădărnicind cât se va putea mai mult acţiunile militare ale Japonezilor. Nu încape nici o îndoială că Japonezii au început operaţiunile lor militare, după lungi şi temeinice pregătiri. ascunzând printr'o diplomaţie bine deghizată, intenţiile lor adevărate în China. La început au calificat operaţiunile din Şhanghai drept numai un scut pentru ocuparea Manciuriei.

Acum, însă, e clar că, la Şanghai, Japonezii au început o altă vastă acţiune. Prin aceasta se explică şi schimbarea în raporturile marilor puteri în conflictul din Extremul Orient. Infiltrarea japoneză în Şanghai ameninţă prea serios interesele economice ale statelor europene şi le sileşte să părăsească pasivitatea lor iniţială. In modul acesta, conflictul din Extremul Orient se complică considerabil.

Convingerea generală este actualmente aceia că Japonezii nu au început o acţiune de aşa anvergură fără pregătiri fundamentale şi că deci, nu vor înceta lupta înainte de a-şi fi ajuns scopul. Pe de altă parte constatarea, că Chinezii sunt hotărâţi la orice jertfe pentru apărarea poziţiunilor lor şi că se desvoltă considerabil sentimentul naţional în China — toate acestea motivează temerea că luptele din Extremul Orient formează abia un început şi că pot duce la consecinţe foarte grave.

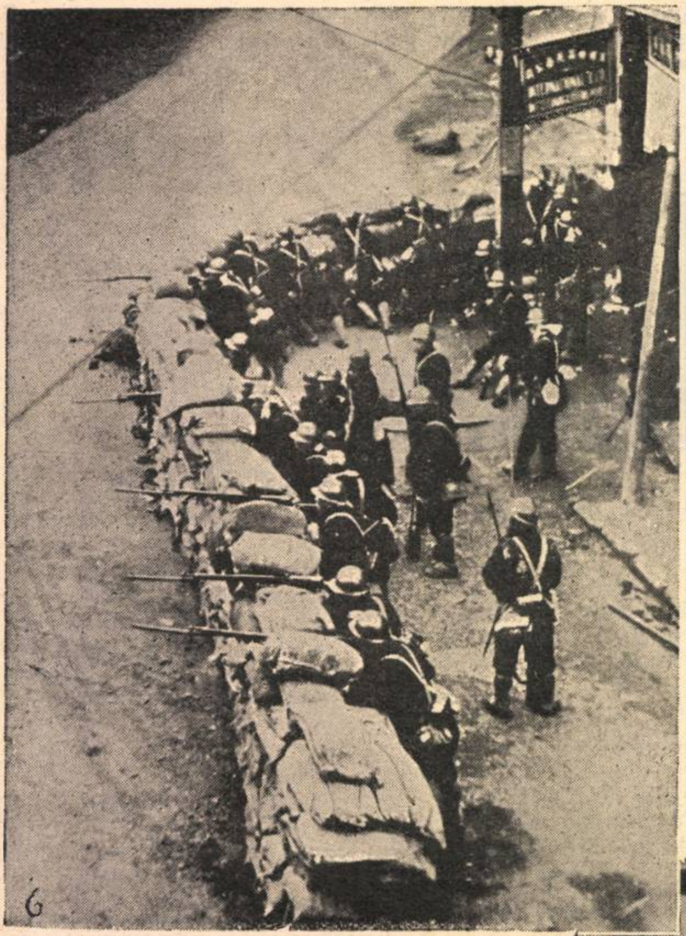

BOICOTUL, ARMA CELOR SLABI !

Intreaga istorie a conflictului dela Şanghai stă în fraza de mai sus.

Japonia are forţa, armamentul, voinţa, disciplina. China abţinerea. Nu cumpără nici o marfă de provenienţă japoneză. **Nu cumpăraţi produse japoneze !** se strigă pe toate căile. Acesta este din primăvara anului 1931, ordinul categoric al guvernului naţional chinez. O armată de voluntari veghiază ca el să fie respectat. Funcţionari, soldaţi, studenţi. profesori, licieni membrii diferitelor societăţi politice. toţi trebuie să jure că nu vor cumpăra nici cel mai neînsemnat produs japonez şi că vor împiedica să se vândă aşa ceva în jurul lor. E un fel de **bloc continental,** — cum a **cunoscut** Europa, **acum o sută de** ani — al cărui scop, făţiş declarat, este să ruineze Japonia, privând-o de principalul şi aproape unicul său debuşeu.

Lupta anti-japoneză este dusă de un **comitet de salvare naţională,** care-şi are sediul la Şanghai. Instalat într'un templu el supraveghiază astfel cel mai mare port al întregei Chine — Şanghaiul — poarta de intrare a mărfurilor din Apus, fiind în stare să oprească. **dela debarcare,** toate produsele de provenienţă japoneză. Sub pedeapsa de moarte, toţi negustorii sunt obligaţi să afişeze în faţa magazinelor, formula: **«Japonezii nu intră aici».**

Nici o legătură economică nu mai poate exista între cele două ţări. Nici un Chinez nu poate avea vre-un cont la o bancă japoneză. nici să accepte un cec semnat de un japonez...

Orice Chinez care încearcă să facă vre-o negustorie cu un Japonez, e arestat, adus în faţa **Comitetului** şi condamnat la moarte.

*

Ziarele chinezeşti se întrec în a descrie cum va arăta, mâine, Japonia: ţesătoriile închise. uzinile în părăgină, stockurile îngrămădite unele peste altele şi putrezind de o aşteptare fără margini. magazinele gemând de mărfuri inutile, în timp ce, pretutindeni, vor bântui falimentele şi ruina !

Tabloul acesta, puţin atrăgător, îl întrevăd şi Japonezii ; de-aceia dorinţa lor aprigă de a cuceri Şanghaiul, se traduce într'un atac atât de înverşunat.

Ultimele telegrame aduc vestea că operaţiunile militare ale Japonezilor ar fi încetat. Adevărul este că, în locul marilor atacuri. se păstrează pentru moment, hărţuielile de proporţii mai modeste... Parapetele de saci împresoară, mereu, importantul port comercial, gata să adăpostească o nouă ofensivă a artileriei. Războiul a rămas, nestânjenit în fiinţă : faptul că i s'a încetinit mersul, în urma stăruitoarelor demersuri diplomatice, nu înseamnă că marile interese politice, dar mai ales economice, cari sunt în joc nu vor pune din nou faţă în faţă de pe o zi pe alta, forţele deslănţuite ale celor două naţiuni.

6) Aţi crede că-i un războiu civil? Vă înşelaţi. E vorba, mereu, de atacul sălbatic dus pentru răpunerea Şanghaiului: mii de soldaţi japonezi, ocrotiţi de baricade de saci, pun în funcţiune mitraliera în plină stradă fără a reuşi să cucerească oraşul năzdrăvan. — 7) Tot la Şanghai: soldaţii japonezi răniţi sunt ridicaţi depe străzi şi transportaţi la ambulanţele din apropiere. La câteva sute de metri depărtare, Chinezii îşi văd de treabă... adică aşteaptă noile atacuri — 8) Cercetarea corporală printre sârmă ghimpată: în apropiere de frontul manciurian călătorii chinezi cari trec în regiunile ocupate de Japonezi sunt cercetaţi cu de-amănuntul, dacă nu au cumva la dânşii vreun obiect periculos...

Doriți să preziceți vremea

Cum puteți deveni meteorolog

Iarna avem ger și viscol, primăvara inundații vara ploi torențiale, furtuni și arșiță caniculară. Timpul cel mai frumos e toamna, dar de vre-o zece ani acest anotimp e ca și inexistent, fiind împărțit între vară și iarnă. Menționăm că în Septembrie 1929 a fost la București o arșiță de + 54 grade Celsius, iar drept compensație în Septembrie 1931 începu iarna timpurie, prima ninsoare în Capitală având loc exact în ziua equinoxului.

Nori Ciro-Cumulus lenticulari

Cele patru anotimpuri fug repede de tot, împreună cu ele anii și viața noastră, fără a putea prevedea infinitele fluctuațiuni meteorologice, după cum nu putem întrevedea în negura viitorului nici zigzagurile liniei propriului nostru Destin.

Acum vre-o 50 de ani, țăranul român avea unele cunoștințe empirice de astronomie și meteorologie. **Nicu Gane** în nuvela «Astronomul, doctorul și țăranul» ne arată cum omul simplu dela țară știe prin bunul său instinct să se orienteze în viață mai bine ca orășeanul cărturar. Astăzi, rar se mai poate găsi la sate un om să cunoască vremea, care de altfel se schimbă uneori atât de repede că nici specialiștii nu pot face pronosticuri precise pentru 24 ore.

Vom da pentru cititorii noștri câteva indicațiuni pentru prevederea vremii cu 3—4 ore mai înainte ceeace încă e greu. Aceste prevederi se pot face observând cu atenție forma și culoarea norilor.

FORMA NORILOR

Norii au infinite forme. Principalele categorii sunt așa numiții cirușii, stratus, cumulus și nimbus, cu grupurile intermediare ciro-cumulus, alto-cumulus, nimbo-stratus ș. a.

NORII CIRUS sunt mici, alburii, în formă de șuvițe lungi proectate pe albastrul cerului. Denumiți astfel de vechii astronomi din Babilon, probabil în onoarea regelui Cirus, aceste masse meteorice plutesc la înălțimi de circa 10.000—11.000 metri, marcând granița între troposferă și stratosferă. Ei sunt formați din ace de ghiață și anunță schimbarea timpului, în deosebi când seamănă cu grămezi de lână scărmănată, ori sunt purtați de vânt cu o iuțeală mare.

Cirușii sunt totdeauna albi, subțiri, aproape transparenți și plutesc la înălțimi de mii de metri de-asupra munților.

NORII STRATUS. — La apus și răsărit se văd câte odată straturi orizontale de nori iradiând jocurile de lumină ale soarelui și uneori reverberând razele sale până la mari depărtări. Aceiași nori reflectau acum doi ani focul din Moreni până la București.

Stratușii prevestesc ploi, uneori furtuni când au culoarea roșie. Toamna și iarna acoperă cerul săptămâni întregi, fiind denumiți **nori stratus plafon**, prin care se poate vedea discul soarelui și al lunei.

NORII CUMULUS sunt mari, rotunzi, cu valuri albe pe margini și seamănă cu niște munți de zăpadă în rotogol pe cer.

Se formează cu începere din luna Mai până la sfârșitul verii, anunțând ploi furtuni, descărcări electrice și grindină. In acest din urmă caz au forme caracteristice cunoscute de țărani.

Nu totdeauna cumulușii aduc ploi, ci putând fi simpli **nori de transit** ce vor provoca precipitatiuni în alte localități sau în alte țări.

NORII NIMBUS sunt foarte mari, întunecoși, înspăimântători. Ei aduce ploi, uneori furtuni, grindină, cicloane, trombe, tornado, uragane. Ei sunt cei mai cunoscuți de profani, întunecând zarea și plutind greoiu pe cerul întunecat ca niște **nori de plumb**, denumire devenită uzuală. E interesant însă a cunoaște celelalte trei categorii de mai sus, spre a nu fi surprins de furtună.

Nori Alto-Stratus

In seara grozavă a ruperii de nori din valea Prahovei la 21 August 1931, cerul a fost perfect senin de dimineață până la ora 17, când apărură deodată mici nori cirușii mânați repede de vânt deasupra munților, apoi ciro-cumulușii și nori nimbo-stratus. In mai puțin de două ore se deslănțui o furtună, care a surprins pe străzi sute de vilegiaturiști la Sinaia, Poiana și Bușteni.

In altă zi avui prilejul să văd în gara Sinaia mersul interesant al unei averse din direcțiunea București spre Brașov, grosul norilor fiind precedat de o avantgardă de Cumulo-Nimbuși și Ciruși falși, după denumirea meteorologilor francezi **(Faux-Cirrus).**

NUANȚELE NORILOR

Când soarele apune în nori roșii de tot e semn sigur de ploaie și vânt puternic. Culoarea **roșie** e datorită absorbției razelor solare de lungime mică de undă în trecerea lor prin picăturile mici în suspensie.

Culoarea **roz sau portocaliu** indicând un grad de absorbție mai redus, anunță vreme frumoasă.

Culoarea **verde** prevestește o depresiune iar un orizont **galben** anunță ploi.

Formele și nuanțele norilor ne arată bineînțeles numai condițiunile locale atmosferice; aparatele de radio ne permit să cunoaștem gradientul electric, paraziții fiind provocați de descărcări.

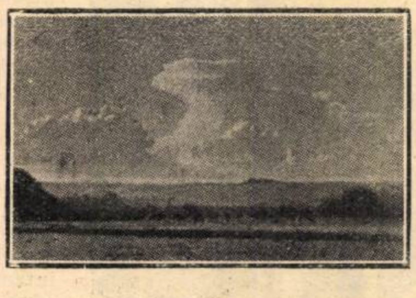

Nori Cumulo-Nimbus cu un vast fals Cirus la vârf.

Pentru a face o hartă sinoptică a situației atmosferice în țară se prind știri meteorologice prin radio dela principalele stațiuni europene care fiind completate cu observațiunile locale pot permite uneori pronosticuri bune pentru 24—48 ore.

FORME ȘI CULORI FUGITIVE

Nici forma, nici culoarea norilor nu e constantă. Comisiunea internațională pentru studiul norilor a avut din aceste cauze de întâmpinat multe dificultăți pentru triajul miilor de fotografii luate de diverși amatori, spre a fi publicate în **Noul Atlas Internațional al Norilor.**

Generalul Delcambre, directorul Oficiului național meteorologic al Franței, a binevoit să ne trimită un exemplar al traducerii în limba franceză a scrierii savantului englez **C. J. P. Cave,** fost președintele lui «Royal Meteorological Society», care cuprinde și un fragment din marele atlas internațional al norilor.

Intre altele sunt de admirat fotografiile artistice, ce le reproducem aci în dimensiuni reduse și care nu pot reda nici în parte frumusețea clișeelor originale, imprimate și în copia franceză pe cea mai bună hârtie cromo.

In prima fotografie se vede o massă de **Cirro-Cumulus** în formă lenticulară; norul de sus seamănă cu un Zeppelin; bordura se schimbă însă repede, norul se îngroașă în partea bătută de vânt și se absoarbe în partea opusă. Norii lenticulari se măresc își schimbă forma și dispar într'un timp scurt.

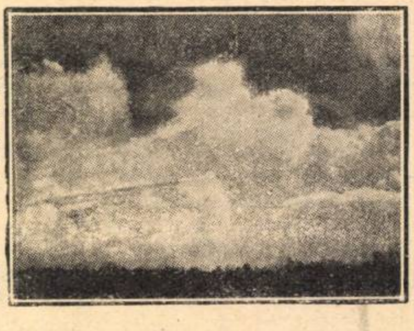

Cumulus cu un fals Cirus în formație.

Inainte de o ploaie primăvaratică se pot vedea nori **Alto-Stratus,** mai groși ca cirușii. Cave a prins momentul când soarele apăru într'un astfel de nor, fără halo și parheliu.

Uneori se observă o schimbare curioasă în vârful unui Cumulus mare, capul rotund al norului începe să se deformeze și se resfiră în masse fibroase asemănătoare Cirușilor. Avem în acest caz un **Falș-Cirus** și întregul nor va fi numit **Cumulo-Nimbus.** Ploaia poate cădea în orice clipă dintr'un Cumulus mare dar odată ce s'a format un «Falș-Cirus» va avea loc o iminentă rupere de nori.

In timpul furtunelor violente și a averselor de vară, când plouă cu găleata cum zice poporul, Falș-Cirușii pot lua proporții vaste și norul își perde aspectul cumuliform.

Ne oprim aci spre a nu obosi cititorii cu prea multe detalii, dar vom reveni într'un număr viitor asupra acestui subiect interesant în deosebi pentru cei cari trăiesc la țară și pentru vilegiaturiști.

L. F.

*

Toți cititorii paginei de mai sus ar trebui să se aboneze la interesanta revistă trimestrială:

ȘTIINȚA

scrisă pe înțelesul tuturor de colaboratorul nostru științific.

Abonamentul pe un an 40 lei. Mandatele se trimit Editurei «Știința», **Ing. L. Florin, Căsuța poștală 70, București I.**

Reînvie Herculanum

De patru ani, nouile explorări la Herculanum, întreprinse din ordinul lui Mussolini se urmează în mod febril. Ele au dus, până în prezent la rezultate minunate și pe zi ce trece, se vede reînviind tot mai mult măreţul oraş patrician care, în anul 79 înaintea erei creştine fu îngropat, împreună cu Pompei, de erupţia cotropitoare a vulcanului Vezuviu. Numai că în timp ce Pompei fusese acoperit de cenuşă Herculanum fu învălit de lavă: lucrările de curăţire erau mult mai grele în al doilea caz de oarece lava solidificată are consistenţa pietrei.

In schimb, strădaniile cercetătorilor sunt îndoit răsplătite de oarece lava s'a aşezat, am putea spune, peste Herculanum, ca o pecete, aşa încât tot ce se regăseşte e de o prospeţime şi o calitate uimitoare.

O plimbare în Herculanum produce un efect seducător. Locuitorii de acum două mii de ani ai oraşului se bucurau de o vedere admirabilă spre golful Neapolului Vilele lor mergeau până la ţărmul mării. Balustradele primelor case, cu terasele şi aleele mărginite de stâlpi frumos sculptaţi, se mai văd şi astăzi. Când intri în oraş întâlneşti încă, pe străzile strâmte, palate în trei etaje cum nu există la Pompei. La fiecare colţ de stradă dai peste o fântână. La toate răspântiile se găsesc prăvălioare unde se mai află grâul măcinat bun de vânzare, amfore de argilă pline de cereale untdelemn şi alte articole alimentare.

Treci prin faţa unor răpitoare altare domestice, cari şi-au păstrat nealterate, frescele, reprezentând motivele florale pure şi graţioase.

Thermele, în sfârşit, marile băi pentru femei, sunt admirabil conservate. Se vede încă sala de aşteptare, băncile de marmoră de-asupra cărora sunt fixate, în zid, cuierele, pentru agăţarea vestmintelor.

Pe parchetul de mozaic pietricelele artistic lucrate reprezintă lupte între balauri.

Piscina de marmoră şi ea e intactă; nu ar trebui decât s'o umpli cu apă, pentruca să te poţi scălda. In faţa thermelor, afară, se află palestrul, marele teren de jocuri unde se făcea antrenamentul, după baie.

In ce priveşte descoperirile artistice, numai ele singure ar merita truda cercetătorilor. Ele sunt multiple şi preţioase: Un Hercule beat, un cerb atacat de câini, tot felul de statui şi statuete de o vioiciune, o forţă de adevăr, o mişcare şi un spirit uimitoare Valoarea lor este crescută prin faptul că aceste obiecte de artă nu sunt izolate în recea atmosferă a unui muzeu ci amestecate, contopite în atmosfera cotidiană a încăperilor unde ele figurau.

S'ar putea scrie capitole întregi despre Herculanum. Le vor scrie fără îndoială savanţii. Deocamdată drumul la oraşul reînviat e o miraculoasă călătorie într'o ţară necunoscută o preumblare plină de cele mai rare aventuri intelectuale, de surprizele cele mai mişcătoare şi mai evocatoare, la fiecare colţ de stradă. Herculanum nu constitue perechea Pompeiului: el ne oferă imaginea nouă a unui oraş din antichitate, cu caracterul său special şi clar definit.

A reînvia un univers defunct, care alt vis poate fi mai frumos pentru un artist ori pentru un poet!

Campioana mondială a bărcii cu motor

(Foto «The New-York Times»)

Lorela Turnbull, campioana mondială a curselor în barca cu motor, este şi o călăreaţă excepţional de curajoasă. Tânăra sportivă stăpâneşte tot atât de energic hăţurile calului caşi cârma bărcii sale automobil.

Sărutul unei regine fericite

Juriul internaţional, chemat să aleagă pe cea mai frumoasă între frumuseţile desemnate de cincisprezece ţări, a proclamat-o ca «Miss Europa» pe ambasadoarea Danemarcei, d-ra Aase Clausen, o încântătoare blondină de 19 ani. Primul gest al fericitei alese a fost să se arunce în braţele mamei sale, singura care poate fi, incontestabil, «vinovată» de frumuseţea fiicei sale.

Cum îşi face reclamă un rege al cinematografului

Procesul intentat, acum câteva săptămâni lui Charlie Chaplin, de către o doamnă care-şi asumase funcţiunile de agent de publicitate al celebrului comic în timpul şederei sale în Europa (proces care s'a terminat printr'un verdict în dauna inculpatului) aruncă o lumină nemiloasă asupra metodelor de reclamă, cu ajutorul cărora se ţese celebritatea stelelor cinematografice.

Cu siguranţă că publicul nu şi dă seama, decât foarte rar, că recepţia oferită unui favorit al scenei, al ringului sau al ecranului de primarul din X... sau dineul oferit în cinstea unei **star** de ducele de Z... este opera unei activităţi publicitare necurmate. Lumea ignoră însă adevăratele procedee ale sistemului costisitor şi minuţios elaborat care are drept scop să proecteze fără încetare, o lumină orbitoare asupra celor cari «produc mult», graţie ascendentului lor asupra mulţimilor. In cazul de care ne ocupăm, avem motive să credem că industria filmului ar fi dat mult pentruca faptele desvăluite cu acest prilej, să fi rămas în umbră. Ele sunt de natură să-i edifice pe cei mai puţin creduli.

Organizaţia care şi-a asigurat cheltuelile «turneului european» al lui Chaplin a comis imprudenţa de a rupe contractul cu o doamnă foarte expertă în arta de a înlesni oricărui vânător de publicitate accesul în cercurile totdeauna scăldate într'o lumină scânteietoare şi să inventeze «trucuri» în stare să atragă atenţiunea publicului.

Aşa, de pildă, doamna aceasta a «organizat» primirea lui Charlie de către Lordul-primar al Londrei, a «preparat» o inspecţie într'o închisoare şi o vizită la prima şcoală a eroului **Goanei după aur.** Puţin lipsea să-i procure marelui clown o trăsură regească pentru o plimbare triumfală...

Şi în comparaţie cu America, Europa se ţine încă rezistentă la atacurile diferitelor publicităţi viclene.

Statele-Unite sunt sub raportul indulgenţei faţă de arta bluffului, cu mult superioare continentului nostru.

Oricum ar fi, procesul dela Londra, în cursul căruia Chaplin a trebuit să se mulţumească cu... un rol secundar, ar trebui să ne servească drept lecţie şi să ne amintească neîntrerupt că ceeace luăm drept aclamaţii arzătoare şi spontane nu sunt cele mai adesea decât rezultatul unor «aplauze» plătite şi bine manevrate...

Tragedia unei familii blestemate

Crima lui Ernst Reins

La 1 Februarie 1932, s'a descoperit la Berlin, într'o cameră întunecoasă dela parterul unei case depe strada Gossow, cadavrul unui factor poştal un om de o talie şi putere puţin comune. Lângă corpul uriaş un guler însângerat. Portarul declară că odaia fusese închiriată de un tânăr care se numia după cartea lui de vizită Erich Wichl, originar din Moedling, lângă Viena. Factorului asasinat i se furase geanta cu toate hârtiile şi banii ce îi conţinea.

Poliţia din Berlin intră imediat în legătură cu cea din Viena. Erich Wichl, de meserie dansator monden, se prezentă autorităţilor, declarând că cineva se slujise de cartea lui de vizită. Dar cine?

Poliţia avea o a doua pistă de urmat: aceea a gulerului însângerat. El indica spălătoria unde fusese spălat. De acolo se putu regăsi proprietarul gulerului: era un tânăr bogat care-l dăduse unui manechin berlinez, o oarecare d-ră Reins, al cărei frate era zidar. Două zile după comiterea crimei, avu loc o percheziţie în casa mamei zidarului, Ernst Reins. Aici se aflã că Reins plecase deja, cu cele două surori ale sale, spre Italia. Tustrei călătoriau sub numele lor adevărat, telefonând din drum mamei lor — poliţia interceptă aceste conversaţii — şi trimiţând scrisori semnate de toţi trei, în care povesteau agrementul călătoriei lor. N'a fost greu să fie arestaţi la Genua şi aduşi spre cercetare la Berlin.

Cine ar fi crezut după călătoria aceasta în Italia şi după scrisorile trimise din Lugano şi din alte localităţi că asasinul e un om uşuratic şi frivol, şi-ar fi schimbat imediat părerea dacă l-ar fi văzut pe criminal. Zidarul Ernst Reins, în vârstă abia de 24 ani, arăta mai de grabă ca un student surmenat: slab, mărunt, mult mai mărunt decât victima lui, cu fruntea înaltă de intelectual predestinat, ochi bolnăvicioşi ocrotiţi de ochelari mari.

Acuzatul vorbea o nemţească cultivată.

In tot timpul prevenţiei sale, a scris un fel de autobiografie. Documentul acesta uman este cea mai teribilă confesiune a unei tinereţi desperate. Reins a fost, în timpul războiului, un copil plăpând şi bolnav. Iată ce scrie, vorbind de copilăria lui tristă:

«Trebuia să merg în piaţă, după târgueli. Aşteptam la rând, ceasuri întregi, deseori până târziu, noaptea. Lumea mă îmbrâncea cu brutalitate. Mi-era foame şi mâncam, înainte de a intra în casă, legumele crude din coş».

Tatăl lui era zidar. Ernst ar fi dorit să ajungă arhitect sau, cel puţin desenator însă când tatăl său fu transportat, lovit de paralizie, în azilul de alienaţi, tânărului băiat nu-i rămase altceva de făcut decât să continue meseria părintelui. Totuşi, aspiraţiile sale intelectuale, nu dispărură. Urma cursuri de seară, deşi trebuia să se scoale la ora 5 dimineaţa şi să muncească toată ziua, din greu. In timpul iernii avea mai puţin de lucru, reuşi, totuşi, prin mari sforţări, să adune câteva economii.

Invăţă, nu fără succes, boxul, pentru a-şi desvolta trupul prea slab. Trăia la un loc cu mama lui şi cu două surori, dansatoare într'un dancing tinere fete destul de drăguţe, având mult succes pe lângă bătrâni domni bogaţi.

Cea mai mare lua cocaină. Surorile şi fratele se iubeau cu o tărie cu neputinţă de deslegat. Sophia şi Jeanna încercau pe toate căile să introducă în lume pe fratele lor trist. Il convinseră să-şi cumpere un smocking, butoni auriţi şi pantofi de lac.

Ernst Reins nu-şi însoţi prea des surorile în sălile somptuoase ale hotelului Eden, dar în orice caz destul, pentru a-şi blestema cămăruţa lui de proletar. Până acum câteva luni, Reins dusese o viaţă relativ regulată. Cunoscuse, în 1925, o fată tânără şi frumoasă, vânzătoare într'un mare magazin, care-i rămânea credincioasă, cu toată tristeţea apăsătoare şi expresia veşnic serioasă a iubitului ei. Aveau amândoi, aceiaşi pasiune, canotajul. Din economiile lor, îşi cumpărase o luntre cu pânze. Reins vorbeşte de lucrul acesta în autobiografia lui:

«Duminicile, era cu totul o altă viaţă. Eram fericit să vâslesc alături de logodnica mea, uitând gândurile deprimante. Ii făgăduisem s'o iau în căsătorie. Şi eram ferm hotărît să-mi ţiu deciziunea. Nici o altă femeie nu ar fi fost atât de curajoasă şi modestă. Ea m'a ajutat mai mult decât toate Bibliile şi toate asistenţele publice din lume».

In 1929, Reins începu să şomeze. Nicăeri nu se mai găsia de lucru. Dar aştepta, cu speranţă venirea primăverei. Iată cum descrie munca lui de zidar:

«La ora cinci dimineaţa, ieşeam la lucru; liber la ora 4 după amiază; dela ora 5 până la 9 seara, cursuri; la ora 11 în pat. Munca era istovitoare. Sub bolţile gărilor, fără nici un pic de aer, în ceaţă şi în praf de ciment, în sgomotul necurmat a opt ciocane cu aer comprimat, cu muşchii deşiraţi, cu degetele rănite».

Totuşi, căuta de lucru. Găsia uneori, rar de tot pentru câteva săptămâni. Primia indemnizaţia de şomer şi poate s'ar fi mulţumit cu ea, dacă nu ar fi văzut în imediata apropiere, viaţa strălucitoare şi mult mai uşoară a surorilor sale.

Se interesa şi de medicină şi cumpăra numeroase tratate pentru a studia cazul său.

Tatăl şi un unchiu al său erau nebuni: în cele două familii ale părinţilor săi, cunoştea 18 cazuri de nebunie.

Intr'o zi, simţi o durere tăioasă în ochi. Doctorul diagnostică sifilisul hereditar.

I se luă barca, singura lui plăcere. Părinţii logodnicei îl siliau să rupă orice legătură cu tânăra fată.

In Aprilie 1931 recunoscu el însuşi imposibilitatea căsătoriei sale şi consimţi la despărţire.

Atunci, germină în capul său ideea de a ucide un factor cu scrisori de valoare.

Intr'o bună zi închirie o cameră mobilată, servindu-se de cartea de vizită a unui dansator monden, apoi expedie un mandat pe numele acestui dansator, pentru a putea surprinde la dânsul în cameră pe factorul cu cecuri. După câteva zile, acesta se prezintă.

Reins fu impresionat peste măsură de trupul voinic al factorului, un adevărat uriaş.

Iată cum descrie asasinul, înaintea judecătorilor, momentele cari au precedat săvârşirea crimei.

«Aşteptam. Mi se părea ciudat că mă aflu în această încăpere străină pândind ca un bandit. Mi-era frig, eram ostenit, mi se părea că nu mai pot ridica braţul. Când l-am rugat pe factor să-mi schimbe o hârtie de 10 mărci, ei mă privi cu o uitătură destul de stranie. Dacă m'ar fi privit altfel, normal, poate că... Nu voiam să-l mai omor, mă gândiam la mama şi...

Preşedintele: Şi ai lovit.

Reins: Pentru prima oară în viaţa mea m'a cuprins o spaimă de nedescris».

Reins dădu lovitura cu o unealtă de zidărie, cu o ţeavă de plumb, umplută cu nisip şi pietre. O învelise însă într'o ştofă groasă, pentru a micşora lovitura... Factorul încercă să lupte cu toată lovitura ce o primise şi muri, gâtuit într'o luptă corp la corp. Gulerul, ţeava de plumb şi cartea de vizită rămaseră pe loc.

Asasinul merse să asvârle geanta factorului în apă, exact în locul unde, altă dată, era prinsă barca lui. Apoi luă o baie. îi dădu mamei sale 2000 mărci (80.000 lei) dărui o sumă egală surorilor sale, şi hotărî să plece cu ele în Italia. La toate hotelurile, s'au înscris pe numele lor adevărat.

La Curtea cu juri nimeni nu putu refuza mila sa pentru acuzat, nici măcar preşedintele şi procurorul. Când unul din avocaţi exclamă: «tânărul acesta a suferit mai mult decât mii de acuzaţi cari au trecut pe aici!» nimeni în fundul sufletului său, nu l-ar fi putut contrazice. Mama lui Ernst Reins îi scrise fiului său, în închisoare.

«Soarta ta nu e mai groaznică decât a noastră. Un blestem sinistru apasă asupra întregii noastre familii. Zadarnic, am crezut că vom fi izbăviţi de fatalitate, deoarece boala tatălui tău mi se părea că a epuizat toată oroarea nenorocirilor!»

Ernst Reins a fost condamnat la moarte, însă juraţii au făcut recurs pentru graţiere.

O gospodină mecanică

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

N'o să vă vină a crede: aparatulde faţă, inventat de un american, mătură pe jos, şterge praful, curăţă, usucă, lustrueşte argintăria, prepară coktailuri, însfârşit îndeplineşte toate treburile unei gospodine, retrăgându-se apoi cuminte într'un colţ şi nesupărând pe nimeni. Şi, mai presus de toate NU VORBEŞTE. Aţi mai văzut vreodată o gospodină care tace?

MATCHUL OXFORD-CAMBRIDGE

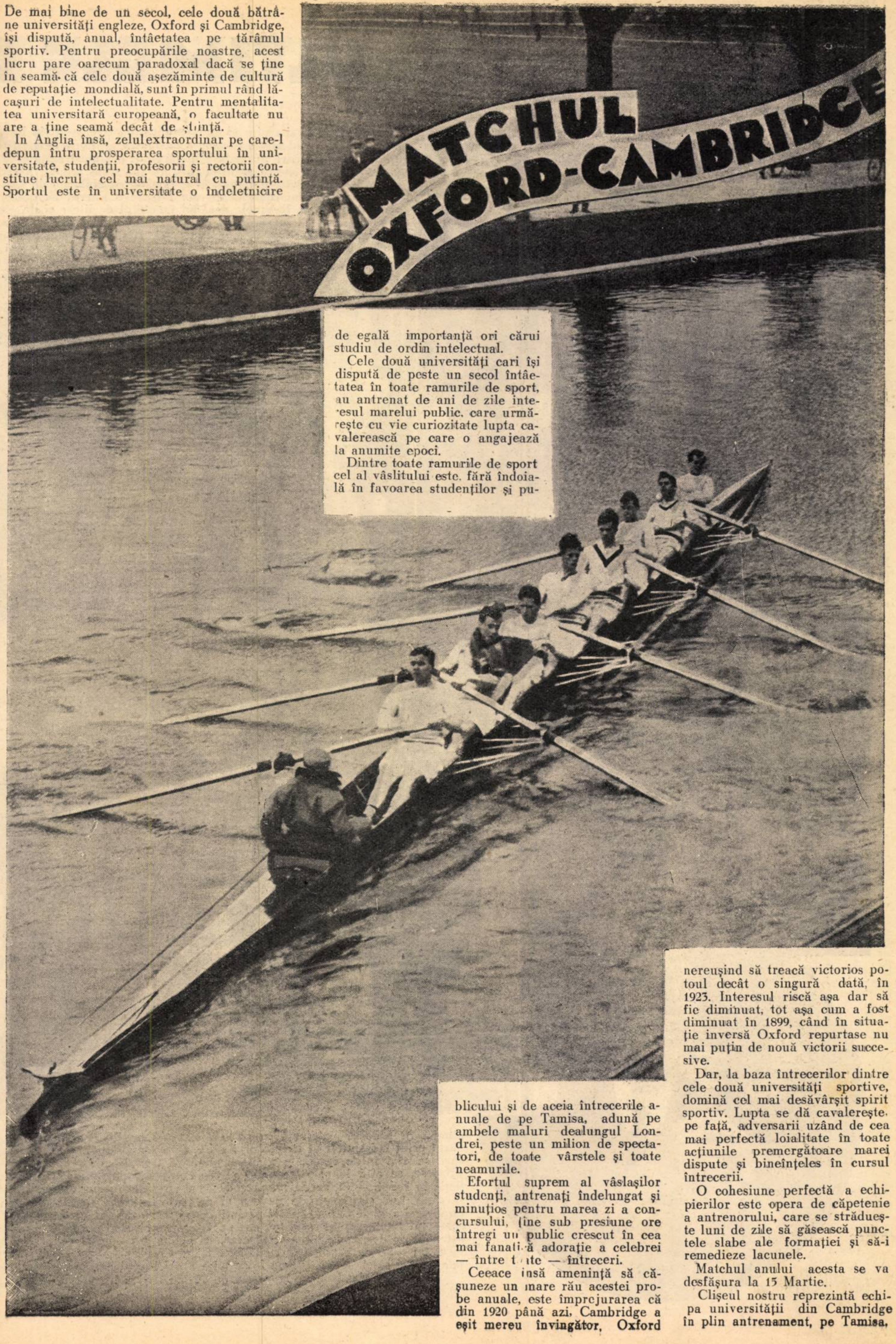

De mai bine de un secol, cele două bătrâne universităţi engleze, Oxford şi Cambridge, îşi dispută, anual, întâetatea pe tărâmul sportiv. Pentru preocupările noastre, acest lucru pare oarecum paradoxal dacă se ţine în seamă că cele două aşezăminte de cultură de reputaţie mondială, sunt în primul rând lăcaşuri de intelectualitate. Pentru mentalitatea universitară europeană, o facultate nu are a ţine seamă decât de ştiinţă.

In Anglia însă, zelul extraordinar pe care-l depun întru prosperarea sportului în universitate, studenţii, profesorii şi rectorii constitue lucrul cel mai natural cu putinţă. Sportul este în universitate o îndeletnicire de egală importanţă ori cărui studiu de ordin intelectual.

Cele două universităţi cari îşi dispută de peste un secol întâetatea în toate ramurile de sport, au antrenat de ani de zile interesul marelui public, care urmăreşte cu vie curiozitate lupta cavalerească pe care o angajează la anumite epoci.

Dintre toate ramurile de sport cel al vâslitului este, fără îndoială în favoarea studenţilor şi publicului şi de aceia întrecerile anuale de pe Tamisa, adună pe ambele maluri dealungul Londrei, peste un milion de spectatori, de toate vârstele şi toate neamurile.

Efortul suprem al vâslaşilor studenţi, antrenaţi îndelungat şi minuţios pentru marea zi a concursului, ţine sub presiune ore întregi un public crescut în cea mai fanatică adoraţie a celebrei — între toate — întreceri.

Ceeace însă ameninţă să căşuneze un mare rău acestei probe anuale, este împrejurarea că din 1920 până azi, Cambridge a eşit mereu învingător, Oxford nereuşind să treacă victorios potoul decât o singură dată, în 1923. Interesul riscă aşa dar să fie diminuat, tot aşa cum a fost diminuat în 1899, când în situaţie inversă Oxford repurtase nu mai puţin de nouă victorii succesive.

Dar, la baza întrecerilor dintre cele două universităţi sportive, domină cel mai desăvârşit spirit sportiv. Lupta se dă cavalereşte, pe faţă, adversarii uzând de cea mai perfectă loialitate în toate acţiunile premergătoare marei dispute şi bineînţeles în cursul întrecerii.

O cohesiune perfectă a echipierilor este opera de căpetenie a antrenorului, care se străduesţe luni de zile să găsească punctele slabe ale formaţiei şi să-i remedieze lacunele.

Matchul anului acesta se va desfăşura la 15 Martie.

Clişeul nostru reprezintă echipa universităţii din Cambridge în plin antrenament, pe Tamisa.

1

ULTIMELE EV

1) Alegerea noului rector al Universității din București: în locul d-lui
ani. — 2) Fioroslul asasin Enache Constantin arată, la reconstituirea c
3) Un atentator care nu se lasă fotografiat: comunist agitator, el a aru
parlamentare, o piatră ascuțită care nu și-a atins scopul. Arestat și în
ca nu i se fotografieze chipul. — 4) Inmânarea diplomei de doctor «ho
în localul legației cehoslovace din București a avut loc solemnitatea
către d-nii dr. F. Rysanek, decanul facultății de litere și dr. Vl. Kleca
5) Profesorul N. Iorga, după primirea înaltei diplome: în stânga pro
Rysanek, în dreapta, d. Künzl-Jizerski, ministrul Cehoslovaciei la Bu
curești și d. Klecanda. — 6) Un președinte de republică jovial și sigu
de sine: mareșalul von Hindenburg, în așteptarea alegerilor președen
țiale cari urmează a avea loc, în toată Germania, peste două zile, s

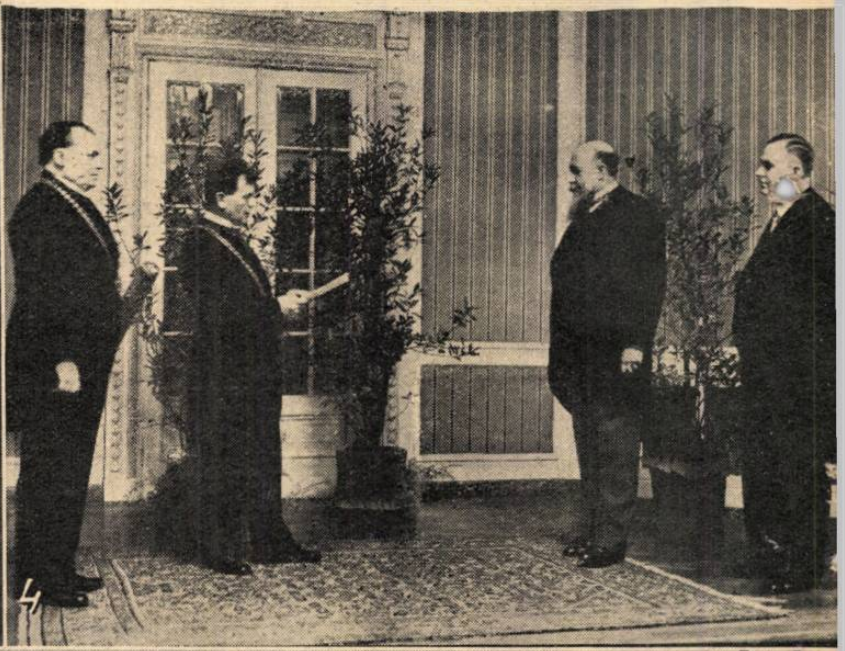
4

2

3

5

plimbă în grădina palatului cu nepoții săi. 7) Exerciții pentru mai târziu: tânărul prinț moștenitor al Egiptului, Faruk, ține locul tatălui său, regele Fuad, care se află într'o inspecție militară și ocupă tronul Coroanei. Intre cele două prințese, se află în sala Tronului și Sir Percy Syham Loraine. Comisarul britanic în Egipt. — 8) Vrednicul președinte al republicei cehoslovace, Thomas Masaryk a fost sărbătorit de guvern și de toate instituțiile culturale cu prilejul împlinirei a 82 de ani. — 9) Doi părinți desperați: celebrul erou al văzduhului, colonelul Lindbergh și soția lui, cea mai iubită pereche a Americei, care astăzi așteaptă cu desperare, ceas după ceas, să primească o veste cu privire la copilașul lor răpit de bandiți (în medalion: micul Charles-August Lindbergh în brațele mamei sale). — 10) Ultima fotografie a celebrului om de stat francez Aristide Briand, mort în vârstă de 70 ani, zilele trecute la Paris.

VENIMENTE ALE SĂPTĂMÂNII

N. Iorga, a fost ales d. prof. N. Gheorghiu, pe un termen de cinci
imelor din Calea Griviţei cum a omorît pe cele două victime. —
ncat în obrazul ministrului spaniol de Finanţe, în timpul şedinţei
chis imediat, comunistul se lupta din răsputeri cu forţa poliţiştilor,
oris causa» d-lui N. Iorga, de către Universitatea din Bratislava:
remiterei diplomei onorifice acordată marelui nostru cărturar, de
nda, profesor de ştiinţe istorice la Universitatea din Bratislava.—

6

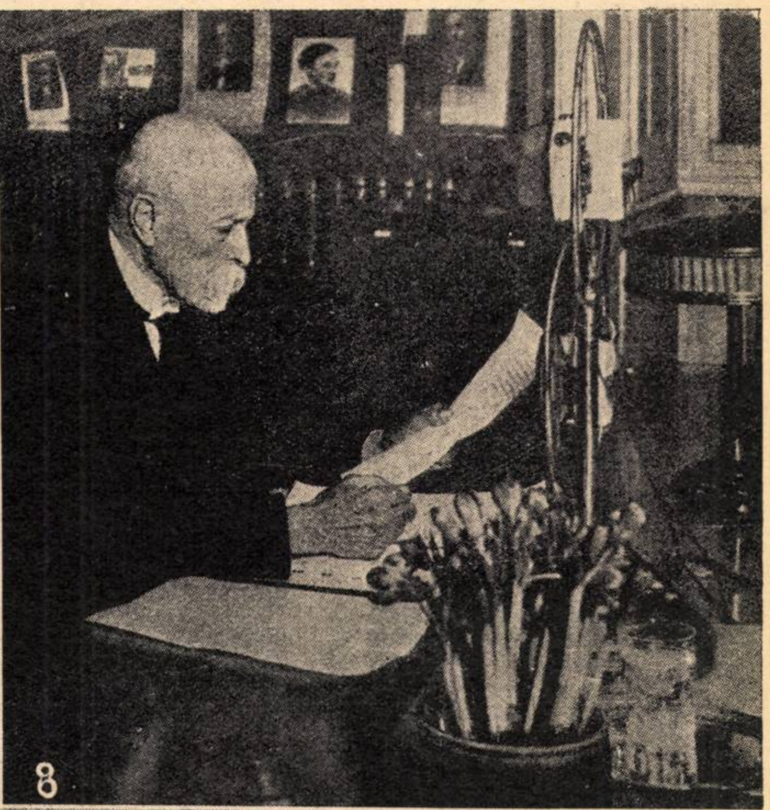
8

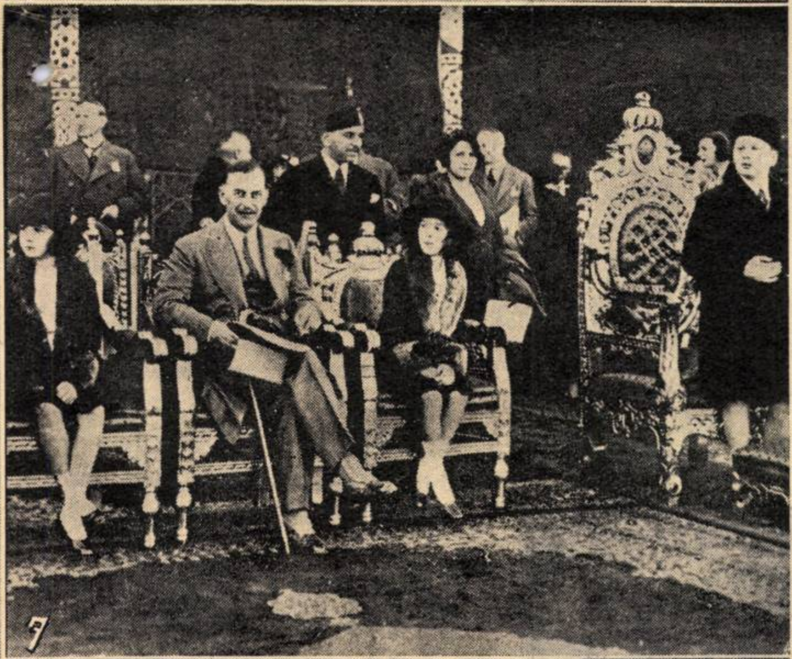
7

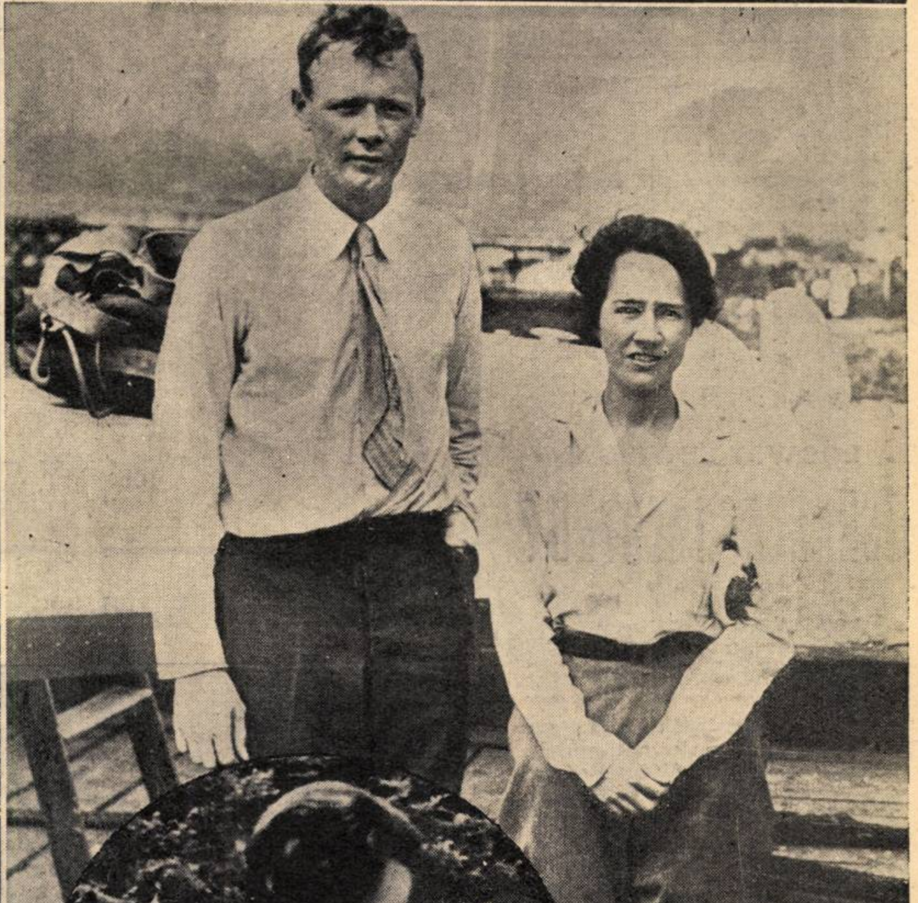
9

10

Taverna „La Diamantul Roșu“

Domnul Frame, proprietarul minei diamantifere din Jagersfontein, în Africa meridională, se ridică deodată dela biuroul său și se apropie de fereastră, aruncând afară o privire nerăbdătoare:

— Și nu se vede încă !...

Colo sus, drept înaintea lui, mina forfotind de lume era în plină activitate. Ii ajungeau până la urechi, ca cea mai plăcută și dulce dintre muzici, sgomotul mașinilor, scârțâitul macaralelor, uruitul autobuzelor, ordinele și contraordinele: o larmă neîntreruptă care se topia în simfonia muncii și a bogăției...

— Bogăția mea... averea mea... singura putere din lume !... Și șarlatanul acela care nu mai vine! — își repeta Frame, bătând nervos în pământ cu piciorul.

O ciocănitură în ușă îl făcu să se întoarcă.

— Intră ! — strigă el.

Ușa se deschise și un servitor introduse un bărbat cam de treizeci și cinci de ani, înalt, spătos, cu obrajii scobiți, barba aspră și nerasă, pe jumătate albă. Un bandit ? Un aventurier ? Un disperat, naufragiat al vieții ? Poate puțin din fiecare, sau chiar toate la un loc...

Frame cercetă curios și bănuitor pe necunoscutul acela, apoi zise :

— Eu așteptam pe un anume Samerson, noul proprietar al tavernei «La Marele Mogol».

Sub numele acesta, la Jagersfontein eră cunoscută o baracă de lemn, aproape dărăpănată, unde minierii obicinuiau să bea în ceasurile libere un fel de rachiu de cea mai proastă calitate.

Noul sosit, dădu din cap, de mai multe ori.

— Samerson pe care-l așteptați, d-le Frame — sunt chiar eu, răspunse noul venit.

— Ah, foarte bine. D-ta ai cerut să-mi vorbești ?

— Da.

— Te ascult: aci suntem singuri și nimeni nu ne aude. Cam ce anume vrei să-mi spui ?

— Uite... aseară, după ce plecaseră toți clienții cari frecuentează localul meu, iar eu mă pregăteam să închid, un negru, un cafru, pătrunse înăuntru, cerându-mi ceva de băut. Deșertă dintr'o sorbitură paharul ce i-l pusesem înainte, apoi mă întrebă :

— Vrei să dai o lovitură bună?

— Despre ce e vorba? — întrebai la rându-mi.

— Aș avea de vânzare un diamant rar, mare cât capătul pipei d-tale...

Mașinalicește îmi scosei din gură credincioasa tovarășă ca să-i văd puțin mărimea. Priviți aci, domnule Frame...

Și Samerson scoase pipa din buzunar, spre a o arăta proprietarului minei. Dacă era mare, așa precum spunea, atunci piatra aceia prețioasă trebuia să aibă o valoare enormă.

— Cerui negrului să-mi arate diamantul — urmă Samerson. Dar acesta scutură din cap: vroia să știe mai întâi cât aș fi putut să-i dau imediat. Eu înțelesei că diamantul furat din mina d-v. ardea în mâinile necunoscutului, nerăbdător să scape de diamant cu orice preț ar fi putut prinde pe el și atunci încercai să-l fac să aibe răbdare, să-mi dea timp cel puțin până a doua zi, ca să pot aduna o sumă de bani potrivită.

— Am înțeles, — zise el în cele din urmă; — am să viu mâine ca să încheiem târgul...

Eu îl studiam cu atenție și-i citii pe față minciuna. Eram sigur că se va duce să propună altcuiva cumpărarea diamantului — poate chiar lui Kimber, proprietarul tavernei **«La Diamantul Roșu»** concurentul meu, care-mi luase aproape toată clientela. Simții în inimă ghimpele unei dușmănii care se trezia acum cu mai multă furie: și abia eși negrul că închisei în grabă și prevăzător, ajutat de întunericul nopții, mă luai după dânsul. Nu mă înșelasem: negrul se ducea de-adreptul la Kimber. Il văzui intrând și închizându-se în local împreună cu patronul. Incet, încet, mă apropiai, silindu-mă să văd înăuntru. Printr'o crăpătură de lemn putui în sfârșit să-i zăresc pe cei doi inși stând de vorbă; apoi îl văzui pe negru descoperindu-și piciorul stâng, până sus la gleznă, desfăcând o rană proaspătă și scoțând afară o piatră de mărimea unei nuci. Era diamantul ! Negrul îl ascunsese sub pielea piciorului pe care el însuși și-o crestase cu vârful cuțitului.

Kimber luă în mână piatra prețioasă, cercetând-o cu ochi lacomi; după aceia dispăru împreună cu negrul, într'un fel de pivniță, care se deschidea sub podea...»

Samerson tăcu.

— Și pe urmă ? întrebă Frame, după o clipă de așteptare.

— Pe urmă... nimic... — răspunse Samerson. Pe negru nu l-am mai văzut eșind. Cred că a plecat pe o altă eșire, necunoscută de mine...

Frame schiță un zâmbet enigmatic, sună clopoțelul și-i șopti câteva ordine servitorului care venise. Apoi deschise sertarul mesei și luă revolverul pe care-l vârî în buzunar.

— Mulțumesc, Samerson, pentru informațiile prețioase ce mi le-ai dat. La timp, voi îngriji ca să-ți primești răsplata meritată... Acum, haide cu mine !

— Unde mergem ?

— La Kimber, firește !

Eșiră. In stradă îi așteptau șase oameni înarmați. Taverna «Diamantului Roșu» nu era departe; Kimber primi pe Frame și însoțitorii acestuia cu demonstrații sgomotoase de devotament și cordialitate — cari unui observator atent trebuiau să-i pară cam suspecte.

Lucrătorii fiind toți ocupați în mină, taverna era goală la ora aceia.

UN COMPLICE NEAȘTEPTAT

Frame porni drept la țintă.

— Kimber, d-ta ai cumpărat dela un negru un diamant furat din mina mea. Unde e ? Scoate-l afară !

Kimber protestă, tăgăduind și le puse la dispoziție caseta lui pentru cercetare. Dar oricât răscoliră, piatra prețioasă nu fu găsită.

Frame era gata să renunțe, când ochii lui se opriră asupra unui struț care se învârtea într'un colț retras al prăvăliei. O bănuială stranie îi fulgeră prin minte. Scoase revolverul din buzunar, ținti pasărea uriașă și, cu o singură împușcătură o doborî; după aceia porunci oamenilor săi :

— Deschideți-i stomacul și căutați bine înăuntru !...

Kimber îngălbenise la gestul acela neașteptat și încercă să se strecoare afară, dar Samerson, cu o bucurie diabolică, îi astupă drumul.

La un moment dat, unul din oamenii cari răscolise pântecele struțului, scoase o exclamație de triumf și arătă în palma dreaptă o piatră scânteietoare.

— Iată diamantul !

— Și acum, e rândul să ne răfuim amândoi — zise Frame întorcându-se spre Kimber. Unde-i negrul care ți-a vândut diamantul ?

— Nu știu... bâlbâi patronul tavernei.

— Ba o știu prea bine fiindcă după ce l-ai ucis, i-ai îngropat cadavrul în vre-un loc care nu trebue să fie departe de aci. Pentruce cauți să-i mai ostenim zadarnic pe oamenii aceștia? Te asigur că dacă vom fi nevoiți să răcolim toată regiunea, palmă cu palmă, corpul victimei tale va trebui să fie găsit...

Kimber lăsă capul în jos; apoi cu un gest de hotărâre :

— Este jos, în pivniță.

...Puțin după aceia Kimber plătea cu capul crima ce o comisese, iar Samerson se îmbogățea cu veniturile ce-i aducea noul debit de băuturi...

G. R.

Mort cu bagheta în mână!

O impresionantă dramă s'a produs zilele acestea, în studioul postului de radio-emisiune din Viena: cunoscutul dirijor de operă, dr. Ludwig Kaiser, a încetat din viață, în urma unui atac de inimă pe când conducea un concert de soliști: moartea l-a găsit cu bagheta în mână.

A apărut:

LUDWIG LEWISOHN

ISRAELE INCOTRO?

ROMAN

TRADUCERE DE

EMANUEL CIOMAC

Această lucrare pasionantă, care a avut un enorm răsunet, atât în Statele Unite, cât și în Franța, unde a fost tradusă, sub titlul «Israël où vas tu?» ar avea aproape caracterul unei auto-biografii. Ca și autorul, eroul principal aparține unei familii de emigranți evrei din Germania. Ca și autorul, eroul a avut o cultură și o formațiune pur americană. Asemenea unuia altuia, amândoi au crezut că și-au găsit o țară și un neam. Asemenea unuia altuia, amândoi n'au întârziat de-a vedea că s'au înșelat. Sunt pagini de o înaripată inspirație și de o patetică măreție.

Cereți la toate librăriile precum și
la Editura «EMINESCU»
București I, Str. Anghel Saligny 2

A APĂRUT

al treisprezecelea volum din aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin.

SECRETUL OMULUI

INVIZIBIL

de MAURICE LEBLANC

Și la noi, ca și pretutindeni aceste aventuri senzaționale cari au făcut faima universală a lui Maurice Leblanc, au obținut un succes neîntrecut.

Cereți pretutindeni și la depozitul general, editura «Eminescu» Str. Ing. Anghel Saligny 2, aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin, cu lei 20 volumul 20 lei, precum și ultima lucrare apărută.

SECRETUL OMULUI
INVIZIBIL

Din toată lumea

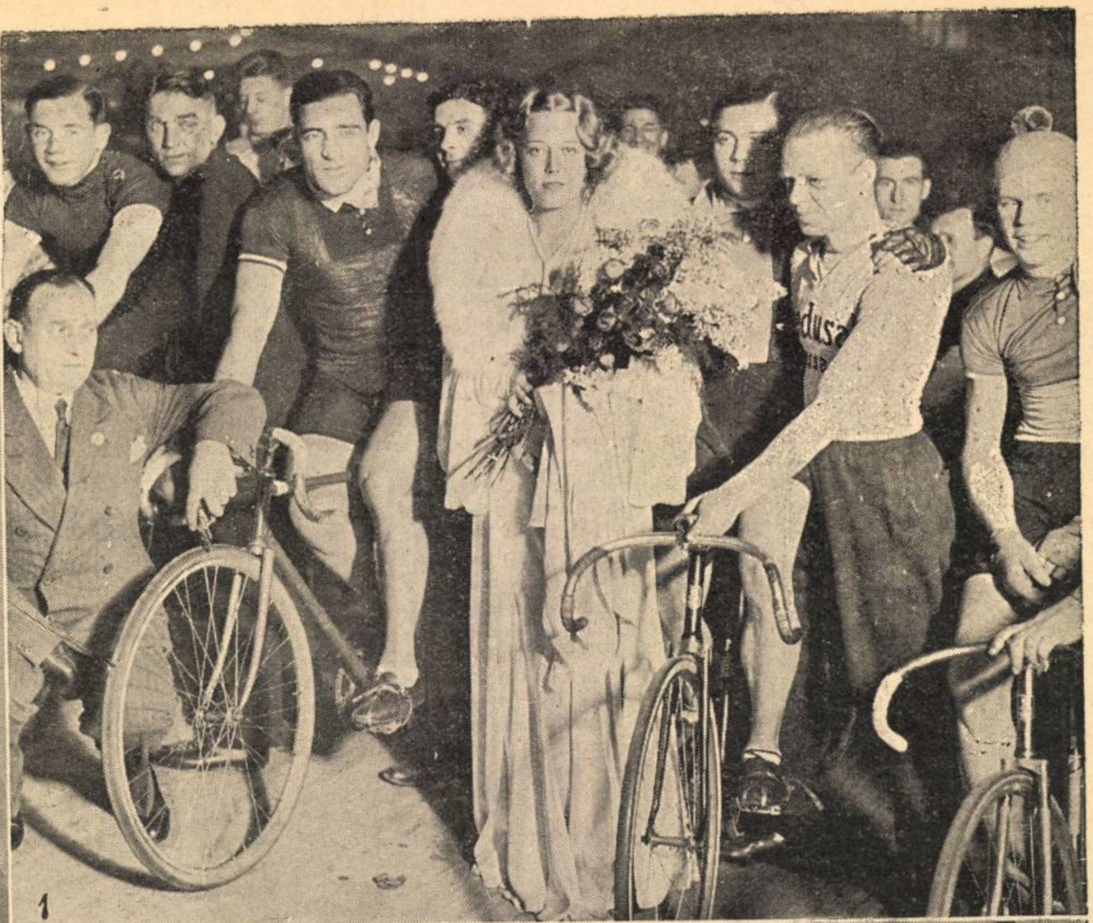

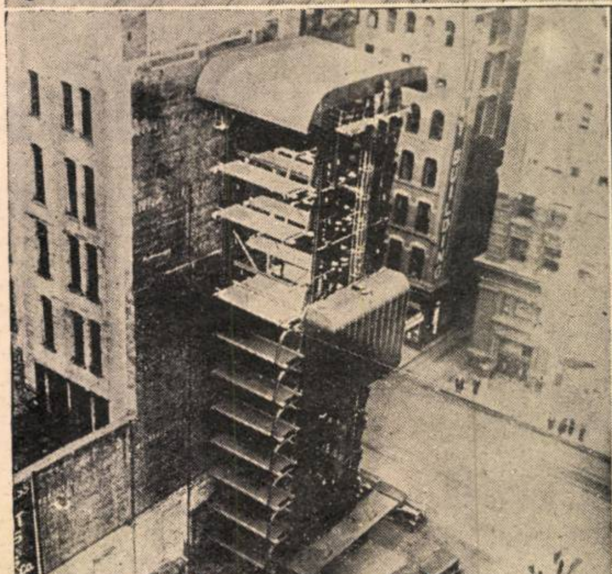

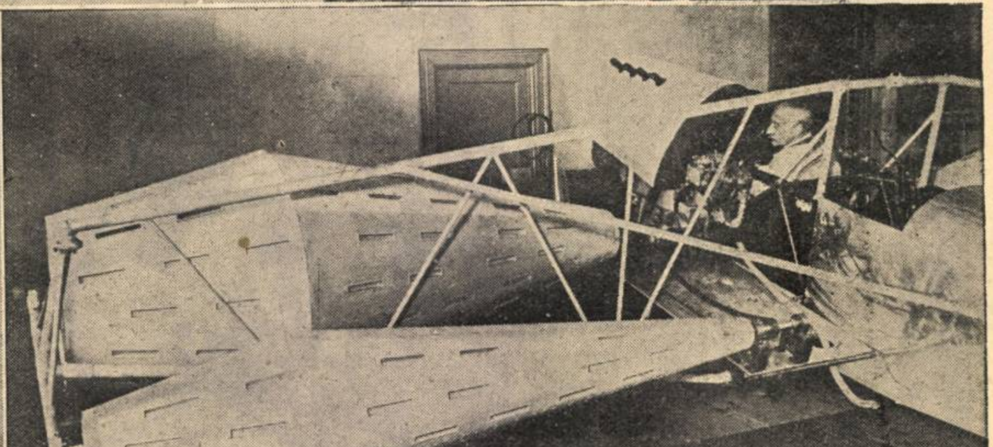

1) Cunoscuta vedetă a ecranului, Charlotte Susa, a dat plecarea în celebra alergare zisă «a celor şase zile», la Berlin. — 2) O atletă se antrenează în vederea Olympiadei mondiale dela Los Angeles. — 3) Intr'un circ din Anglia, dresorul Melvin Kuntz face gimnastică suedeză pe trupul indulgent al «regelui animalelor». — 4) Cum pot fi crescuţi, frumoşi, trandafirii, în timpul iernii, cu emanaţii de gaze sulfuroase în sere. — 5) Un garaj electric de automobile la Chicago, unic în genul lui până în prezent. Instalaţia aceasta constă dintr'un număr imens de platforme cari duc într'o secundă sus şi scoboară tot atât de repede jos pe altă parte a clădirii, **automobilele garate. — 6) Ultima senzaţie a aviaţiei: avionul fără aripi.**

Filmul în slujba teatrului

De câtva timp filmul joacă un rol din ce în ce mai important în technica modernă a scenei.

El serveşte, în special, să producă multiplele efecte optice să lege tablourile principale ale piesei şi, însfârşit, cum s'a putut vedea la Piscator, filmul permite să se realizeze anumite scene cari, fie din lipsa unui spaţiu suficient, fie pentru alte obstacole de ordin technic, nu pot fi montate pe scenă.

Alianţa teatrului cu a ecranunului pune la dispoziţia regisorului mijloace de expresie noui. Ea deschide dramaturgului căi numeroase, dat fiind că technica filmului permite imaginaţiei să-şi dea curs liber şi face posibilă, cu un aparat relativ simplu, realizarea scenelor pentru cari technica teatrală se arată neputincioasă sau cari în cel mai bun caz, ar necesita o maşinărie extrem de complicată.

Insă filmul este chemat în acest domeniu să îndeplinească şi un alt rol. Schimbarea prea frecventă a decorului — mai ales într'un teatru care nu dispune de o scenă turnantă — impune o serie de întreruperi vătămătoare ambianţei şi iluziei. Un film proectat în fundul scenei permite tranziţii iscusite, în timp ce în faţă, în plină obscuritate se continuă schimbarea decorurilor.

In numeroase cazuri. Ecranul poate servi şi să închidă o scenă, prezentând o imagină care pregăteşte un tablou următor, în timp ce în dosul ecranului, maşiniştii montează decoruri noui.

Putinţa de a creia tranziţii adecuate, curmă inconvenientul întreruperilor şi favorizează considerabil iluzia. Astfel, regisorul german Falkenberg, de pildă, a legat pe scena Schauspielhaus din München, tablourile din **Lulu** de Wedekind, cu ajutorul câtorva intermedii scenice, în cursul cărora un actor recita versuri din acelaş autor, însoţite de proiectarea unui film adecuat. Graţie acestui procedeu, spectacolul s'a putut desfăşura cu un singur antract destul de lung, în mijlocul piesei. Intermediile scenice aveau loc pe un podium, aşezat de-asupra scenei, în aşa fel încât schimbarea decorurilor se putea efectua mai jos, pe avant scenă.

O altă experienţă de acelaş gen a fost încercată într'o piesă de Döblin. Acţiunea se desfăşura pe o scenă lipsită de orice decor, afară de acelea furnizate de o proecţie cinematografică şi pentru cari regisorul se servise exclusiv de fotografii autentice. Unul din tablourile cele mai impresionante, pe care autorul îl situiază la intrarea unui azil de bătrâni, avea drept decor fotografia filmată a uneia din aceste adăposturi în faţa căruia stăteau aşezate femei bătrâne, de o talie superioară celei normale. In felul acesta, se găsise pentru scenă un fond ideal desfăşurându-se în faţa ospiciului.

Nu trebuie uitat, totuşi, că proiectarea unui film pe scenă se isbeşte de anumite greutăţi cari nu există la cinematograf. Aparatul de proiecţie trebue să se adapteze la distanţe mici, ceea ce constituie o problemă delicată pentru technician. Apoi, la teatru proiecţiunea necesită un luminaj foarte intens căci lumina avant-scenei dizolvă lumina aparatului de cinematograf, ceea ce influenţează, în mod defavorabil, efectul de ansamblu al spectacolului.

Coloraţiunea filmului trebuie să fie perfectă pentru a permite o armonie între viaţa, aşa zisă reală de pe scenă şi viaţa fictivă a imaginii.

Arta cinematografului şi aceea a luminajului trebue să meargă mână în mână.

Filmul aplicat teatrului oferă atâtea posibilităţi regisorului, în cât acesta poate fi tentat să exagereze ideea dramaturgului, pentru a uluì publicul prin grandoarea spectacolului. De aceea direcţia teatrului trebuie să vegheze ca nu cumva să se depăşească limitele admise şi ca spiritul autorului să fie respectat, pentruca templul artei dramatice să nu degenereze în music-hall.

Moartea lui Aristide Briand

Cu el dispare unul dintre cei mai mari cetăţeni pe care-i avea în momentul de faţă Europa şi, poate, omenirea întreagă. Toate consfătuirile internaţionale pentru împăcarea naţiunilor învrăjbite încă de ură, se sprijineau pe vorba frumoasă, nobilă, sonoră şi dramatică a acestui apostol al păcii.

Aristide Briand s'a născut la 28 Martie 1862 în orăşelul breton Saint-Nazaire, ca fiu al unui modest birtaş. A primit o bursă la liceul din Nantes, a studiat apoi dreptul, şi la 20 de ani, era avocat. Işi exercită profesiunea în locul său natal, până ce relaţiunile avute cu o femeie căsătorită ajunseră de notorietate publică şi colegii săi politici şi de barou îl excomunicară din grup.

Briand intră, atunci, în presa socialistă, dar se remarcă mai mult ca orator, strălucitul său talent având deopotrivă succese în marea massă, ca şi în adunările selecte. Nu degeaba i se zicea «violoncelul», vocea sa baritonală vibrând accente cari amintesc pe cele ale duiosului instrument.

In Martie 1906, Sarrsen îi oferă, pentru prima oară lui Briand, un minister, portofoliul Instrucţiunii publice. De atunci avea să facă parte din toate guvernele. Briand devine, pe rând, ministru de Justiţie, prim-ministru, ministru de interne şi de Externe, reuşind în această ultimă demnitate să ridice la culmi extraordinare prestigiul Franţei şi al conferinţelor diplomatice.

El a condus în ultimii zece ani politica exterioară a Franţei şi a animat cu o fanatică dorinţă de pace, toate conferinţele internaţionale cari se căzneau să aducă puţină linişte pe pământ.

Aristide Briand a fost de 25 de ori ministru şi a alcătuit, în treisprezece rânduri, cabinete proprii. Puterea lui de muncă era prodigioasă, inteligenţa scăpărătoare, dar mai cu seamă verbul strălucitor, însufleţind mulţimi şi foruri diplomatice.

Franţa pierde pe unul din cei mai mari oameni pe cari i-a avut în istorie iar omenirea întreagă e lipsită de un stâlp de bază pentru echilibrul vremelnic al generaţiilor ce se perindă.

— g —

Cum sunt readuşi la viaţă lucrătorii asfixiaţi

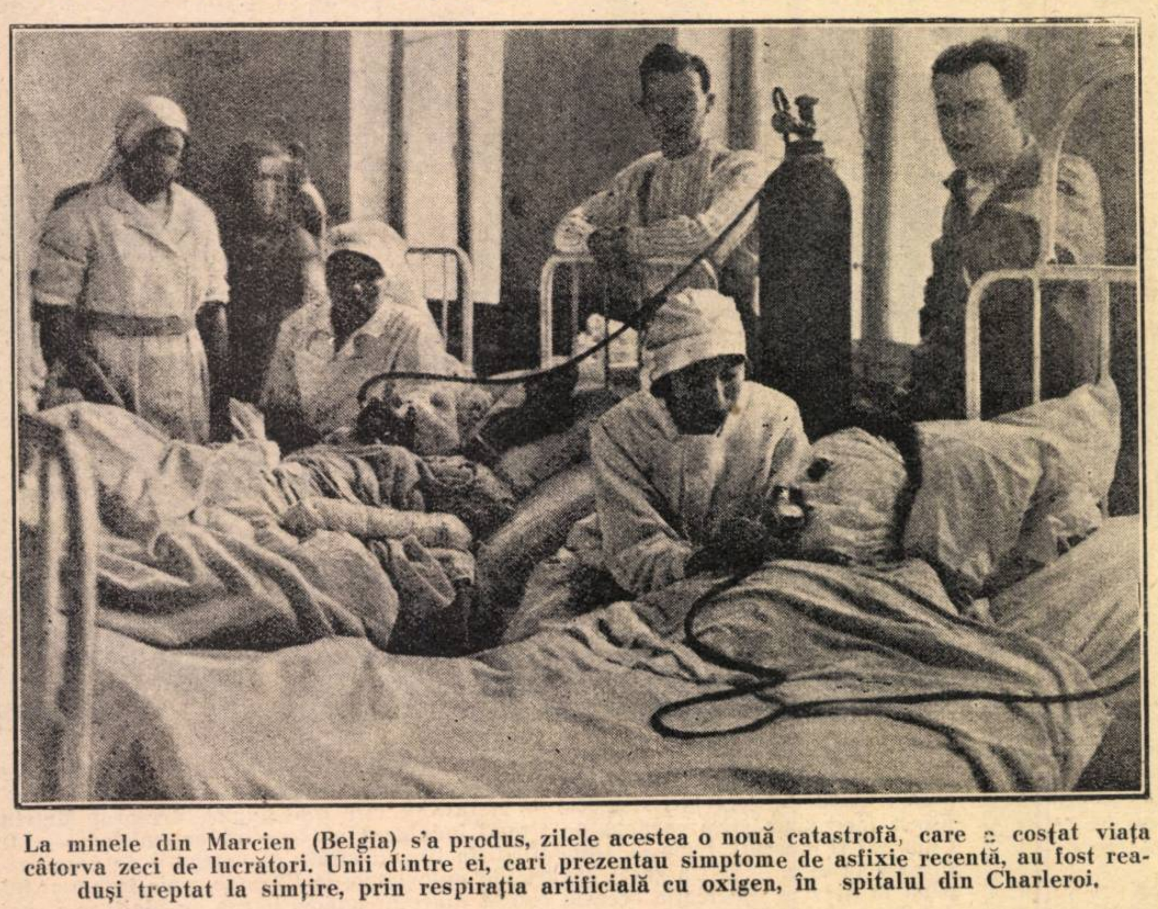

La minele din Marcien (Belgia) s'a produs, zilele acestea o nouă catastrofă, care a costat viaţa câtorva zeci de lucrători. Unii dintre ei, cari prezentau simptome de asfixie recentă, au fost readuşi treptat la simţire, prin respiraţia artificială cu oxigen, în spitalul din Charleroi.

Gratis

primiţi „**Călăuza ştiinţelor oculte**", tratând despre Hipnotism, Spiritism, Telepatie, Fachirism, Magie, ştiinţa de a deveni iubit, stimat, fericit. Arta de a reuşi în orice afacere, mărind puterea voastră de muncă, câştig, îmbogăţire. Vindecarea viciilor, boalelor şi ticurilor nervoase, frica, lenea, melancolia, timiditatea etc. Ştiinţa de a ceti Trecutul, Prezentul şi Viitorul oricui Oricine poate câştiga 200 500 lei pe zi prin practicare, consultaţii, conferinţe. Adresaţi-vă prin scrisoare la: **Profesorul C. Nicolau**, Strada Caraiman, No. 8, Bucureşti, Sectorul Poştal II. Puneţi timbrul aviaţiei pe scrisori. Cine doreşte a fi mai sigur de primire să trimită 17 lei mărci pentru expediţie recomandat. **Tăiaţi şi păstraţi acest anunciu, nu se ştie când vă poate fi de folos**

DE PRETUTINDENI

Moda transmisă prin radio

(*Foto «New York Times», Ltd., Berlin*)

Ultimul miracol al technicei este fără îndoială acela al transmiterii modei prin radio-televiziune. La un mare post de emisiune din America s'a experimentat, cu un deosebit succes, perindarea manechinelor prin fața aparatului de transmisie, în timp ce croitoreasa dădea, prin microfon, explicațiunile rochiilor. Este, de bună seamă, un record al technicei T. F. F.-ului

O bunică desamăgită

Hans Albers, cunoscutul artist german de cinematograf e născut la Hamburg și bunica lui, o fermieră foarte cumsecade, l-a pierdut cu totul din vedere pe celebrul său nepot, știind doar că e actor la Berlin.

Deunăzi, primind în căsuța ei de țară, vizita fiului său — tatăl lui Hans Albers — ea își exprimă indignarea că nu aude niciodată vorbindu-se de nepotul ajuns, cică, vestit.

— Ia spune-mi tu, adevărat, ce învârtește Hans? Lumea spune că-i actor. Dar eu nu cred: aici vine, în fiecare an, un circ la iarmaroc și Hans nu se vede nici odată printre artiști!...

Războiu și pace

In cursul anului 1931, peste 34.000 persoane au fost omorîte, pe șoselele Statelor Unite. de automobile. Cifra aceasta, spun ziarele, nu e decât cu 3000 inferioară totalului soldaților americani uciși în timpul războiului. Statistica oficială a morților pe câmpul de onoare dă, într'adevăr, cifra de 37.541.

Curioasă apropiere. Războiul în tranșee este cu o foarte mică deosebire mai ucigător decât pacea pe șoselele naționale...

Da, dar proporția aceasta nu se potrivește decât pentru Americani. In Europa, însă unde au murit 15 milioane de soldați ?...

Vreți un băiat?

Se știe că, în China sunt luați în seamă numai băeții, cari continuă tradiția familiei și-i cinstesc pe strămoși. Fetele sunt primite la naștere, cu foarte mult dispreț. Doi ingenioși aventurieri au găsit de curând depe urma acestei preferințe, un admirabil mijloc de a face avere. Ei au inserat. în toate ziarele chinezești, un anunț kilometric. In schimbul a doi dolari mexicani ei vând un elixir (compoziția lor proprie) având cam următoarea compoziție: aqua simplex 50%; H_2O 50%, pe românește, **apă chioară.** Cu acest preparat orice femeie însărcinată este asigurată că va da naștere unui fiu. In cazul când nu se întâmplă așa cei doi dolari sunt rambursați, cu o mică primă pe de-asupra.

In doi ani cei doi negustori șarlatani au făcut o avere considerabilă. Toți băeții cari se năşteau erau atribuiți leacurilor minunate; iar când se nășteau fete cei doi dolari erau restituiți, după nouă luni de fructificare. Din nefericire pentru vraci, autoritățile au interzis comerțul acesta fructuos, așa că bieților noștri șomeri nu le rămâne decât să trăiască din rente...

Consultații medicale prin radio

In anumite regiuni din Canada nu prea e recomandabil să fii bolnav. Medicul orașului celui mai apropiat, trebuie să parcurgă, uneori, câteva sute de kilometri până ca să ajungă la casa pacientului.

Un medic ingenios, doctorul Parley, a avut ideea să creieze un serviciu de consultațiuni prin radio.

Bolnavul merge (dacă poate) la postul emițător cel mai apropiat. Operatorul posedă un formular medical și o mică farmacie, unde medicamentele sunt ținute în borcane numerotate. Nu rămâne decât să se cheme doctorul: acesta, pus la curent cu starea bolnavului, indică pagina manualului unde se găsesc rețetele respective și numerele borcanelor cu medicamente.

Doctorul Parley, care locuește în apropiere de Ottawa, pretinde a fi obținut, în felul acesta, vindecări remarcabile. Esențialul evident, este să nu se înșele asupra paginii și numărului borcanelor...

Formulă magică

Când era copil, ex-regele Alfons al Spaniei era foarte neascultător. Mama lui, regina Maria-Cristina, se ocupa, personal, de creșterea rebelului principe și, cum mai toate pedepsele eșuaseră, se hotărâse în cele din urmă să-l închidă într'un dulap mare, unde domnia un întuneric de nepătruns.

Timp de câte-va săptămâni micul Alfons suportă cu spaimă, pedeapsa aceasta cumplită, până ce, într'o dimineață, începu să strige, din închisoarea lui: «Trăiască Republica !». Regina, înebunită, îi dădu drumul imediat, implorându-l să tacă. Stratagema reuși, însă, atât de bine încât, ori de câte ori i se refuza ceva, prințul moștenitor lansa un: «Trăiască re...» și n'avea nevoie să sfârșească. Singură amenințarea era de-ajuns.

Carnavalul la Moscova

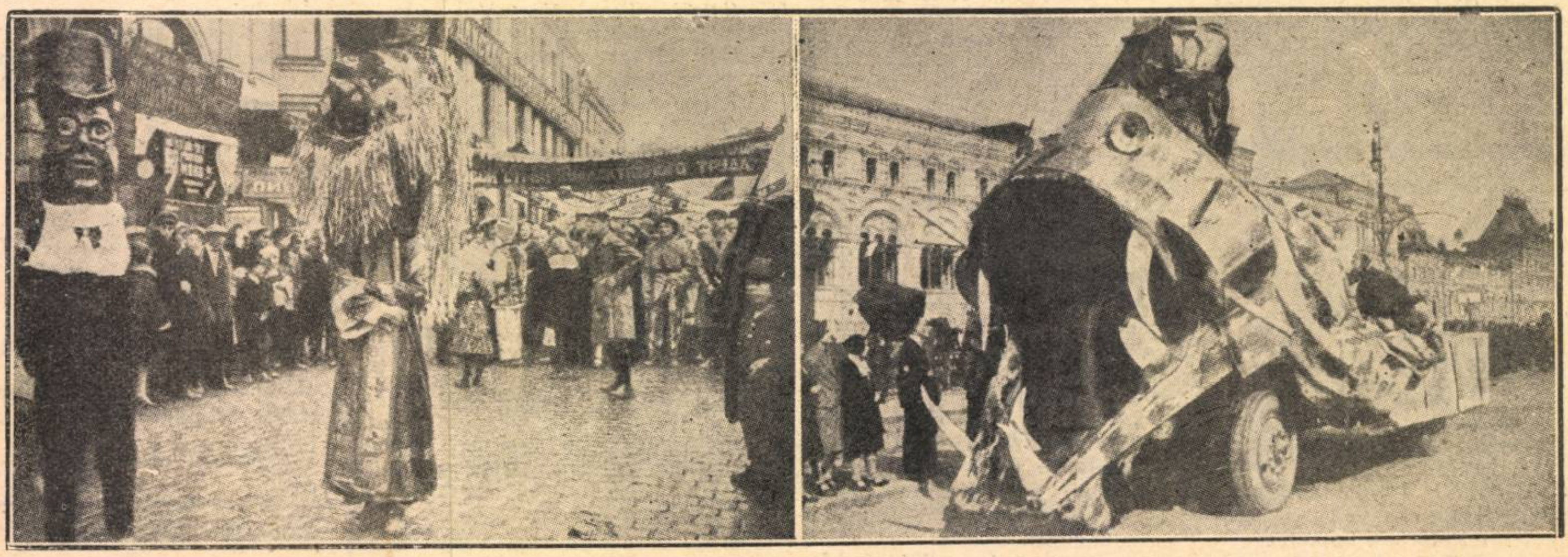

Urmașii lui Lenin sărbătoresc Carnavalul în felul lor. Iată, în cortegiul care a străbătut străzile Moscovei, cum înfățișează ei pe fostul ministru de externe al Angliei, Chamberlain și pe preoți. In dreapta, carul Capitalului.

JOCURI

Cuvinte încrucişate

de *Th. Soticescu* (Ploeşti).

Revoluţia Franceză

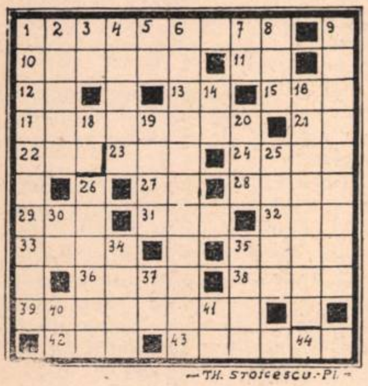

Orizontal. 1) General francez, cuceri Belgia în timpul revoluţiei (1739—1824). 10) Una din Furii (A-E). 11) Cămaşe. 12) Societate Română. 13) Negaţie. 15) Anagramă din «nit». 17) Oratorul cel mai eminent al Revoluţiei (1749—1791). 21) Puiul unui animal domestec. 22) Măsură. 23) Oraş în Jugoslavia. 24) Oraş în Portugalia. 27) Lucrare. 28) Iubesc cu înfocare 29) Pronume. 31) Tragere la ţintă. 32) Crustaceu. 33) Verigă. 35) Logodnic. 36) Ziarist francez ucis cu o lovitură de pistol de Pierre Bonaparte (1848—1870). 38) Ţigan nomad. 39) Berar parizian, comandă «Garda Naţională» în 1793 (1752—1809). 42) Strigare popular. 43) Rege din Teba, taăl lui Andromaca, ucis de Achille.

Vertical. Avocat. pamfletar şi ziarist francez. prepară atacul contra Bastilliei (1760—1794). 2) Duce de Wurtemberg (1487—1550). 3) Pronume. 4) Divinitate greacă a mării. 5) Notă Muzicală. 6) Avocat şi convenţional francez mort pe eşafod (1758—1794). 7) Pronume. 8) Fiinte supreme la cei vechi. 9) Filozof şi matematician francez luă parte activă la «Revolutie (1743 — 1794). 14) Fluviu în Franţa. 16) Regim introdus de cel dela No. 6. 18) Zeu egiptean. 19) Astronom. matematician. fizician şi chimist francez (1774—1862). 20) Oraş în Rusia. 25) Oraş în Italia. 26) Amiral francez mort — în cruciadă la Nicopoli (1341—1396). 30) Numeral. 34) Ofiţer de marină şi romancier francez (1850—1923). 37) Cămaşe. 40) Interjecţie. 41) Notă muzicală. 44) Interjecţie.

Joc în triunghiu

de *Nicu Lăzărescu-Nil* (Loco).

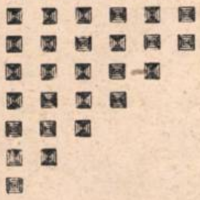

Orizontal: 1) Insulă în Oceanul Indian; 2) Sărbătoare băbească în Banat; 3) Materiale de stânci cărate de gheţari; 4) Eşarpe puse de diacon la serviciul divin; 5) Chimist englez (1778—1829; 6) Plan (fig.); 7) Verb; 8) Vocală

Vertical: 1) Zână rea; 2) Cinstită. 3) O parte a cimpoiului. 4) Dona; 5) Măsuri; 6) Măsură; 7) Divinitate; 8); 8) Vocală.

Palindrom

de *Ilie T. Lupita* (Caracal).

De bolnavi sunt căutat
(Fără «l» articulat)...
Iar cetind pe dos aflaţi,
Ce fac unii din confraţi!...
(E un verb catastrofal,
La persoana 'ntâiu plural)!...

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 9

REBUS

Pisica blândă, sgârie rău.

CUVINTE INCRUCIŞATE

C	E	R	T	I	T	U	D	I	N	E
O	F	E	R	T	A	■	■	N	U	L
L	E	G	E	■	T	U	R	A	N	■
A	M	E	N	D	A	M	E	N	T	E
B	E	■	A	U	R	E	L	I	A	N
O	R	T	■	M	I	R	A	T	■	E
R	I	O	■	A	■	I	T	I	T	A
A	D	A	M	■	A	■	I	E	I	■
T	E	C	U	C	I	■	E	■	P	A
O	■	A	R	I	D	E	■	V	A	X
R	E	■	A	N	A	L	E	■	R	A

ENIGMA

Alabama.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Arad: Paulina Troisi.
Băicoi: Ionel Ionescu.
Bârlad: Gicu M. Tacu-Tag, Gicu Manoliu-Fox, Pandelia V. Nicolae-Achille, Ciocan Al. Romeo-Ciro. Chicoş Constantin, Al. Dobrinescu-Aledo, Iftode Emil-Memphis.
Brăila: V. Muşat.
Bucureşti: Urseanu V. Paul. Titty Tănăsescu. Alexandru Stefărescu Natasa Leontinescu. Nicolae P. Stegărescu-Cotty. Zoe Ing. Negreanu Rusu Nicolae şi Vogely Anny. Fănică Nicolaescu-Bals Nicu St. Lăzărescu-Nycky, Jorel Clement Schachman. Jean Adler Nicolae L. Petrescu.Tigru Sherlock Holmes Harry Taxon. Maria Metaxa Mircea Hartel. Theodor Calfa Puiu. Mişu C. Antonescu R. H. Simion. Gh. Calimachi, Rădulescu Octav.
Buzău: Daniela Ialomiteanu, Valeria Iliescu. N. Gr. Arsene.
Caracal: Ilie T. Lupita.
Constanta: Sorel Avramescu, Jean Dumitrescu-Goiceanu.
Craiova: Ioan Mircic. Cernăucă P. Stefan. Florin Tasse.
Drăgăşani: Octav Badiu.
Focşani: Ioan Vanjenski. Pincu A. Saul-Piasa. Christian Romeo. Zummer Ioseph.
Galaţi: Dorondoc Ovidiu, Ionescu T Stefan.
Iaşi: Vlad şi Rodica Anghel. Enache D. Iordache.
Mizil: Ciurea C. Nicolae.
Odobeşti (Putna): Marcelle Fierttell.
Ogradena (Severin): Nica Dudulea-învăţător.
Padina (Buzău): Georgel V. Ţiţeica-Macovei.
Piteşti: St. Gh. Ştefănescu, Peligrad Nicolae.
Ploeşti: Costel Vâlcu, Nicolescu A. Gheorghe, Avram I. A. Avram, Theodor şi Anna Stoicescu. Georges Negroiu.
Râmnicul Vâlcea: P. Milosteanu, Nicu Smeureanu, Mişu Leonida. Titty Bădescu, Tony Lianerdo. Beba Niculescu.
Sibiu: Gherghel Gheorghe.
Timişoara: Băcila T. Moisă.
Ţintea (Prahova): Margareta E Foltzer.
Turnu Măgurele: Lucreţia şi Margareta Pallade.
Turnu Severin: Nutzy Mihăilescu. Emil Viliginsky-Sphinx, Cherata I. Mihail, Coca E Scarimba, Vasile I. Nicolaescu. D. V. Popescu. Rică Timoftescu-Mărărescu, Waldemar Demetrescu-Keops.

AU DESLEGAT REBUSUL ŞI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE:

Alexandria: Mimy Tuinea, Georgică Pralea.
Braşov: Jean Tătaru.
Bucureşti: Marinel Sărbulescu. Jean Marinescu. Gusty Schlag. R. Honig. Căp. Teodor Ionescu.
Galaţi: Constantin Bolea, Jenică Oscar.
Râmnicul Vâlcea: Ionel Gh. Stoicescu.
Roşiori de Vede: Lică I. Constantinescu.
Ştefăneşti (Botoşani): Şt. G. Scromeda.
Zimnicea: Sisi Baba, Jenică Calottă. Dryny Pârtzilynca. Puiu Manea, Pierrica Pantazy, Bolos san.

AU DESLEGAT REBUSUL ŞI ENIGMA:

Arad: Ionel Stoicescu.
Bucureşti: Titi Vasiliu, Gheorghe Zaharescu Nicolae Chiriac, Alexandru Teodoru.
Cernăuţi: Suzanne Feldmann, Carol Goldstein. Gică Ionescu.
Galaţi: Victor Marinoiu, Alexandru Weissberg.
Iaşi: Nestor Anton. Aurora Aronescu Ioan Munteanu-student, Adolphe Ioseph.
Oradia: Iorgu Vasilescu-Iov, Aurel Stefănescu.
Ploeşti: Nicu Vasilescu. Toma Popescu, Carol Avram. Alexandru Teodorescu.
Râmnicul Sărat: Traian Mihăilescu.
Săliste (Sibiu): Cociaş Gr. Radu Traian Vijoli.
Turnu Severin: Ionescu P. Traian.
Sân-Nicolaul Mare (Timiş): Vasile şi Maria Cărpiniş.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE ŞI ENIGMA:

Arad: Anton şi Nina Vrăjescu.
Bacău: I. Wolfsohn.
Bârlad: Aurel Weissmann.
Bucureşti: Samy Grossmann. Tică Breiea, Sylvia Grigorescu, Sandu Stoicescu, Suzi Popovici L. Rosenberg. Teodor Busuioc Valentin Rădulescu.
Craiova: Nae şi Teodor Ştefăniu.
Focşani: Vladimir Ionescu, Gogu Negrea.
Galaţi: Traian P. Ştefănescu.
Oradia: Trandafirescu N. Ştefan Ştefan Popovici.
Ploeşti: Aurora Şt. Şerban.
Cernăuţi: Rotilde Weinberg.

AU DESLEGAT NUMAI REBUSUL:

Arad: Valeriu Lazaride, Pavel Nedelcu.
Bucureşti: Bella Wexler, Ionel Gh. Ionaşcu, Iordăchescu Ioan student, Gheorghe Dumitrescu-Ghedu, Godu Neagu, Hermanel Klein.
Craiova: Dan Preoţescu-Govora.
Chişinău: Romeo Tomocică. Varvara Cristescu.
Focşani: Simonel Orenştein, Jean Dumitrescu.
Iaşi: Dorel Calimachi. Iosef Feldman. Chifu T. Ionel. Teodor Neacsu Costel Zamfirescu student. Nicolae P. Istudorescu-student, Harry Goldstein. Dragomir Leon, Teodor Iordache-student, Panait Istudor.
Oradia: Gigi Dumitrescu-Gidu.
Timişoara: Cpt. Teofil Jean Teodorescu. Teodor Zamfir, Iancu Niculescu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIŞATE:

Alba-Iulia: N. Ionescu.
Bucureşti: Ion Pârvulescu, Gheorghe N. Iliescu. Vasile Iordănescu. Micu Gheorghiu. Suzanne Marinescu. Rozine Marcovici subl. N. Ionescu. Anton Eliade-Anel.
Caracal: Alina şi Ernest Gessner.
Cluj: Traian Basarabescu-student Sandu Borceanu-student, Ilarie V. Georgescu.
Craiova: Anton S. Ştefănescu.
Focşani: Haralambie Ionescu. I. Finkelstein.
Iaşi: Grigore Stroescu-student Marinescu T. Alexandru-student, Fănică Boerescu.
Oradia: Petre Basilescu.
Roman: Plut major N. Gurău, plut. major Lefticaru, plut. major Lupaşcu.

AU DESLEGAT NUMAI ENIGMA:

Bucureşti: Grigore Paşcanu. Jean M. Georgescu-Găju Grigoraş Vasile, Hermine Karalewska.
Craiova: Pandele Grigore.
Dorohoi: Vasile Roman, Gogu Pârvulescu.
Galaţi: Samuel Pincu, Jean Florescu, Tr. Calimachi.

(Urmează în pag, 217)

„Oglinda Lumii" No. 11
BONUL JOCURILOR

Soluțiile jocurilor

Iași: Alexandru Enacovici, Teodor Cosma, Leopold Weissler.

Lugoș: Gică Ionescu.

Oradia: Carth. Constantinescu, Nerone Constantinescu.

Ploești: Aurel Vladimirescu.

Râmnicul Sărat: Ioan Iordănescu.

Turnu Severin: Tica Mărgeanu.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 8:

București: Stegărescu Petre Nicolae-Cotty, Pierre Protopopescu, Georges T. Avramescu, D-ra Indigue L., Oct. I. Rădulescu, Nicu Mija, Petre Ulănescu, Nicolae L. Petrescu, Ruemele C. Carol, Nicolescu M. Corneliu, Toteluș Emanoil, Nicu St. Lăzărescu-Nycky.

Caracal: Ilie T. Lupița.

Drăgășani: Octav Badiu.

Focșani: Clemansa Ionescu, Christian Romeo.

Galați: **Panaiotis Carabassis.**

Giurgiu: Serg. instr. Ionel Buzică.

Hlipiceni: Ioan Petrovici-avocat.

Râmnicul Vâlcea: Costinescu C. Constantin. P. Milosteanu, Smeureanu Nicu.

Todireni (Botoșani): Gh. Gh. Nichiforescu.

Turnu Severin: Emil Wiliginsky-Sphinx, Cherata I. Mihail, Coca E. Scarimba, Tina Mihăilescu, Milică Păsculescu, Vasile I. Nicolaescu.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul rebusului: d. Marcel Fiertel (Odobești-Putna).

Premiul jocului de cuvinte încrucișate: d. Ciurea C. Nicolae (Mizil).

Premiul enigmei: d. Ionel Clement Schachman. (Loco).

*

N.R.: *Expediția premiilor se face odată pe lună. Premiații din provincie sunt rugați să-și trimită adresele exacte spre a li se putea expedia premiile, iar cei din Capitală se vor prezinta personal la redacție spre a-și ridica premiile.*

A apărut:

ADRIENNE THOMAS

Catrina-Soldat!...

ROMANUL UNEI FETE DIN ALSACIA-LORENA

Romanul unor experiențe neobicinuite trăite de o femeie cu suflet extraordinar, în timpul marelui război, Singura și cea mai puternică viziune a războiului mondial redată de pana unei femei. Numai în Germania, această lucrare a trecut de 100.000 exemplare și s'au anunțat ediții noui în toate limbile.

Cereți la toate librăriile precum și la Editura „Eminescu". București I, Str. Anghel Saligny 2.

POȘTA JOCURILOR

Nicolae L. Petrescu (Loco): Enigma refăcută se va publica. Din celelalte vom alege.

Solomon Israel (Galați): Se va trimete.

Pincu A. Saul-Piasa (Focșani): Jocurile sunt foarte bune, vom alege și publica.

Theodor Stoicescu (Ploești): Jocul geografic de cuvinte încrucișate e foarte bun, se va publica într'unul din numerele viitoare.

Gr. Duca (Roman): Vom alege.

Christian Romeo (Focșani): Bune.

Fănică Nicolaescu-Balș (Loco): Refăcută, cartea de vizită magică se va publica ulterior.

Eugen Hirsch (Fetești): Foarte bune, se vor publica.

Iftode Emil (Bârlad): Bun.

Mișu C. Antonescu (Loco): Vom alege și publica.

Ionescu Gh. Constantin (Iași): Aveți puțină răbdare, chiar în numărul viitor vom publica un **joc**.

Ilie T. Lupița (Caracal): **Jocuri foarte bune. Publicăm chiar în numărul de față unul din jocurile trimise.**

Ionel Ionescu (Băicoi): «Al. Vlahuță» e foarte bun.

Georgescu Negroiu (Ploești): Vom lua măsuri să vi se trimeată.

Jean Dumitrescu-Goiceanu (Constanța): Se vor publica.

Al. Dobrinescu-Aledo (Bârlad) : S'a desființat de mult.

Clement Schachman (Loco): Vezi mai sus la Dobrinescu.

Concursul international de muzică dela Viena

Intre 5 și 14 Iunie 1932 va avea loc la Viena un concurs internațional de cânt și violină, care urmează să ofere tinerilor artiști prilejul de a se prezenta înaintea marelui public și a dobândi, astfel notorietatea. Decernarea premiilor va fi hotărîtă de un juriu prezidat de directorul Operei din Viena.

Laureații concursului vor căpăta premii în valoare de 20.000 shillingi, câteva burse pentru studii și diplome. Alegerea candidaților ce urmează a fi admiși la concursul propriu zis se va face prin ținerea unor examene preliminare ce vor avea loc la Viena în fața unei comisiuni de examene, compusă din profesori de muzică, șefi de orchestră și profesori ai academiilor de muzică din Viena.

Inscrierile în vederea participării la concurs vor trebui să fie adresate societății Wiener Festausschuss, comitetul vienez de festivități, Viena VII, Messepalast.

Are junghiuri maica-mare,
Și ne cere vindecare;
Noi cu „BAYER" ASPIRIN
O scăpăm de gravul chin!
BAYER
ASPIRIN
ASPIRIN
tablete, contra reumatismului, gripei, durerilor de cap, numai în ambalaj original cu 20 si 2 tablete

Măgarul și biletele de bancă

Deunăzi un țăran bulgar, întorcându-se dela târgul dela Plevna, unde vânduse o pereche de boi, se opri pe drum, pentru a număra cele 16.000 leva pe cari le încasase. Pipăind toate hârtiile de câte o mie și o sută le puse de-oparte spre a număra monezile. De-odată auzi un zgomot ciudat de ronțăit; cuprins de neliniște, se întoarce și vede, spre nespusa lui groază, cum biletele de bancă dispar în gâtlejul măgarului său.

Nefericitul țăran sare iute pe buclucașul animal, se întoarce în goană la Plevna și fuga la un medic veterinar. Imediat i se dă măgarului o curățenie energică, dar, de geaba, biletele nu voiau să reapară. Țăranul desperat, îl roagă pe veterinar să ucidă animalul și să-i deschidă pântecele. Zis și făcut: autopsia nu dădu, totuși, nici un rezultat. Biletele erau în întregime digerate.

Exasperat că și-a pierdut banii și măgarul, bietul bulgar s'a sinucis.

Tanc cu roți de cauciuc

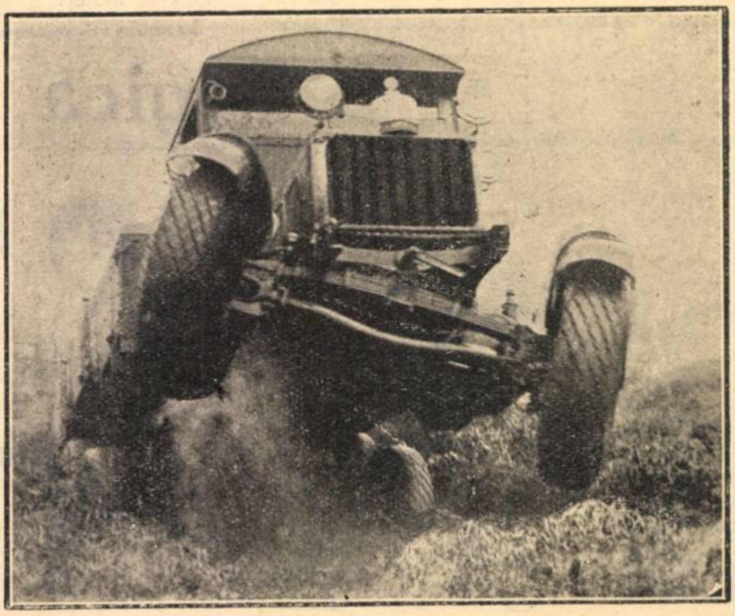

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

Războiul care va să vie, își arată colții. Iată aici un nou sistem de tanc, mult mai rapid decât cele uzitate până acum, datorită faptului că este montat pe roți de cauciuc. Așa dar, se anunță bine...

UNIVERSITĂŢII -IAŞI-

ACTUALITATEA IN CARICATURA

IMPRESIE EXCELENTA

— Duduie, e o săptămână de când am plăcerea să merg în tramvaiu cu d-ta... Crede-mă că te privesc tot timpul.

— Şi eu domnule. D-ta stai totdeauna pe scaun, şi eu în picioare.

CONCLUZIA EI

Logodnicul (mândru): Câştig atât încât aşi putea întreţine şi două femei.

Logodnica (practică): Asta-i foarte frumos. In cazul ăsta se poate muta şi mama la noi.

Cine face morală

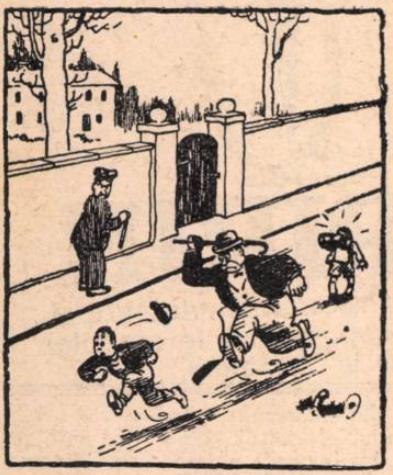

— Aşteaptă ticălosule, îţi arăt eu ţie, să te legi de cineva care-i mai mic decât tine!...

MAI PRACTIC

— Tată, am dat de un şoricel în oala cu lapte!

— Şi l-ai scos, cred.

— Nu, am adus pisica !...

CHESTIE DE CIFRE

— Bunicul meu e centenar.

— Nu contează, al meu e milionar.

GREU DE SATISFACUT

— Preparatul acesta contra petelor e neîntrecut. Nu există ceva care să nu poată dispărea. Doriţi o probă?

— Cum nu! Dispari chiar d-ta.

GENERAŢIA NOUA

— Ţi-am spus, Dorel, că nu trebuie să te joci cu chibrituri.

— Bine, da'atunci ce aştepţi: n'ai decât să-mi cumperi o brichetă.

CE-I LIPSEŞTE

— Dece-mi refuzaţi mâna, domnişoară... mă găsiţi poate, prea bătrân?

— O, de loc, dimpotrivă, vă găsesc prea puţin bătrân.

LA POSTE RESTANTE

Funcţionarul: Numele dv.

Zăpăcescu: O să-l aflaţi imediat, stă scris pe scrisoarea pe care vi-o cer.

SECRET PROFESIONAL

— Doctore, nu ştii ce am ?

— Ba da.

— Atunci dece nu-mi spui ?

— Nu pot; e secret profesional.

AMBIŢIE

— Aşi vrea să am două sute de mii de lei venit.

— Ce să faci cu ei ?

— Să nu fac nimic !

LA RESTAURANT

— Chelner, ce înseamnă porcăria asta ? Uite o pipă în farfuria cu supă.

— Vai, ce mulţumit va fi patronul. A înebunit căutând-o.

INTRE SOŢI

— Ce ai înebunit, Costică, ieşi fără pălărie?

— Da, aşa e modern. Gândeşte-te, însă, ce economie mi-ai face dacă ai fi şi tu la modă!

Puterea obişnuinţii

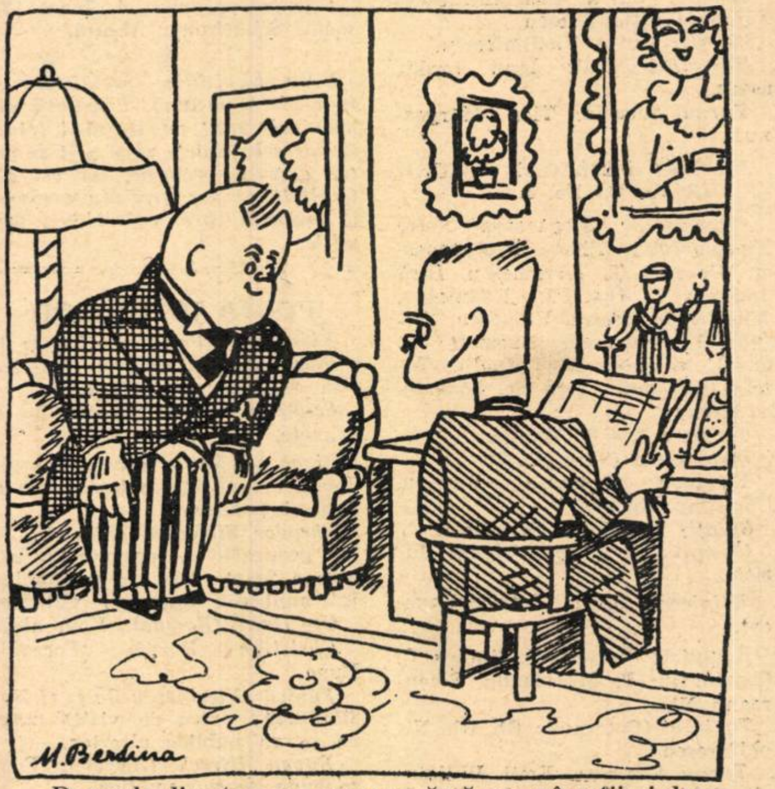

— Domnule director, am onoarea să vă cer mâna fiicei dv...
— Fă-mi un raport.

DORINŢA NEIMPLINITA

Doamna: Doresc... am dorit întotdeauna să mor înainte de a avea prima sbârcitură.

Domnul: După câte văd, nu vi s'a împlinit dorinţa.

EGOISM

— De geaba, draga mea, nu-ţi pot cumpăra un automobil, benzina e prea scumpă.

— De ce nu ai judecat la fel şi când ţi-ai cumpărat bricheta?

FORMALISM

— Cum soţul d-tale nu a făcut încă declaraţia de impozit ?

— Nu, e certat cu perceptorul.

UNDE DAI...

In tramvay se urcă o fetiţă cu un nas cam murdar. O doamnă depe banca vecină, o întreabă revoltată :

— Fetiţo, n'ai batistă ?

— Ba nu, dar nu o împrumut.

CARE PE CARE?

— La Detroit, automobilele se fabrică atât de iute, încât cinci minute după începerea lucrului maşinile sunt gata de plimbare.

— Asta nu-i nimic! La Chicago, lucrul merge atât de iute, încât cinci minute după ce automobilul a ieşit în stradă, primii trecători sunt transportaţi la morgă !

Logica lui tăticu...

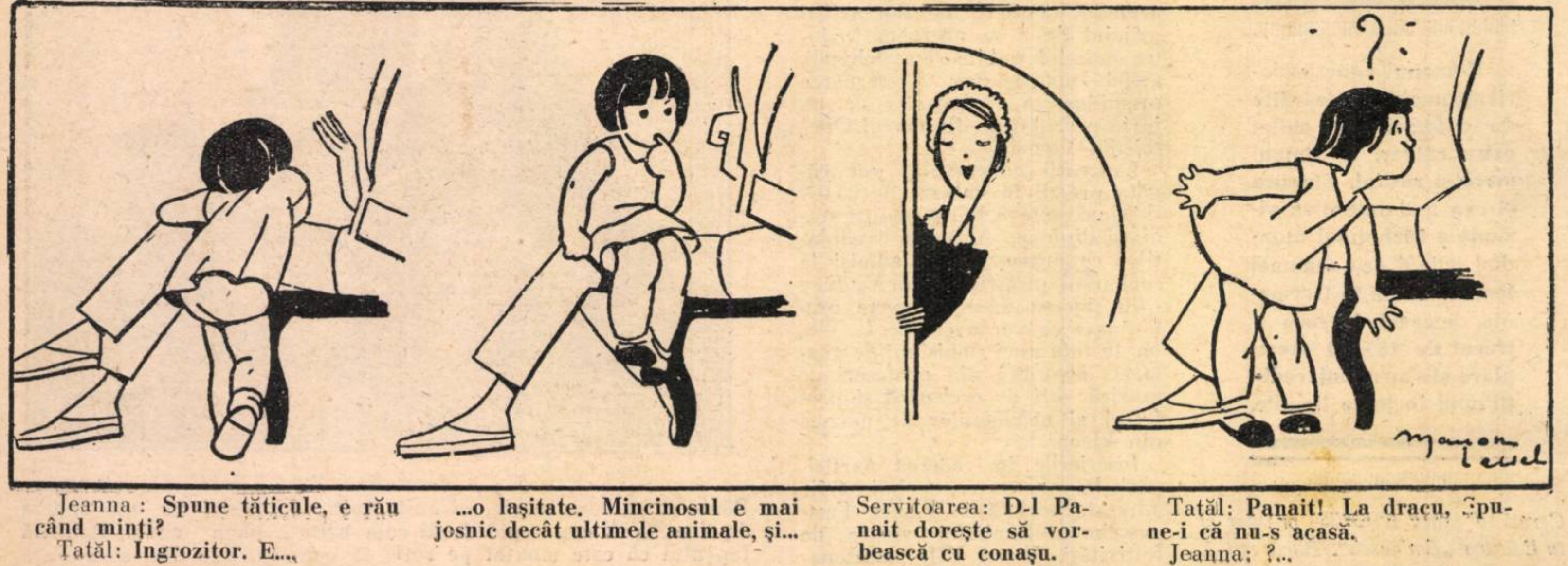

Jeanna : **Spune tăticule, e rău când minţi?**
Tatăl: **Ingrozitor. E...,**

...o laşitate. Mincinosul e mai josnic decât ultimele animale, şi...

Servitoarea: **D-l Panait doreşte să vorbească cu conaşu.**

Tatăl: **Panait! La dracu, spune-i că nu-s acasă.**
Jeanna: ?...

Un port văzut din avion

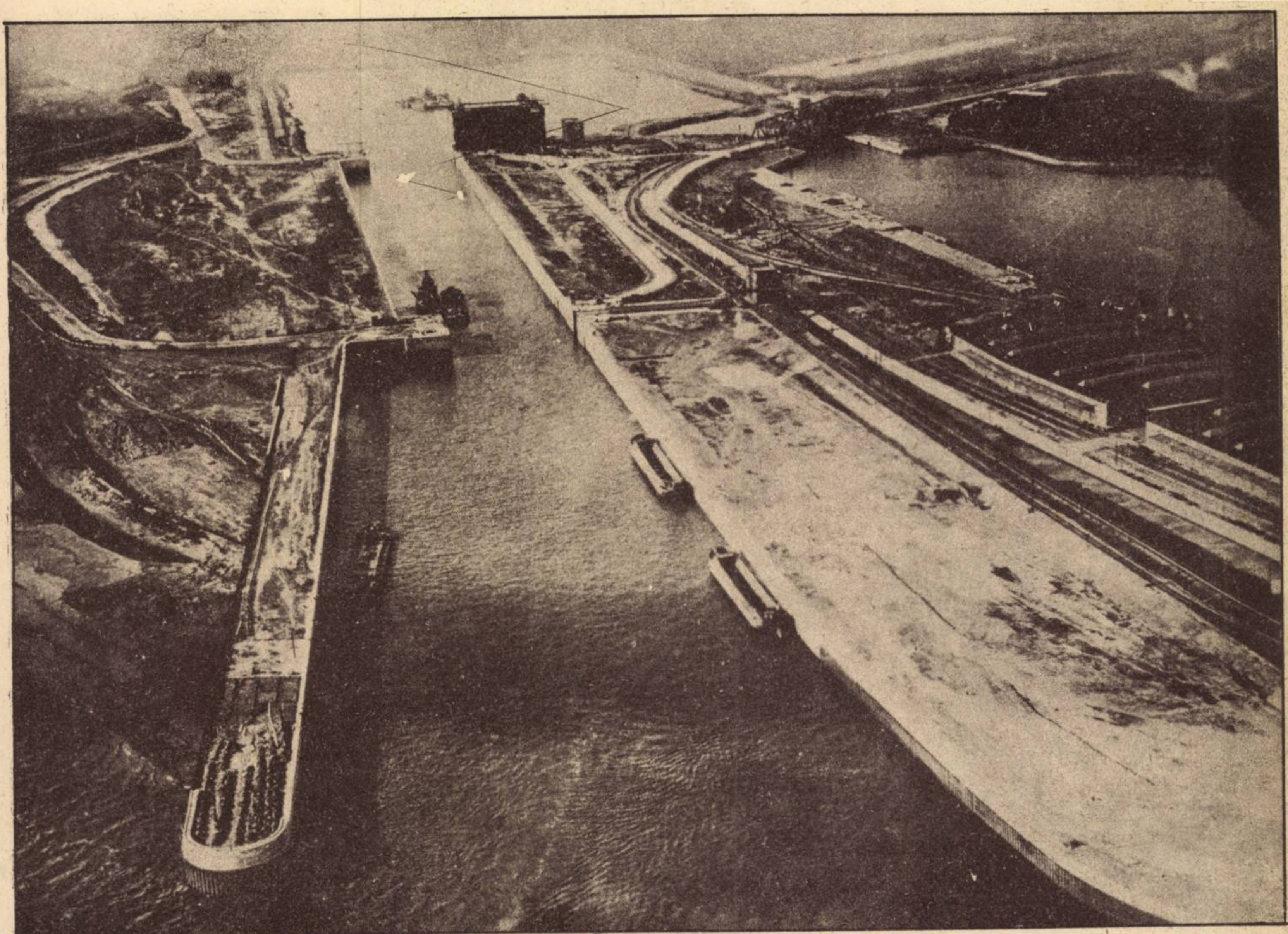

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

O privelişte minunată din avion este aceia a portului Bremen, unul dintre cele mai mari şi mai bine utilate din Europa, a cărui ecluză are o lăţime de 400 metri. Cele mai mari transatlantice pot înainta până în inima portului.

Şi... cărţile s'au eftenit

Toate cărţile mai jos notate, se vând direct la EDITURA „EMINESCU" S. A. Bucureşti I, Strada Inginer Anghel Saligny 2 şi la orice librărie din ţară la următoarele preţuri foarte mult reduse:

10 LEI FIECARE VOLUM ROMAN COMPLECT

	LEI
Henri Murger: In noaptea nunţii	10
F. M. Dostoievski: Vrăjitorul	10
Björnson: Poveste de dragoste	10
Richepin: Povestire din lumea nouă	10
M. Lermontov: Bela, roman	10
N. Gogol: Răzbunarea groaznică	10
D'Annunzio: Pisica (Nuvele)	10
Charles Folley: Fiul lupilor de mare	10
Maurice Level: Naufragiaţii vieţii	10
R. Benim: Rivala, roman	10
V. C. Rondy: Secretul Principesei	10
Omessa: Misterul Romanovilor	10
Epinghoven: Tainele Curţii germane	10
Bekir Aga: Memoriile unui eunuc	10
René Cazal: Voluptăţile răsboiului	10
Miguel Zamacois: Accidentul	10
Honoré de Balzac: Iubita imaginară	10
André Theuriet: Coleta, roman	10
Lynkeus: Frivolităţi	10
Cady: Mica cerşetoare	10
P. B. Haşdeu: Sic Cogito	10

15 LEI VOLUMUL

	LEI
Turgheniev: Eroismul Dragostei	15
Alex. Puşkin: Fata căpitanului	15
Guy de Maupassant. Nuvele	15
Georges Meirs: Pata de sânge	15
Mihail Eminescu: Geniu pustiu	15
I. L. Caragiale: Cănuţă om sucit	15
Dr. Frumuşanu: Cum să întinerim	15
Eugen Todie: O iubire	15
Lia Hărsu: Impărăţia de zăpadă	15

25 LEI VOLUMUL

	LEI
Sven Heddin: Dela Polul Nord la Polul Sud. Vol. I—VI. Fiecare volum	25

30 LEI VOLUMUL

	LEI
Claude Farrère: Casa oamenilor vii	30
Murat: Viaţa amoroasă a Caterinei Mari	30
Margueritte: Talionul, roman	30
Margueritte: Băetana (La Garçonne)	30
Margueritte: Femeia emancipată	30
Margueritte: Prostituata, roman	30
Eftimiu: Elfiona, roman	30
Gustave Flaubert: Ispitirea Sft. Antoniu	30
Baron de Schlicht: Elita Prusacă, roman	30
L. Wolff: Fiul lui Anibal, roman sportiv	30
Dr. Alfandari: Cartea femeii însărcinate	30

40 LEI VOLUMUL

	LEI
Panait Istrati: Nerantsula	40
I. L. Caragiale: Teatru, volumul I	40
I. L. Caragiale: Teatru, volumul II	40
Mihail Eminescu: Poezii	40
Victor Eftimiu: Cântecul milei (Poezii)	40

40 LEI VOLUMUL

	LEI
Margueritte: Corpul tău îţi aparţine	40
Marie-Lise Emilian: 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri	40
Musset: Spovedania unui îndrăgostit	40
Victor Margueritte: Vitele umane	40

Colecţia detectivului ROB PARKER
5 Lei Povestiri complecte Lei 5

CĂRŢI DE SUCCES

	LEI
Klabund: Borgia, romanul unei familii	50
A. de Musset: Spovedania unui îndrăgostit	50
Panait Istrati: Ţaţa Minca	60
Remarque: Pe frontul de vest nimic nou	60
Ernst Glaeser: Contingentul '924	60
Ioseph Delmont: Evrei în lanţuri	60
Torberg: Bacalaureatul elevului Gerber	100
Emil Ludwig: Napoleon	240

BIBLIOTECA „ORIZONTUL"
5 Lei fiecare volum

FIECARE VOLUM ROMAN COMPLECT 20 LEI

	LEI
Poë: Aventurile lui Gordon Pym	20
J. Kessel: Nopţi Siberiene	20
Ivan Turgheniev: Un cuib de nobili	20
Lew N. Tolstoi: Moartea lui Ivan Ilici	20
F. M. Dostoievski: O femeie blândă	20
Emil Zola: Ispăşirea, roman	20
George Ohnet: Prinţul fatal	20
D'Annunzio: Tragedia a două fecioare	20
Jules Mary: Păcatul mamei	20
„ „ Răsbunarea Spaniolei	20
Georges Meirs: Enigma trenului 13	20
Mandelstam: Jim Blackwood Jockeu	20
Louis Hemon: Battling Malone	20
Victor Eftimiu: Kiriachiţa, roman	20
C. Cosco: Grădina lui Dumnezeu	20
I. Greculescu: Cronicile lui Popic	20

MAURICE LEBLANC

Aventurile Extraordinare ale lui Arsène Lupin

	LEI
Leblanc: Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	20
„ Arsène Lupin, contra lui Herlock Sholmes	20
„ Arsène Lupin, Acul scobit	20
„ Arsène Lupin, 813	20
„ Cele trei crime	20
„ Dopul de cristal	20
„ Confidenţele lui Arsène Lupin	20
„ Triunghiul de aur	20
„ Izbânda lui Arsène Lupin	20
„ Insula cu treizeci de sicrie	20
„ Piatra Miraculoasă	20
„ Colţii Tigrului	20

AL. MARGHILOMAN
NOTE POLITICE
5 volume mari . . Lei 1600

Cereţi ultimile noutăţi de librărie
Adrienne Thomas: Catrina Soldat:
Ludwig Lewisohn: Israele, încotro?
FIECARE VOLUM 60 LEI

OGLINDA LUMII

12 MARTIE 1932

ANUL XI. No 11

20 PAGINI
LEI 5

D-na Agepsina Macri în Luisa Miller, din „Intrigă şi Amor"
(Foto-Wells)

OGLINDA LUMII

19 MARTIE 1932
ANUL XI • No 12

2 — 6
BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Una din vedetele cele mai iubite, actualmente, de public este drăgălașa Lilian Harvey

20 PAGINI
LEI 5

EXISTA FIINŢE VII PE CELELALTE PLANETE?

Asemeni lui Alexandru cel Mare, însetat mereu de alte cuceriri, omul modern, ajuns stăpân al pământului, al mărilor şi al văzduhului, se străduieşte, acum, să-şi întindă raza de acţiune spre celelalte lumi. Se pune însă, întrebarea dacă există oare semne evidente cari ne autoriză să afirmăm că corpurile cereşti, cari flanchează pământul în spaţiu, sunt populate cu creaturi analoage omului?

Studii recente, privitoare la determinarea temperaturilor câtorva planete, au pus din nou pe tapet chestiunea aceasta pasionantă. Nu pare de loc probabil ca viaţa organică să se poată desvolta într'un mediu lipsit de apă, precum nici într'un mediu unde apa există sub formă de vapori şi ghiaţă. Dacă se iau în consideraţie distanţele enorme cari despart pământul nostru chiar de corpurile cereşti cele mai apropiate, părea aproape cu neputinţă până mai deunăzi să se ajungă vre-odată să se determine, cu certitudine, temperatura ce domneşte la suprafaţa acestor astre. Or, miracolul acesta stiinţific s'a împlinit.

TEMPERATURA PLANETEI MARTE

Desigur, nu s'a ajuns cu ajutorul unui... termometru să se măsoare temperatura câtorva dintre planete, ci prin mijlocul unor galvanometre foarte sensibile, legate de nişte elemente de pile termice în miniatură, închise în nişte compartimente impermeabile şi golite de aer. Indreptând un telescop pe planeta cea mai apropiată de globul nostru, şi concentrând razele pe una din pilele termice, s'a putut determina cu aproximaţie temperatura planetei în chestiune. Temperatura aceasta diferă după regiuni, exact ca şi pe pământ: de asemeni, temperatura unui punct se schimbă, căci e în funcţie de mişcările planetei în jurul axei sale şi ea creşte ori scade după cum punctul respectiv se află mai mult sau mai puţin expus razelor soarelui. S'a constatat, astfel, că temperatura zonei equatoriale depe planeta Marte se ridică, în momentul când soarele se află la zenith, cu aproape 50 grade Fahrenheit şi chiar mai mult.

Anumite semne probante arată că atmosfera planetei Marte conţine oxigen şi o cantitate de vapori de apă, conţinută şi în aerul încălzit şi uscat de de-asupra deşerturilor pământului.

Densitatea atmosferei lui Marte pare de asemeni să fie inferioară atmosferei terestre, la nivelul vârfului Everest, pe care nici o fiinţă omenească n'a fost încă în stare să-l atingă, tocmai din cauza rarităţii oxigenului.

Considerând deci că temperatura regiunilor equatoriale depe Marte se ridică, în mijlocul zilei, mult de-asupra punctului de îngheţ şi că apa şi oxigenul nu sunt desigur absente, se poate afirma că, în starea actuală a cunoştinţelor noastre, nimic nu exclude ipoteza existenţei unei vieţi organice permanente pe această planetă deşi condiţiunile fizice par să fie mult mai puţin favorabile vieţii decât chiar acelora cari domnesc în ţinuturile cele mai pustii depe pământ.

Pe de altă parte, însă, nimic nu dovedeşte că viaţa organică trebuie neapărat să existe pe suprafaţa acestei planete. Cercurile de culoare închisă, interpretate altă dată, ca fiind datorite prezenţei unor masse de vegetaţie, nu mai pot fi explicate astăzi în acelaş sens, pentru motivul că temperatura lor e superioară celorlalte regiuni ale planetei. Or, dacă cercurile acestea întunecate ar reprezenta, într'adevăr, zone de vegetaţie, acoperite de păduri, de arbori şi de diverse plante, temperatura ar fi dimpotrivă, mai scăzută.

Se crede, mai degrabă, că e vorba de nişte depresiuni de teren, cu aerul mai umed, în raport cu regiunile învecinate.

Dacă ar exista pe planeta Marte un edificiu de o sută de ori mai înalt decât Capitolul din Washington, el nu ar fi vizibil pe pământ, nici chiar cu telescoapele cele mai puternice de cari dispunem în momentul de faţă.

Acestea ne permit totuşi să observăm micii sateliţi cari se învartesc în jurul lui Marte (ceea ce echivalează cu observarea unei mingi de tennis la o dinstanţa de circa două sute de mile). Nici o creatura vie, ea având chiar dimensiuni de zece mii de ori mai mari decât talia unui elefant nu poate fi văzută la o distanţă atat de mare, ca aceea care ne desparte de Marte sau de orice altă planetă.

Exceptând luna şi soarele, nici un alt corp ceresc nu ne e atât de bine cunoscut ca planeta Marte. E drept că în anumite perioade ale mişcării sale de rotaţie în jurul soarelui, Venus se apropie mai mult de Pământ decât Marte. Insă, în momentul chiar când această planetă se află în punctul cel mai apropiat de globul nostru, poziţia ei — între soare şi noi — împiedică să se facă observaţii precise, soarele aflându-se exact înapoia ei, iar cerul, de jur împrejur, fiind prea intens luminat, ca să ne permită să deosebim ceva precis.

Mai mult, şi aceasta este foarte important, în acel moment nu vedem decât partea întunecată a planetei. Insfârşit, Venus pare să fie permanent înecată într'o mare de nori, ceeace face imposibil chiar cu ajutorul unor telescoape extrem de puternice, să se noteze exact, sau măcar aproximativ eventualele semne fizice permanente depe suprafaţa ei. Examenele spectroscopice ale luminei sale indică, de altfel, că oxigenul conţinut în atmosfera sa, este prea redus pentruca viaţa organică să poată fi posibilă.

In ceeace priveşte celelalte planete ale sistemului nostru solar şi sateliţii lor, marile distanţe cari ne despart de ele, sau faptul că sunt, încontinuu înconjurate de nouri, nu ne permit de loc să putem determina în ce măsură sunt acolo favorabile condiţiunile fizice pentru apariţia vieţei.

Planetele mai îndepărtate de soare decât Marte au la rândul lor, o densitate atât de slabă, în cât putem presupune că nici un corp solid nu poate exista pe ele, afară poate de zonele lor centrale. E probabil că temperaturile cari domnesc pe celelalte planete sunt prea joase şi exclud posibilitatea unei vieţi organice la suprafaţa lor.

Cum face baie un pitic

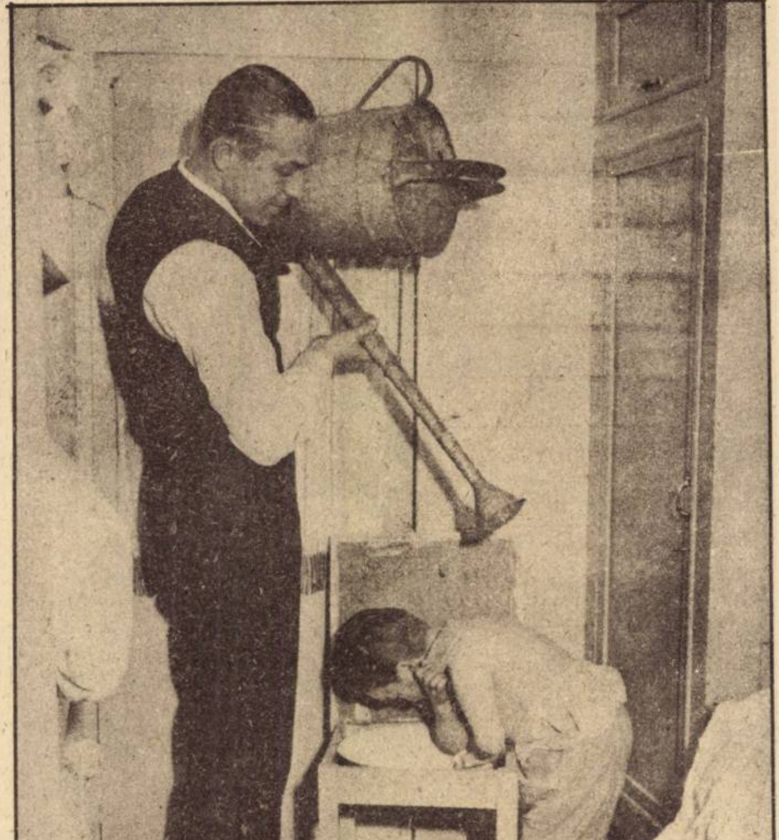

(Foto «New York Times», Ltd., Berlin)

La Berlin s'a înfiinţat, de curând, un centru al liliputanilor, adunaţi din toată lumea. Pentrucă instalaţia «apartamentelor» nu e încă completă, trebuie să se mai recurgă la serviciile oamenilor «ceva» mai mari, ca să-i ajute să se spele...

No. 12
Anul XI
„OGLINDA LUMII"
19 Martie
1932
Redacţia şi Administraţia Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2
(Palatul «EMINESCU» S. A.) Telefon 325/34 şi 325/35
Abonamente {pe un an 250 lei
pe 6 luni 125 lei